

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 13 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Α΄

ΣΚΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ", ΓΛΥΦΑΔΑ

Εναρκτική
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 130Ν
23 - 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
'Εκδοσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικού : 'Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
'Ετησία : » 260.—
'Εξωτερικού : 'Εξάμηνος : \$ 7.—
'Ετησία : \$ 14.—

'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
'Αγγελίαι, διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν

'Απαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσίς ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ
περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδο-
τῶν. Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : 'Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις 'Εκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
('Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης εὐθύνης
(Κεφάλαιον ὀλοσχερῶς καταβεβλημένων Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ ΑΘΛΗΤΙ-
ΣΜΟΣ εὐρίσκειται αὐτὲς τὶς ἡ-
μέρες στὶς μεγάλες του δόξεις,
μὲ τὸν Τον χειμερινόν 'Ο-
λυμπιακόν 'Αγῶνα, πὺν γίνον-
ται στὴν Κορίνθῃ ν' 'Αμπίτσιον
τῆς 'Ιταλίας (6λ. σελ. 18). 'Η
νεαρή 'Ελληνίδα χιονοδρομὸς
τοῦ ἐξωφύλλου μας φορεῖ πολύ-
δες λαϊκῆς Τέχνης, πὺν ἔχει
πλεχρὴ σὺ χωρὶ 'Αντάριον
τῆς Φλωρίνης καὶ λαοσάουται,
μαζὶ μὲ ἄλλα φορέματα λαϊκῆς
ἐμπνεύσεως (6λ. ΕΙΚΟΝΕΣ,
τ. 6) ἀπὸ τὸ Προπύριον Οἰκοτε-
χνίας τοῦ 'Εργῶν Βασιλείου.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΠΟ-
ΡΕΙΑΣ» ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΣ ΣΤΙΣ Α-
ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΚΟΣΜΗΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΤΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

Μὴν χάνετε

κάθε

μῆνα

τὸν πλέον

χρήσιμο

πολύτιμο

εὐχάριστο

σύντροφο

ΤΗΝ

ἐκλογὴ

Τὸ μοναδικὸ

ἐλληνικὸ

ἐγκυκλοπαιδικὸ

περιοδικὸ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 6

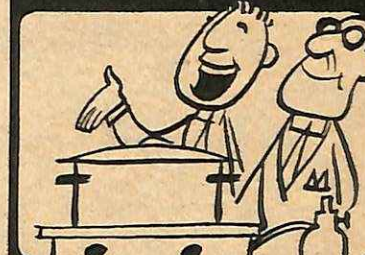
ΠΡΟΣΟΧΗ :

Γιὰ τοὺς ἀναγνώστες τῶν
«ΕΙΚΟΝΩΝ» πὺν θὰ μᾶς στεί-
λουν τὸ παρὸν ἀπόκομμα ἡ ἐτη-
σία συνδρομὴ θὰ εἶναι μόνον Δρ.
60 ἀντὶ 72, ἡ ἐξάμηνος συνδρο-
μὴ θὰ εἶναι μόνον Δραχ. 32
ἀντὶ 38.

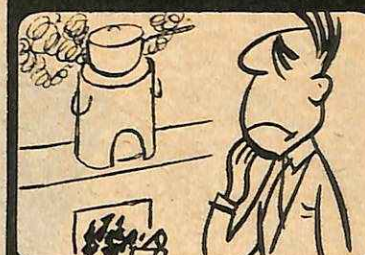
τὸ ΣΙΝΕΜΑ μας

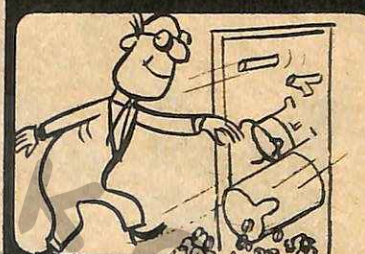
Φίλε, χαρά

πού μούφερες

καὶ λύπη

πού μου πήρες

ΣΟΥΠΕΡΤΚΑΖ

ΤΟ ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ :

ΑΘΗΝΑ : ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4
ΠΕΙΡΑΙΑΣ : ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
καὶ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

KODAK

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΠΡΟΟΔΟΣ

«...Για το περιοδικό σας μπορώ να πω πως δεν είναι απλώς καλοφτιαγμένο, αυτό θάταν ίσως το ολιγότερο, αλλά εμφανίζει σαφή και σταθερά καλύτερευσι. Μη σταματάτε».

Τακτικός αναγνώστης (Κέρκυρα)
(Δεν μπορούμε από τώρα να λεγώμαστε «παλαιοί» αναγνώστες).

Στην επιστολή του, ο φίλος αναγνώστης, προτείνει να δημοσιεύσουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ ένα πορταίτο του ζωγράφου Παρθένη. 'Ελπίζω ότι κι αυτό σύντομα θα γίνει.

Ο ΑΛΛΟΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

«...Γιατί από τον Μητρόπουλο και τον Μυριβίλη πεταχτήκατε στον Σιμπέλους; Δεν το πολυκατάλαβα. Εύτυχως, βλέπω ότι επανήλθατε εις τα ίδια με το πορταίτο του Κόντογλου... Θαυμάσιο κομμάτι αλλά, τί να σας πω, έλλειπές! Θά ήθελα όχι ξη φωτογραφίες με αιογραφίες, αλλά μόνον τρείς, κι' όλες οι άλλες να ήταν από το άλλο έργο, το πλούσιο, αυτού του μεγάλου μας καλλιτέχνη... Και μη μου πητε ότι άλλο δεν έχει, άφου, σκονισμένες και ξεχασμένες, βρίσκονται κάτω από τα ταβάνια του Δημαρχείου 'Αθηνών θαυμάσιες τοιχογραφίες με καθαρά ελληνικά θέματα ζωγραφισμένες με γνήσιο λαϊκό ένστικτο. 'Η ιστορία μας, οι ήρωες, όλα περνάν ένα προς ένα... Αυτών τον Κόντογλου τον ξεχάσατε...».

Νικήτας Πετρούνης ('Αθήναι)

Δεν νομίζω ότι έχετε δίκαιο. Το δημοσίευμα ανέφεροτο ειδικά στον Κόντογλου αιογράφο συνεισιστή της βυζαντινής παραδόσεως και όχι στον «ζωγράφο» Κόντογλου.

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

«...Το χριστουγενιάτικο εξώφυλλο μπορεί να μη μου άρεσε, πάντως ήταν μέσα στο πνεύμα της ημέρας. 'Ατυχώς δεν συνέβη το ίδιο και με το πρωτοχρονιάτικο. Καλή βεβαίως ή Φρανσουάζ 'Αρνουλ, αλλά ασφαλώς οι αναγνώστες περίμεναν κάτι άλλο...»

Ντέπυ 'Αρνιδου (Ρόδος)

«...Ούτε τα χρώματα, ούτε το χαρτί ήταν καλό, στο πρωτοχρονιάτικο εξώφυλλο... 'Η ιδέα της Φρ. 'Αρνου πολυ καλή...»

'Αρίστος Προβελέγγιος (Πάτρα)

Το χαρτί, πράγματι, ήταν λίγο «φρέσκο» κι' «έσπασε» σε μερικά αντίτυπα. 'Όσο για το θέμα, νομίζω ότι κάθε έλλη έκλογη θα είχε κι' αυτή τα υπέρ και τα κατά.

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΙ

«...Τί θα έλεγες για μιά σελίδα σου με φωτογραφίες 'Ελλήνων έρασιτεχνών φωτογράφων;...»

'Η ιδέα από καιρό ξετάζεται.

ΑΝΩΝΥΜΩΣ

«... Μεγάλη οικονομία χώρου θα είχαν οι ΕΙΚΟΝΕΣ αν έλειπαν τα κενά διαστήματα στην τοποθέτηση των φωτογραφιών και τα μεγάλα γράμματα των τίτλων και όχι όπως - μάλλον κακόπιστα, έδω που τα λέμε - νόμισε ο «Τοξότης» πως κάποιος αναγνώστης του έγραψε για τα έξωτερικά περιθώρια προς τις άκρες των σελίδων... Στην παρουσίαση του Πειραιώς κατωρθώσατε με δύο - τρία φύλλα να ξεπερδέψετε το θέμα σας. Δεν ξέρω αν αυτό οφείλεται σε κακή σύλληψη ή στο ότι ίσως είχε προκαθοριστή ή έκτασής του. Πάντως, αν γινόταν όπως έπρεπε ή παρουσιάσεις και προβολή ενός τέτοιου θέματος, δεν θάφτανε ολόκληρο τεύχος... Εύπρόσδεκτο θα γινόταν ένα μυθιστόρημα 'Ελληνος συγγραφέως. Δεν μπορώ να καταλάβω τούτο. Δεν θέλετε έσεις; Τό θεωρούν ίσως υποτιμητικό να δώσουν σε συνέχειες ένα τους έργο; 'Η μήπως ζητούν πολλά;... Παρουσιάσατε σ' ένα τεύχος τόν Μποδοσάκη. Γιατί να μη παρουσιάσετε και τόν Α' πολιτικό, τόν Β' οικονομολόγο, τόν Γ' ήθοποιό, τήν Δ' καλλιτέχνη;...»

'Ενας φίλος απ' τόν Πειραιά

Κατ' αρχήν, οι ΕΙΚΟΝΕΣ κι' εγώ δεν άπαντούμε στα ανώνυμα γράμματα. 'Ακόμη κι' όταν είναι άθωα, όπως τόν άνωτέρω, ή περιέχουν λογικοφανείς υποδείξεις. Κάνω τήν εξαίρεσι όμως γιατί τά... σκάγια του άνωνημογράφου με πήραν κι' έμένα. 'Ο,τι λοιπόν σημειώνω, προέρχεται από επιστολές που λαμβάνω. 'Ετσι έγινε και με τα περιθώρια. Αυτά ζητούσε να κοπούν ο έπιστολογράφος μου. Στη δεύτερη ύποδειξι θα είχα να πω ότι όχι σ' ένα τεύχος, αλλά ούτε σ' έναν τόμο τευχών δεν θα ήταν δυνατόν να εξαντληθ ή άπεικόνισις του Πειραιώς με τήν μακράν ήν ιστορία του.

'Ατυχώς, θέματα όπως: Πειραιεύς, Θεσσαλονίκη, Καστοριά κλπ. σέ... συνέχειες, δεν θα τα έδεχοντο οι αναγνώστες ενός περιοδικού που δεν φιλοδοξεϊ να γίνη γεωγραφικοϊστορική εγκυκλοπαίδεια. Στο τρίτο, τώρα, σημείο της επιστολής. Οι 'Ελληνες συγγραφείς ούτε πιο άκριβοι από τους ξένους είναι, ούτε άρνούνται να δώσουν σε συνέχειες τά έργα των, ούτε όμως κι' έμεις δεν τους προτιμούμε. 'Απλώς, ή κίνησις των διδισπωλείων άποδεικνύει ότι οι 'Ελληνες αναγνώστες προτιμούν το ξένο μυθιστόρημα. 'Όσον άφορά τήν τελευταία παρατήρησι έχω να υπενθυμίσω ότι οι ΕΙΚΟΝΕΣ πλην του Μποδοσάκη έδημοσίευσαν και τά πορταίτα πολλών άλλων προσωπικοτήτων ελληνικών και ξένων. 'Όχι πολιτικού, διότι οι ΕΙΚΟΝΕΣ δεν πολιτεύονται. Ούτε οικονομολόγου, γιατί αυτό φαίνεται ότι... πολιτεύονται!

ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

«Οι περιεργότερες εικόνες του άρθρου του κ. Βελουδίου, υπάρχουν άραγε και πού;...»

Βλάχης Νικολαΐδης ('Ενταύθα)

Τήν άπάντησιν δίδει ο συγγραφέας: «'Επιθυμώ να διευκρινήσω, σχετικά με τούς «Καλικαντζάρους», ότι τά ιδιογραφημάτά μου γι' αυτούς τά έφαντάσθην και τά έδημιούργησα από τις λαογραφικές μου έμπνεύσεις. Προσέπαθσα δηλαδή και έκαμα για τόν τόπο, ότι έκαμα π.χ. για τούς άγγλοφώνους ο CAROLL, για τούς Γερμανούς ο BUSCH, για τούς 'Ιταλούς ο COLLODI και για τούς 'Αμερικανούς ο DISNEY με παγκόσμια προβολή. Οι κ.κ. 'Ι. Τσαρούχης, Γ. Γιάτας, Π. Τέσης και Α. Μπαΐνης, έζωγράφισαν καθ' υπαγόρευσιν και καθοδηγήσιν μου τās εν λόγω ιδιογραφικές άτομικές συνθέσεις μου, υπό τύπον 39 εν όλω πινάκων, με μιαν επιπρόσθετον βυζαντινήν Φάτιην, σε τέσσερα χωριστά στηνόμενα άμφίπλευρα έπίπεδα. 'Εκτός των πτερυγοφορούντων άνδρών του ώρολογίου του Κυρήστου (και του 'Ιωάννου του Προδρόμου) εύρίσκομεν πλείστους όσους να άπεικονίζονται με φτερά εις τά άπαράμιλλα και ποικίλα δείγματα της αρχαίας ελληνικής άγγειοπλαστικής τέχνης. 'Ως συνεκιστήν της εν λόγω πτερυγοφορίας δύναμαι ν' άναφέρω έναν «Διαμαντήν», του οποίου έχω τήν φωτογραφίαν, όστις ένεφανίζετο πρό 50 περίπου ετών ως Καλός κι' άντζαρος, έφερε δε όλα τά χαρακτηριστικά εκείνα έφάδια, ως υιός της Κυπρίδος. 'Ο Λουκιανός εις τά περί όρχήσεως άναφέρει τόν χορόν πτερυγοφορούντων άνδρών, οι δε Νεοέλληνες, εις τόν γνωστόν χορόν τους χαλαρώσεως, που χορεύουν ο καθείς μόνος του, κινούν τά χέρια τους σαν να είναι φτερούγες».

ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΙΣ

«... 'Εδημοσιεύσατε φωτογραφίαν, άναφερομένη εις ύπαρξιν πινακίδων ενώ δεν υπάρχουν δένδρα εις τόν νομόν μας (Βοιωτίας)... 'Η καθυστέρησις (εις τήν δενδροφύτευσιν) όφείλεται εις τό ότι ο Νομός είναι κατ' έξοχήν γεωργικός και κατά σημαντικών ποσοστόν κτηνοτροφικός... 'Η έθνική όδός ή όποία διατέμνει ολόκληρον τόν Νομόν έχει μήκος περίπου 75 χιλιομέτρων... 'Ο όραματισμός μιās δενδρoστοιχίας άνθισμένης μας ένέντευσε... διά προσωπικής εργασίας έπετεύχθη τό άνοιγμα 20.000 λάκκων και τό φύτευμα ίσαριθμών όπωροφόρων... Αυτό συνέβη τήν 12 'Ιανουαρίου 1955... 'Η συμμετοχή των άγροτών ύπήρξε συγκινητική. Αυτοί ανέλαβον τήν παραπύρω προστασίαν του έργου... Μετά έν έτος... τό ποσοστόν άπωλειών μόλις φθάνει τό 10%... 'Ηδη ή προσπάθεια μας εισέρχεται φέτος εις τό χωρίο...»

Φιλοδοσική 'Επιτροπή Λεβαδείας

'Ατυχώς, ή τόσον ενδιαφέρουσα επιστολή καλύπτει 8 δακτυλογραφημένες σελίδες. 'Εσταχυολόγησα μόνον όλίγας φράσεις ένδεικτικές της προσπάθειας.

ΣΚΕΨΕΙΣ

«... Πρέπει να προσέχετε τό μέσον των σελίδων σας, ώστε όταν δεθούν σε τόμο τά τεύχη να μην «φαγώθουν» τά γράμματα των τίτλων... Να δώσετε σε συνέχειες μαθήματα ξένων γλωσσών... Κάθε πόσα τεύχη θα πρέπει να διδιδιοδετούμε τό περιοδικό ώστε να ύπάρχη κάθε χρόνος σε αύτούσια διδλία;... Για να μη καταστρέφονται σελίδες του περιοδικού καλόν είναι τούς διαγωνισμούς δηλαδή τις σελίδες με τά έρωτηματολόγια να μη τις περιλαμβάνετε μέσα στην άλλη ύλη, αλλά να βάζετε ένα ιδιαίτερο χαρτί που θα σας τό έπιστρέφουμε συμπληρωμένο...»

'Αλέξανδρος Πισσιός (Μανσούρα, Αίγυπτος)

Εύχαριστούμε και για όλα τά άλλα, τά καλά, που μας γράφετε. Μαθήματα ξένων γλωσσών ή ότι άλλο άσχετο με «επικάϊρα» γεγονότα δεν είναι δυνατόν να δημοσιευθ ή λόγω της ειδικής φύσεως του περιοδικού. 'Ενας καλός διδιδιοδέτης «ράβει» τά τεύχη και δεν τά «καρφώνει». 'Αρα, στο άνοιγμα του διδιδίου δεν κρύβεται τίποτε.

ΛΑΘΗ

«... Στο παιγνίδι «Ποιές οι διαφορές» παρατηρώ μεγάλες άσυνέπειες. Π.χ. στους χορευτάς (8ον τεύχος) στη λεζάντα λέτε 13 διαφορές, στη λύσι άναφέρετε 11! και στην πραγματικότητα είναι 18... Στο 10ο τεύχος, τό θέμα και ή εικόνα είναι πολύ άπλοϊκά... Νομίζω ότι ή κοπέλλα είναι πιο πικάντικη από τά άλλα σχέδια που μοιάζουν παιδικά...»

Καίτη Βερνίκου ('Ανω Γλυφάδα)

Μήπως ή «λεπτολογία» σας κάνει ν' ανακαλύψετε τόσες διαφορές; Μία ή δύο επί πλέον βρίσκω κι' εγώ, πέντε όμως; Μάλλον λοιπόν τό τυπογραφείο θα έφταιγε για τά επί πλέον. Φυσικά, στο μέλλον, έλπίζω να μη παρουσιασθούν άλλα τέτοια περιεργα.

Τό κάθε πόσα τεύχη, θα διδιδιοδετούνται οι «ΕΙΚΟΝΕΣ», είναι θέμα άπολύτως προσωπικό. 'Όποιος θέλει χονδρούς τόμους, θα δένην τό περιοδικό κάθε τέσσαρες ή έξη μήνες. Προσωπικώς εγώ, έδεσα σ' έναν τόμο τά τεύχη 1 έως 9 και από τόν αριθμό 10 (με τό νέο χρόνο) θα διδιδιοθετώ τις «ΕΙΚΟΝΕΣ» κάθε τρείς μήνες, δηλαδή σε τέσσερα διδιλία των 13 τευχών έκαστο. Στην τελευταία σας σκέψι θα είχα να πω ότι κόβοντας τά έρωτηματολόγια δεν καταστρέφετε ύλη ή φωτογραφίες, αλλά μόνον ρεκλάμες. Τό ξεχωριστό χαρτί, άτυχώς, δεν είναι εύκολο.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ

'Ατυχώς δεν μπορώ ν' άπαντήσω εις τούς άνωήμους, όσο ενδιαφέροντα ή περιεργα και αν ήσαν τά γράμμάτά των. 'Ετσι, ό «ΙΧΘΥΣ», ή «ΕΒΙΤΑ», ό «ΑΡΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝ» ό «ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ» κ.λ.π. θα πρέπει άλλοτε να ύπογράφουν. 'Αν ενδιαφέρονται όμως για τήν άνωνημία, τότε, πκάϊ στο όνομά τους δεν έχω να πω να σημειώσουν ότι, αυτό, δεν θα ήθελαν να γνωσθ ή.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ κ. ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗ

Επτά κόμματα ἀντεπροσωπεύοντο εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν, τὴν προελθούσαν ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Νοεμβρίου 1952. Τὰ κόμματα αὐτά, κατὰ σειρὰν θυμῶς των εἰς ἀριθμὸν θεω-
λευτῶν, ἦσαν: Ὁ «Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς», τὸ κόμμα τῶν «Προο-
δευτικῶν», ἡ «Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἐνωσις», τὸ «Κόμμα τῶν
Φιλελευθέρων», ἡ «Ἐθνικὴ Προοδευτικὴ Ἐνωσις Κέντρον» (ΕΠΕΚ),
τὸ «Δημοκρατικὸν Κόμμα Ἑργαζομένου Λαοῦ» (ΔΚΕΛ) καὶ τὸ «Ἀ-
γροτικὸν Κόμμα». Ἐπίσης ὑπῆρχον καὶ τέσσαρες ἀνεξάρτητοι θεω-
λευτά. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἑπτὰ κομμάτων μόνον τὰ πέντε πρῶτα ἀ-
νεγνωρίζοντο, κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, ὡς κόμματα, διό-
τι ἤριθμον 10 καὶ πλέον βουλευτάς. Τὰ δύο τελευταῖα ἐθεωροῦντο
ὡς ἅπλαι ὁμάδες βουλευτῶν.

Ἐπὶ πλέον ὑπῆρχον ἐκτὸς τῆς Βουλῆς τὸ «Λαϊκὸν Κόμμα», τὸ «Κόμμα τῶν Ἑθνικοφρόνων», τὸ κόμμα τῆς «Ἑλληνικῆς Αναγεννήσεως», τὸ «Ῥιζοσπαστικὸν Κόμμα», ἡ «Ἐνωσις Δημοκρατικῆς Ἀριστερᾶς» (ΕΔΑ), ἡ ὁποία ἐμφανίζεται ὡς συσπασισμὸς διαφόρων κομμάτων, ἐνὼ εἰς τὴν πραγματικότητα ἀντικαθιστᾷ τὸ ἐκτὸς νόμου εὐρισκόμενον Κομμουνιστικὸν Κόμμα, καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα, ὅπως τὰ προηγούμενα, δὲν ἐξέλεξαν βουλευτὰς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς ἢ ἐχρηματίσθησαν προσφάτως.

*Ολίγον πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἰδρύθησαν ἡ «Ἐθνικὴ Ριζοσπαστικὴ» Ἐνωσις ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ, τὸ «Λαϊκὸν Κοινωνικὸν Κόμμα» ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Στεφανοπούλου (τὰ δύο ταῦτα κόμματα ἀπετελέσθησαν ἐκ βουλευτῶν τοῦ διαλυθέντος «Ἑλληνικοῦ Συνταγερμοῦ») καὶ τὸ «Προοδευτικὸν Ἑργατοαγροτικὸν Κίνημα» ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κατσώτα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κομμάτων τὸ ἀρχαιότερον εἶναι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἔχει ἡλικίαν μόλις 45 ἐτῶν. Ἐν τούτοις κόμματα ἐδημιουργήθησαν εἰς τὴν χώραν μας ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Καὶ ἤτο ἐπόμενον νὰ ἐμφανισθοῦν διάφοροι κομματικοὶ σχηματισμοὶ εἰς τὴν ἑπανάστατήσασαν Ἑλλάδα, διότι οἱ ἑπαναστάται, ἂν καὶ εἶχον τὸν αὐτὸν ἔθνικόν σκοπὸν — τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας των — δὲν εἶχον καὶ τὰς αὐτὰς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις. Δὲν ἦσαν σύμφωνοι, δηλαδὴ, ἐπὶ τῆς πολιτικῆς μορφῆς, ἣ ὅποια ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὸ νέον ἑλληνικὸν Κράτος. Περαιτέρω, εἴτε λόγῳ ἀτομικῶν φιλοδοξιῶν, εἴτε λόγῳ ἀντιθέσεως συμφερόντων, δὲν ἦσαν σύμφωνοι ἐπὶ τῶν προσώπων τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ διευθύνουν τὸν ὅποιον ἑσπερατικὸν ἀγῶνα, πολὺ δὲ ὀλιγώπων ἐπὶ τῶν προσώπων τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσουν τὴν κυβέρνησιν. Τέλος, ὑπῆρχεν ἀσυμφωνία ἐπὶ τοῦ προανατολισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς

κῆς πολιτικῆς. Τὰ πρῶτα ἐκεῖνα κόμματα δὲν ἐξῆσαν πολὺ. Νέα κόμματα τὰ διεβέηθησαν. Καὶ αὐτὰ, ἄλλα. Διότι συνεχῆς ἦτο ἡ τάσις τῆς ἀνανεώσεως τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Καὶ συνεχῆς ἡ προσπάθεια ὅπως τὰ κόμματα περιορισθοῦν εἰς δύο. Ἐκατὸν πεντήκοντα πέντε χρόνια μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐκατὸν τεσσαράκοντα ἕξ μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς ἀνεξαρτήτου τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, τὰ δύο αὐτὰ προβλήματα ἐξακολοθοῦν νὰ ἀπασχολοῦν τὴν πολιτικὴν ζωὴν μας.

Ὑπὸ τοιοῦτους ὁρους, σύντομος ἐπισκόπησις τῆς ἱστορίας τῶν ἑλληνικῶν πολιτικῶν κομμάτων θὰ ἐπέτρεπε τὴν πληρεστέραν κατανόησιν, ἐνδεχομένως, καὶ τῶν σημερινῶν πολιτικῶν προβλημάτων· τῆς γὰρ αἰτίας.

Πολιτικοὶ καὶ Πολεμικοὶ

Ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀ' Ἑθνικὴ Συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν 59 πληρεξούσιοι τῆς ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος, ἐκήρυξε διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1822 ψηφίσματος, «ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων» τὴν «πολιτικὴν ὑπαρξίν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους». Ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνέλευσις συνέταξε καὶ τὸν πρῶτον καταστατικὸν χάρτην τῆς χώρας (συντάκτης τοῦ πρῶτου αὐτοῦ Συντάγματος ἦτο ὁ Ἰταλὸς Βικέντιος Γαλλίνας) καὶ ἔθεσε τὰς θάσεις τῆς ὁργανώσεως τῆς νέας πολιτείας καθορίσασα τὴν μορφήν καὶ τὰ ὄργανα διακυβερνήσεώς της.

Με δμοφώνην τὴν γνώμην ολοκλήρου τῆς ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος θὰ ἔπρεπε να ἔχουν ληφθῇ αἱ ἀποφάσεις αὐταί. Θὰ ἦτο, ἐν τούτοις, πλὴν ἐάν τοῦτο ἐγένετο πιστευτόν. Εἰς ἔγγραφοι τοῦ Ἰωάννου Φιλήμονος, διατελέσας γραμματέως τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου, ἀναφέρεται ὅτι «ταῦτα αἱ πολλὰ ἄλλα σοφίζόμενοι καὶ ἐπιχειροῦμενοι οἱ Φαναριώτες ἐκατήντησαν τέλος καὶ τὸν λόγον ἀνίσχυρον ἀποφράξαντες ὅλως μὲ τὰ νοσητεϊκά ἐμπλάστρα τὰς ἀκοὰς τῶν πολλῶν. Βλέπων δὲ ὁ πρίγκιψ Ὑψηλάντης τὴν πατρίαν κορυφωθεῖσαν, ἐνῶ καὶ ἡδύνατο νὰ ἀνατρέψῃ αὐτὴν διὰ τῆς πρὸς τὸν λαὸν ὑπολήψεώς του, ἔφησεν ὅμως τὴν περὶ τῶν ὀδῶν διδασκαλίαν εἰς τὰ μόνα συμφέροντα. Ἡ πλησιάζουσα παραδοσις τῆς Ἀκροκορίνθου ἐξήγησε διὰ γραμματέων τῶν πολιορκητῶν ἀρχηγῶν τῆς τῆν εἰς τὰ ἐκεῖ παρουσίαν. Αὗτοι δὲ διὰ νὰ μὴ ἔχουν πᾶρεδρον αὐτὸν εἰς τὰς συνελεύσεις των, ἀντικείμενον ὁπωσδήποτε εἰς τὰς τυραννικὰς τὸν σκευερὰς, προφασίσαντες σπᾶν τροφὸν καὶ ἀνδεχομένην ἐπιτρομὴν τῶν Ναυπλιωτῶν, παρεχώρησαν εἰς Ἐπίδαυρον,

τόπον ἀπέχοντα, μονάζοντα, ἐλλείποντα τῶν ἀναγκαίων, καὶ τέλος πάντων νοσῶδη διὰ τὴν κοιλότητα τῶν πανταχόθεν βουνῶν. Διεκήρυξαν, λοιπόν, τὴν ἐκεῖ συνάθροισίν των, «Συνέλευσιν Ἐθνικὴν», ἀντιθαίνουσιν εἰς τὸ ἄρθρον ΙΑ' τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ εἰς τὸ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ. Αἱ νῆσοι δὲν ἔστειλαν παραστάτας. Τῆς Πελοποννήσου τὸ περισσότερον μέρος καὶ ἐκ τῶν παρευρισκομένων οἱ περισσότεροι ἦλθαν αὐτόκλητοι, χωρὶς τὴν ἔγγραφον ἐπικύρωσιν καὶ θέλησιν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐὰν ἡ γλῶσσα τοῦ ἐγγράφου ἦτο ἐκείνη πού γράφεται σήμερον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὅτι ὁ συγγραφεὺς του εὐρίσκειται μεταξὺ μας καὶ κρίνει τὰς πράξεις τῆς ἀντιπάλου πολιτικῆς μερίδος. Ἐκ τοῦ κειμένου δὲ τοῦ ἐγγράφου συνάγεται σαφῶς ὅτι καὶ ἡ νομιμότης τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνοσυνελεύσεως δὲν ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ποῖοι δὲ ἀπετέλουν τὴν ἀντιπολίτευσιν; Τὸ κόμμα τῶν πολεμικῶν, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Δημ. Ὑψηλάντη καὶ τοῦ Θεοδ. Κολοκοτρώνη, τὸ ὁποῖον θαρῶς ἔφερε τὴν ἦτταν τοῦ ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν πολιτικῶν, τοῦ ὁποῖου πρῶτος ἡγέτης ἦτο ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος.

Ἐπὶ τῆς Ἐπαναστάσεως, γράφει ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, μὴ τάξεις ἰσχυρὰ ὑπῆρχεν ἐν Πελοποννήσῳ, ἡ τῶν πολιτικῶν τάξεις δὲ πολεμικὴ δὲν ὑπῆρχεν ἡ τάξεις αὐτὴ προήχθη καὶ ἐμεγαλύνθη ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων. Ἐν δὲ τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι, ἡ τάξεις τῶν πολεμικῶν, οὐδὲ ἡ μόνη ἰσχυρὰ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἔγινεν ἰσχυροτέρα ἀφ' οὗ ἡ ἐπανάστασις ἐξεργάσθη ἡ δὲ ἀνίσχυρος πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως πολιτικὴ, ἔγινεν ἀνίσχυροτέρα ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, διότι ἐν τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς τὸ ὄπλον ὑπεριχθεῖ. Ὅπου δύο τάξεις ἀντίπαλοι, ἐκεῖ καὶ διενέξεις.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ο ΔΗΜ. ΨΗΛΑΝΤΗΣ, ΗΓΕΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ «ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ»
(Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον)

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ΣΥΝΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ «ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ»
(Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον)

αἱ δὲ διενέξεις τῶν τάξεων εἶναι εἰς ἄκρον θαρεῖαι, ὥς τείνουσαι, ὅχι μόνον εἰς ἀλλαγὴν προσώπων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀνατροπὴν συστημάτων. Κατ' ἀρχὰς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐγένετο ἐν Πελοποννήσῳ, ὅτι ἤθελαν οἱ ἄρχοντες· ἀλλ' ἡ εὐτυχὴς ἐκθασίς τῶν πολεμικῶν κινημάτων ἔδωκε, φυσικῶς τῷ λόγῳ, μετ' ὀλίγων ἰσχυρὴν καὶ τοῖς ὀπλαρχηγοῖς ἡ δὲ διαίρεσις τῶν πολιτικῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ τοῦ Ὑψηλάντου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔφθασεν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, τῶν μὲν οἰκειοποιηθέντων, τῶν δὲ μὴ παρσαχωρούντων ὅλην τὴν ἐξουσίαν, συνέτεινεν ἔτι μάλλον εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ὀπλαρχηγῶν. Πάντες οὗτοι ἐπεριποιούντο αὐτὸν ἀντιφερόμενον πρὸς τοὺς φυσικοὺς ἀντιπάλους του, ἀλλ' ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ὑπεροχὴν του· καὶ αὐτὸς ὁ Κολοκοτρώνης ἐσχετίσθη μὲν ἐξ ἀρχῆς πρὸς αὐτὸν, διότι τὸν ὠφέλει ἡ σχέσις ἀνδρὸς ἔχοντος ὄνομα, ἀλλὰ δὲν ἔγινε ποτὲ ὁπαδὸς του.

Δὲν ὑπάρχουν, δηλαδή, μόνον κόμματα καὶ κομματικοὶ ἀνταγωνισμοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐκδηλώνονται ἀκόμη καὶ ἐνδοκομματικαὶ διενέξεις. Ὅχι μόνον εἰς τὸ κόμμα τῶν πολεμικῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κόμμα τῶν πολιτικῶν. Τὸ τελευταῖον, πάντως, ἐπειδὴ διέθετε πρόσωπα ἱκανὰ διὰ πολιτικοὺς ἐλιγμούς, ἐπέτυχεν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν Ἐπίδαυρον καὶ νὰ σχηματίσῃ τὴν πρῶτην κυβέρνησιν. Εἰς τὸν Ὑψηλάντην ἐδόθη ἡ προεδρία τῆς Βουλῆς, τῆς ὁποίας, ὅμως, ἡ μεγάλη πλειοψηφία ἀνήκεν εἰς τὸ κόμμα τῶν πολιτικῶν, τὸ ἀποκλήθην καὶ κόμμα τῶν καλαμαράδων.

Ἡ Β' Συνέλευσις

Ἡ κυβέρνησις ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τῶν Ἐκτελεστικῶν (πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀλ. Μαυροκορδάτου, ἐκτελοῦσα χρῆθ' ἀνωτάτου ἀρχόντος) καὶ τοὺς μινίστρος (ὑπουργούς), ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ὁποίων ἐτέθη ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ μινίστρος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ὁ Θεόδ. Νέγρης, ἀντιμετώπισεν ἀρκετὰς δυσχερεῖας, λόγῳ τῆς ἐναντίον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅχι μόνον τῶν πολεμικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν πολιτικῶν οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον καταλάβει θέσιν. Καὶ ἄλλοι, ὅμως, λόγοι συνέτειναν εἰς τὴν ἔντασιν τῆς ἐναντίον τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν κατάρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ μόνιμον ἔδραν. Ἀρχικῶς ἐγκατεστάθη εἰς Κόρινθον. Ἐ-

καὶ τὸ σύνταγμα τῆς Ἐπιδάου ἐπιδιορθωθὲν ὑπεγράφη ὑπὸ διακοσίων ἐξήκοντα πέντε πληρεξουσίων, προϊόντων πάντων, ὡς θὰ ἐλέγαμεν σήμερον, καλπονοθεύσεως. Καὶ οὕτως ἡ συνέλευσις διελύθη, καταλείπουσα σπόρους διχονοίας δριμεῖς, ὧν ἀπέρρουσι οἱ κατασπαράξαντες τὴν Ἑλλάδα δύο ἐμφύλιοι πόλεμοι καὶ ἀνοίξαντες, ὡς πολλάκις ἔρρεθῃ, τὰς πύλας αὐτῆς εἰς τὸν Αἰγύπτιον...

Ἡ ἐν Ἀστρεὶ Συνέλευσις, διαπιστώσασα ὅτι αἱ συνελεύσεις ἀνεχαίτιζον τὴν πρόοδον, ἀπεφάσισεν ὅπως νέα Συνέλευσις συνέλθῃ μετὰ διετίας. Συγχρόνως ἐψήφισε καὶ τὸν πρῶτον περὶ ἐκλογῆς νόμον, διὰ τὸν ὁποῖον, μετὰ μεγάλην μετριοφροσύνην, εἶπεν ὅτι «ἦτον ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ ὁ πορισμὸς τῶν ὁσων φώτων ἀπαιτεῖτο τοῦ νόμου τούτου ἡ κατασκευὴ». Διὰ τοῦ νόμου τούτου καθιερούτο ἡ ἔμμεσος ἐκλογή. «Εἰς ἕκαστον χωρίον, προέβλεπεν ὁ νόμος, ὁ λαὸς συνεχόμενος ἐξέλεξεν εὐπολήπτους ἀνδρας· ὅλοι δὲ αὐτοὶ οἱ ἐκλεγέντες φέροντες ἀποδεικτικὰ τῶν χωρίων των, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν πλειοτέρων κατοίκων, συνήρχοντο εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας, ἡ ὁποία ἐξέλεξεν εὐπολήπτους ἀνδρας, ἐφωδιασμένους, ἐπίσης, μετὰ ἀποδεικτικὰ. Καὶ τότε ὅλοι ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ ἐκλεγέντες, ἐξέλεγον ἕνα ἐντόπιον παραστάτην (βουλευτὴν) μεταξὺ τῶν ἐμφοροστέρων καὶ ἠθικωτέρων ἐπαρχιωτῶν μετὰ τῶν πλειοτέρων τὰς ψήφους, ἡ δὲ ψήφος ἐκάστου τῶν ἐκλεκτῶν ἐμετράτο μετὰ τὴν ποσότητα τῶν οἰκογενειῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶναι ἐκλεγμένοι. Ἐκάστη ἐπαρχία ἔχουσα ἀριθμὸν κατοίκων ἥσσονα τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων ἐξέλεγεν ἕνα παραστάτην καὶ μείζονα τῶν εἰκοσιπέντε, δύο. Εἰς τὴν ἐκλογὴν δὲ ἐτηροῦντο οἱ ἐξῆς ὅροι: οἱ παραστάται νὰ εἶναι Ἕλληνες, νὰ ἔχουν ἡλικίαν εἰκοσιπέντε ἐτῶν ὀλοκλήρων, νὰ εἶναι αὐτόχθονες, ἢ, ἐὰν δὲν εἶναι, νὰ εἶναι κάτοικοι πρὸ πέντε ἐτῶν, εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔχοντες ἐν αὐτῇ ἀκίνητα κτήματα».

Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Β' ΕΝ ΑΣΤΡΕΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
(Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον)

κεῖθεν μετέβη εἰς Ἀργος. Ἀπὸ τὸ Ἀργὸς ἐπεβιβάσθη εἰς πλοῖον, τὴν «Πάραλον». Ἐγκαταλείψασα τὸ πλοῖον, μετέβη εἰς τοὺς Μολάους καὶ ἀκολούθησε εἰς Ναύπλιον. Ἀλλ' ἐγκατέλειπε καὶ τὸ Ναύπλιον, διότι, συμφώνως πρὸς ἐπίσημον κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν, «δὲν ἔδρεν ὑποδοχὴν εἰσόδου εἰς τὸ φρούριον, ἐμποδισθεῖσα παρὰ τινος Δ. Πλαπούτα ἢ Κολιοπούλου λεγομένου, δς τὸν φρούραρχον ἐπαγγέλλεται», μεταβάσας εἰς διάφορα ἄλλα μέρη. Ἐδρα μόνιμος τῆς κυβερνήσεως δὲν ὑφίστατο. Ἀλλοῦ ἦτο ἡ ἔδρα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἀλλοῦ τῆς Βουλῆς, ἀλλοῦ τῶν ὑπουργῶν. Μέλῃ δὲ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, βουλευτὰ καὶ ὑπουργοί, ἀνεχώρουν ἀπὸ τὴν ἔδραν των χωρὶς νὰ εἰδοποιῶν κανένα. Ἡ κυβέρνησις, ἐξ ἄλλου, προέβη εἰς ἀθρόους διορισμούς, διὰ νὰ προσελκύσῃ ὁσὸν τὸ δυνατόν περισσότερους φίλους καὶ καθώρισε παχυλὰς ἀποζημιώσεις διὰ τὰ μέλη τῆς, τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους. «Ὁ λαὸς καταβοᾷ διὰ τὰ μεγάλα ἐξοδα τῆς κυβερνήσεως», ἀνέφερον ἡ Βουλὴ πρὸς τὴν κυβέρνησιν.

Ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους καὶ διὰ νὰ κατασιγάσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ νέαν ἐθνοσυνέλευσιν. Ἡ β' αὕτη Ἐθνοσυνέλευσις συνήλθεν εἰς τὸ Ἀστρὸς τὴν 29ην Μαρτίου 1823. «Ἐπειδὴ νόμος περὶ ἐκλογῆς δὲν ὑπῆρχε, γράφει ὁ Νικ. Δραγούμης εἰς τὰς «Ἱστορικὰς Ἀναμνήσεις» του, οἱ συνεπιφερόμενοι ἀποδείξεις πληρεξουσιότητος ἦσαν διπλάσιοι, τριπλάσιοι καὶ τετραπλάσιοι ἢ ὅσοι ἀπαιτοῦντο, εἰς οὓς προσετέθησαν διὰ πράξεως ἐκ τῶν λεγομένων τούτων ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους καὶ «ὅσοι τῆς καθεστῶσης διοικήσεως τῆς Α' περιόδου ὡς ἀπλὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως θελήσουσι νὰ συντρέξωσι συνδιασκεπτόμενοι καὶ συνυπογράψοντες». Ἐννοεῖται δὲ ὅτι πάντες ἠθέλησαν — καὶ τὸ στίφος τοῦτο, διαρεθὲν εἰς δύο ἑθρικά στρατόπεδα κεχωρισμένα ὑπὸ χαράδρας, ἠγρύπνει ἔνοπλον ἡμέραν καὶ νύκτα, ἔτοιμον πρὸς ἀμυναν ἢ ἐπίθεσιν διότι οὔτε περὶ ἰδρύσεως κυβερνήσεως ἐπιτηδεῖας νὰ διορθώσῃ τὰ ἐσφαλμένα καὶ νὰ διοικήσῃ εὐστοχώτερον ἢ προτοῦ, οὔτε περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος προέκειτο, ἀλλὰ περὶ κατακτήσεως τῆς ἐξουσίας. Καὶ τὸ μὲν τῶν στρατοπέδων ὑπὸ τὸν Πέτρον Μαυρομιχάλην περιελάμβανε τοὺς προεστώτας, τοὺς πολιτικούς προκρίτους καὶ τινὰς ὀπλαρχηγούς, τὸ δὲ ἕτερον, ὑπὸ τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, τοὺς στρατιωτικούς καὶ εὐτελεῖς ἀριθμὸν πολιτικῶν... Ὑπερέχοντος τοῦ πρώτου κόμματος τῶν πολιτικῶν, ἐγένοντο συμβιβασμοί.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ» ΑΛΕΞ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
(Μουσεῖον Μπενάκη)

Έμφύλιος πόλεμος, διπλαιοκυβερνήσεις, διπλή Βουλή, ενώ ο Ίμπραήμ εύρίσκεται πρό τής Πελοποννήσου

Η ένοπλος σύρραξις των κομμάτων

Καί η κυβέρνησις την οποίαν εξέλεξεν ή εν "Αστρει Συνέλευσις, άπετελείτο από εκπροσώπους του κόμματος των πολιτικών. Κατόπιν τούτου, τὸ κόμμα των πολεμικών προήλθεν εις την απόφασιν να ανατρέψη τὰς αποφάσεις τής Συνελεύσεως δι' όλων των θεμάτων καί άθεμίτων μέσων. Είχον δέ ένισχυθή οι πολεμικοί καί από την προσχώρησιν του Θεοδώρου Νέγρη, ο οποίος δέν είχαν έκλεγή μέλος τής κυβερνήσεως. Τη ύποδείξει του συνήλθον οι αντιπολιτευόμενοι εις τὸ χωρίον τής Καρύταινας Σιλήμνα καί συνεκρότησαν νέαν Συνέλευσιν, εις την οποίαν μετέσχον καί όπαδοί του κόμματος των πολιτικών, έξ εκείνων που είχαν παραμερισθί υπό τής κυβερνήσεως. "Αλλ' ή κυβέρνησις, κατ' είσήγησιν του Ι. Κωλέττη, προσέφερε την άντιπροεδρίαν του "Εκτελεστικού εις τὸν Θεοδ. Κολοκοτρώνην, ο ποίος καί την άπεδέχθη. "Ετσι, έπήλθε συμβιβασμός καί πρόσ στιγμήν έφάνη ότι θά έπεκράτει ήρεμία. Την έντύπωσιν ταύτην ένίσχυσε καί τὸ συνοικέσιον που συνεφωνήθη μεταξύ των οικογενειών Κολοκοτρώνη καί Δεληγιάννη. Αί δύο οικογένειαι άπεφάσισαν ότι ο έννεαετής υἱός του Κολοκοτρώνη Κωνσταντίνος καί ή συνομήλικός του θυγάτηρ του Κανέλλου Δεληγιάννη, θά ήρραθώνίζοντο. Τὸ συνοικέσιον άπετέλεσεν έπισφράγισιν τής συμφιλίωσεως των δύο μέχρι τότε σφοδρῶς άντιμαχομένων οικογενειών.

Η ήρεμία αὐτή ήτο τελείως προσωρινή. Ο Κολοκοτρώνης, διαπιστώσας ότι διά τής άντιπροεδρίας όχι μόνον δέν ηῤῥήθη ή έπιρροή του, άλλ' άντιθέτως έμειώθη, υπέβαλε την παραίτησιν του. Η παραίτησις του Κολοκοτρώνη έκλόνησε την δύναμιν του "Εκτελεστικού, έναντίον του οποίου έβαλλε συνεχῶς ή Βουλή, ή οποία υπεστήριζεν έκ των μελών του "Εκτελεστικού μόνον τὸν "Ανδρέαν Ζαΐμην. Η άντίθεσις, όμως, "Εκτελεστικού καί Βουλής δέν ήτο δυνατόν παρά νά οδηγήσῃ εις ρήξιν. "Εχρειάζετο μόνον ή άφορμή. Καί αὐτή έδόθη διά τής άπολύσεως υπό τής Βουλής του ύπουργού των Οικονομικών Χαράλάμπους Περούκα.

Συμφώνως πρός τὸ άρθρον 7 του Συντάγματος τής "Επιδάου, δέν έπετρέπετο ή έπιβολή ή ή έισπραξις φόρων άνευ νόμου. Ο Περούκας δι' άπλής διαταγής του έπέβαλε την 4ην Σεπτεμβρίου 1823 μονοπώλιον άλατος εις την Πελοπόννησον. Η Βουλή, θεωρήσασα την πράξιν ταύτην ως αὐθαίρετον, καθήρεσε τὸν ύπουργόν την 24ην Σεπτεμβρίου. "Αλλά τὸ "Εκτελεστικὸν έθεώρησε την καθάίρεσιν ως άκυρον, διότι ή σχετική απόφασις δέν έλήφθη διά τής πλειοψηφίας των δύο τρίτων, όπως προέβλεπε τὸ Σύνταγμα.

Εν τῷ μεταξύ τὸ "Εκτελεστικόν, πληροφορηθέν ότι είχαν έλθει εις ένοπλον ρήξιν αἱ οικογένειαι Δεληγιάννη καί Πλαπούτα, άμφότεραι ανήκουσαι εις τὸ κόμμα των πολιτικών, άπέστειλεν εις "Ακόβαν τής Γορτυνίας τὸν έκ των μελών του "Ανδρέαν Μεταξάν διά νά τὰς συμφιλίωσῃ, άνευ άδείας τής Βουλής. "Όταν ή πλειοψηφία τής Βουλής έπληροφορήθη την ένέργειαν ταύτην, καθήρεσε τὸν Μεταξάν καί εξέλεξεν ως άντικαταστάτην του τὸν Κωλέττην. Τά άλλα μέλη του "Εκτελεστικού δέν άνεγνώρισαν οὔτε την καθάίρεσιν του Μεταξά οὔτε την έκλογήν του Κωλέττη. Διέταξαν δέ φιλικὰς των στρατιωτικὰς δυνάμεις νά μεταθοῦν εις "Αργος, νά διαλύσουν την Βουλήν καί νά συλλάβουν τοὺς άρχηγούς τής πλειοψηφίας, οι οποίοι ήσαν ο Βρεσθένης Θεοδῶρτος, ο "Ασημάκης Φωτῆλας, καί ο "Αναστάσιος Λόντος.

Η στρατιωτική δύναμις διέλυσε την Βουλήν. Οι βουλευταί, όμως, διέφυγον εις Κρανίδι, όπου, την 2ην "Ιανουαρίου 1824, έχοντες την ύποστήριξιν των "Υδραίων καί των Σπετσιωτῶν, καθήρεσαν τὸν πρόεδρον του "Εκτελεστικού καί τὸ μέλος αὐτοῦ Χαράλάμπην, εξέλεξαν δέ νέον "Εκτελεστικόν, του οποίου πρόεδρος ώρίσθη ο Γεώργιος Κουντουριώτης καί μέλη οι Παναγιώτης Μπότσης, Νικόλαος Λόντος, "Ανδρέας Ζαΐμης καί "Ιωάννης Κωλέττης. Οι καθαιρεθέντες, όμως, μετέβησαν εις Τρίπολιν καί έκάλεσαν τὰς επαρχίας νά έκλέξουν νέους βουλευτάς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον έδημιουργήθησαν δύο κυβερνήσεις καί δύο Βουλαι, ενώ τὸ κόμμα των πολιτικῶν διεσπάσθη. Προσπάθεια συμβιβασμοῦ την οποίαν έπεχείρησεν ο Δημ. "Υψηλάντης άπέτυχεν. Ο έμφύλιος πόλεμος κατέστη άναπόφευκτος. Παρά τὸ πλευρόν τής καθαιρεθείσης κυβερνήσεως εύρέθη τὸ κόμμα των πολεμικών. "Αλλ' ή νέα κυβέρνησις κατώρθωσε τελικῶς νά έπιβληθῇ, ύστερα από ένοπλον σύγκρουσιν. "Επιβληθεῖσα, όμως, έδειξε μεγαλοφυΐαν: Τήν 2αν "Ιουλίου 1824 εξέδωσε διάταγμα άμνηστίας.

Διάσπαις του κόμματος των Πολιτικῶν

Η νίκη οδηγεί, σχεδόν πάντοτε, εις διάσπαισιν των νικητῶν. "Ετσι, μετά την έπικράτησιν του, τὸ κόμμα των πολιτικῶν έχασε την ένότητά του. "Εκείνοι που κυρίως συνέβαλον εις την ήτταν των πολεμικών, οι δύο "Ανδρέαι, Ζαΐμης καί Λόντος, άντελήφθησαν ότι οι όμοιδεάται των έσχεδιάζουν νά τοὺς θέσουν εις τὸ περιθώριον. Δι' αὐτὸ έπέδωξαν καί επέτυχον συνεννόησιν με τὸν Κολοκοτρώνην. Αὐτὸ φυσικά έδωσε την δικαιολογίαν εις τὰ άλλα στελέχη του κόμματος των πολιτικῶν, τὸ οποίον είχε καί την κυβέρνησιν, νά άρνοῦνται κάθε παρχώρησιν πρός τοὺς δύο "Ανδρέας. "Εζήτησαν νά παραμένουν εις την οίκίαν που κατείχεν έν Ναυπλίῳ ή περίφημος Μπουμπουλίνα, συγγενῆς του Κολοκοτρώνη. Η κυβέρνησις διέταξε την έξώσιν τους. Παρεκάλεσαν νά τοὺς δοθοῦν μερικά χρήματα έναντι των δαπανῶν που υπέστησαν κατὰ την έντολὸν σύγκρουσιν. Δέν έλαθον οὔτε μίαν πεντάραν. "Επὶ πλέον, ή κυβέρνησις κατώρθωσε νά τοὺς άποσπάσῃ δύο σημαντικούς φίλους των, τὸν Μακρυγιάννην καί τὸν Νάσον Φωτῆραν. Τέλος, κατὰ τὰς έκλογὰς πρός ανάδειξιν των μελῶν του "Εκτελεστικού που έγιναν κατὰ την τρίτην "Οκτωβρίου 1824 υπό τής συνελθοῦσις εις β' σύνδοον, την 1ην "Οκτωβρίου, Βουλής, εξέλέγησαν οι Γεωργ. Κουντουριώτης, πρόεδρος, Παναγ. Μπότσης, άντιπρόεδρος καί "Ασημάκης Φωτῆλας, "Αναγνώστης Σπληλιωτάκης καί "Ιωάννης Κωλέττης. Η μερίς Κουντουριώτη - Κωλέττη, έκ του κόμματος των πολιτικῶν, ένεφανίζετο ως κυρία τής καταστάσεως.

Υπὸ τοιούτους όρους οι δύο "Ανδρέαι, από κοινου με τὸν Κολοκοτρώνην, έσκέφθησαν ότι μόνον ή ένοπλος δράσις θά άνέτρεπε την κυβέρνησιν. Διὰ νά προσελκύσουν δέ όλους τοὺς Πελοποννησίους με τὸ μέρος των έχαρακτήρισαν την Πελοπόννησον ως άνεξάρτητον τμήμα από την υπόλοιπον "Ελλάδα καί έκινήθησαν νά καταλάβουν την Τρίπολιν, κατεχομένην υπό κυβερνητικῶν στρατευμάτων, αποτελουμένων από Στερεοελλαδίτας. "Αλλ' ήτήθησαν καί κατὰ την γενομένην μάχην έφρονεύθη καί ο Πάνος Κολοκοτρώνης.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, εις τὰ "Απομνημονεύματά του, περιγράφει ως εξής την σύγκρουσιν αὐτήν:

«Εκεῖ (εις τὰς Πάτρας) έσμιξεν ο Πάνος με τὸν Ζαΐμην καί τὸν Λόντο. Αὐτοὶ ήσαν δυσारेστημένοι με τὸν Κουντουριώτην, ένώθηκαν με ήμᾶς. Ο Παπα - Φλέσσας (Σημ. "Ητο ύπουργός των "Εσωτερικῶν) έβγήκε διά νά καθυποτάξῃ τὰς επαρχίας "Αρκαδίας, Φανάρει καί λοιπάς. Τά δάνεια (Πρόκειται περί του πρώτου δανείου άπελευθερώσεως τὸ οποίον είχε συναφθῇ εις Λονδίνον την 9ην Φεβρουαρίου 1824. Τά έκ του δανείου τούτου χρήματα ήρχισαν νά φθάνουν εις την "Ελλάδα από τὸν "Απρίλιον) έδυνάμωσαν την κυβέρνησιν Κουντουριώτη καί ή δύναμιν την έκαμε νόμιμη. "Εγραψα νά έλθῃ ο Πάνος καί ο Γενναῖος εις την Καρύταινα διά ν' αντισταθοῦν του Παπα - Φλέσσα. Τὸν ένυήγησαν (έπολέμησαν εις τοὺς Κωνσταντινοῦς) εις τὰς επαρχίας καί έπήγεν εις τὸ Ναύπλιον. "Εστειλαν δύναμιν τὸν Βάσον με όχτακοσίους, άπαντήθηκαν οι στρατιῶται με τὸν Πάνο καί έσκοτώθη». Καί ή δευτέρα αὐτή ένοπλος σύγκρουσις άπέβη ὑπέρ τής κυβερνήσεως. Μετά τρίμηνον άγῶνα, οι Ζαΐμης καί Λόντος ήναγκάσθησαν νά φύγουν από την Πελοπόννησον καί νά τεθοῦν υπό την προστασίαν του Μαυροκορδῶτος εις Δυτικήν "Ελλάδα, μεταβάντες έν συνεχείᾳ εις τὰς άγγλοκρατουμένας "Ιονίους Νήσους, ο δέ Κολοκοτρώνης καί οι υπόλοιποι άντικυβερνητικοὶ παρεδόθησαν εις τὰς κυβερνητικὰς δυνάμεις. Οὔτοι μετεφέρθησαν εις "Υδραν καί ένεκλείσθησαν εις τὸ μοναστήριον του προφήτου "Ηλιοῦ, την 2ην Φεβρουαρίου 1825. «Εἴκοσιν ήμέρας μετά τὸ πιάσιμό μας, άφηγεῖται ο Θεόδ. Κολοκοτρώνης εις τὰ "Απομνημονεύματά του, ήλθεν ο Μπραΐμης εις την Πελοπόννησον».

Η έπιδρομή των αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων έθεσε τέρμα, προσωρινόν, εις τὰς κομματικές έριδας. Τήν 18ην Μαΐου 1825 ή κυβέρνησις Κουντουριώτη έχοργήγει άμνηστίαν εις όλους τοὺς αντίπαλους της. Κάτι περισσότερον. "Ανετέθη ή άρχιστρατηγία εις τὸν Θεόδ. Κολοκοτρώνην. Τά δύο κόμματα, των πολιτικῶν καί των πολεμικῶν, από εκείνην την στιγμήν, οὔσαιστικῶς, είχαν παύσει νά υπάρχουν. Τρία άλλα, όμως, έπρόκειτο νά τὰ διαδεχθοῦν...

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ — Η δημιουργία των κομμάτων Γαλλικού, "Αγγλικού καί Ρωσικού.— Η αντίδρασις κατὰ του Καποδίστρια καί ή δολοφονία του.— Η περίοδος τής άπολύτου Μοναρχίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
(Εθνολογικόν Μουσείον)

ΑΝΔ. ΖΑΪΜΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ 5' ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
(Εθνολογικόν Μουσείον)

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, ΣΗΜΑΙΝΟΝ ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ
(Μουσείον Μπενάκη)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Ο ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
(Εθνολογικόν Μουσείον)

ΠΟΙΟΝ ΨΗΦΙΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΓΟΡΑΚΙ; Φώρ, Φράνς, Πουζάντ ή Ντουκλά, Κανέναν. Συνώδευσε απλούστατα το μπαμπά ως τον ιδιαίτερο θάλαμο, για να μη μείνει μόνο στο σπίτι. 'Η μαμά, προφανώς, ψηφίζει σε άλλο τμήμα. (Α. Δ. Ρ.)

(Intercontinentale)

Η ΚΥΡΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝΑΝ ΓΝΩΣΤΟ ΤΗΣ στο... σιδηροδρομικό της διαμέρισμα. Σε μερικές γραμμές της Εύρώπης διατίθενται ειδικά βαγκόν-λί με μιά κουσέττα και ό επιβάτης νοικιάζει ένα διαμέρισμα με όλα τα κομφορ για να περάση ευχάριστα τις μέρες του ταξιδιού.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ: Τί απέγιναν τα παιδιά

- Ο Ζαχαριάδης συνεκάλεσε εις την Σόφιαν τους εκπροσώπους των κομμουνιστικών κομμάτων της Κεντρικής Εύρώπης. Είς την σύσκεψιν ανέκοίνωσεν ότι το ΚΚΕ αναδιοργανώθεν άριθμεί 200.000 μέλη. Βάσει των ανακοινώσεων του Ζαχαριάδη άπεφασίσθη:
 - α) 'Η χρηματοδότησις μέσω της έν Καίρφ σοβιετικής πρεσβείας.
 - β) Άποστολή όπλων μέσω Βουλγαρίας και Άλβανίας.
 - γ) Έκπαιδευσις ομάδων δολιοφθορών εις ειδικά στρατόπεδα Ούγγαρίας και Βουλγαρίας. Αί ομάδες θα σχηματισθούν από τά άπαχθέντα παιδιά του συμμοριτοπολέμου.

Έκλογικά και μετεκλογικά

- Είς περίπτωσιν σχετικής πλειοψηφίας του Κέντρου, κατά τας εκλογάς, ή έντολή δεν θα δοθή εις τον άρχηγόν των Φιλελευθέρων, αλλά εις την Φ.Δ.Ε.

Αί άεροσυγκοινωνίαι

- Το Συμβούλιον της Έπικρατείας έδέχθη την προσφυγήν της τέως διοικήσεως της ΤΑΕ και ή κύρωσε την δημοπρασίαν έκποιήσεώς της και τον διαγωνισμόν διά την παραχώρησιν της έκμεταλλεύσεώς της. Έδέχθη όμως ως νόμιμον την θέσιν της έταιρίας υπό έκκαθάρισιν. Υπό τούς όρους της άκυρωθείσης διακηρύξεως, ή παλαιά διοίκησις της ΤΑΕ έχει μεγάλην ευχέρειαν να αναλάβη και πάλιν την έκμετάλλευσιν.

ΕΛΛΑΣ: Έξωτερική πολιτική

- 'Η δίκη διά την έκρηξιν του τουρκικού προξενείου Θεσσαλονίκης δεν είναι άπλως θέμα έλληνοτουρκικής διενέξεως. Το 1956 ή Τουρκία πρόκειται να ύποστη σοβαράν πίεσιν έκ μέρους της ΕΣΣΔ τόσο διά την ουδετεροποίησιν των Στειών όσον και διά την άνεξαρτησίαν της Άρμενίας. Και κατά την αντίληψιν των δυτικών συμμάχων χρειάζεται ισχυρά κυβέρνησις διά να δυνηθί ν' άντιστή. 'Η τουρκική κυβέρνησις σήμερα δεν θεωρείται έσωτερικώς άρκούντως ισχυρά και έπιπρόσθετος έξασθένησις της με την ύπόθεσιν της Θεσσαλονίκης δεν πρόκειται να βοηθήση εις την άμυναν κατά της διπλωματικής και πολιτικής πιέσεως.

Από οικονομικής άπόψεως δεν είναι δυνατή την στιγμήν αυτήν κατάργησις της ύποθέσεως, διότι ή έφαρμογή του σχετικού άρθρου της Ποιν. Δικονομίας προβλέπει προδικαστικόν στάδιον το όποιο ύποστηρίζεται ότι έχει ήδη περατωθή. Μόνον έφ' όσον ή άπόφασις του Έφετείου έπαναφέρει την ύπόθεσιν εις προδικαστικόν στάδιον δύναται να έφαρμοσθή το σχετικόν άρθρον.

ΓΑΛΛΙΑ: Το κομμουνιστικόν κόμμα και ή κίνησις Πουζάντ

- Κατά την διάρκειαν της προεκλογικής διαμάχης, ή κίνησις Πουζάντ έπετέθη με έξαιρετικήν δριμύτητα προς όλας τας πολιτικές παρατάξεις πλην μιάς: του γαλλικού κομμουνιστικού κόμματος. Είς την άπορίαν διά την περίεργον αυτήν έξαίρεσιν ή άπάντησις είναι έξ ίσου περίεργος. Από του φθινοπώρου του 1955 ή συνεργασία κομμουνιστών και ναζι έχει έπισημοποιηθή. Είς την Δυτ. Γερμανίαν ή ήγερσία του κομμουνιστικού κινήματος άνετέθη εις τούς πρώην ναζιστάς. Και ή κίνησις Πουζάντ περιλαμβάνει τά πρώην στελέχη του Λαβάλ.

Ευχάριστα οικονομικά

- Τά γαλλικά οικονομικά δεν είναι άσχημα. Αί τιμαί κατά το 1955 ηύξήθησαν μόνον κατά 0,5%. Κατά την τελευταίαν τετραετίαν αί έπενδύσεις ηύξήθησαν κατά 35%. Από του 1951 ή βιομηχανική παραγωγή ηύξήθη κατά 22%. 'Η τιμή του χρυσού (ναπολεόν) έπεσε κατά το διάστημα της τελευταίας τετραετίας κατά 35%.

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Άνησυχητική διείσδυσις

- 'Η κομμουνιστική διείσδυσις εις την Δυτ. Γερμανίαν είναι μεγαλύτερα από όσον ύποτίθεται γενικώς. Έπίσημος κυβερνητική έκθεσις της Βόννης άναφέρει ότι ύφίστανται άνω των 1.700 κομμουνιστικών πυρήνων εις τας εργατικές οργανώσεις της Δυτ. Γερμανίας. 'Η κυρία προσπάθεια είναι προπαγανδιστική και στρέφεται περίξ του θέματος της γερμανικής ένοποιήσεως. Ένδεικτικόν της ήγετικής άναδιαρρώσεως του γερμανικού κομμουνιστικού κόμματος θεωρείται το ότι εις σύσκεψιν κατά 'Ιούνιον 1955 εις το Άνατ. Βερολίνον συμμετέσχον 350 πρώην αξιωματικοί της Βέρμαχτ έκ του Δυτ. Βερολίνου και 150 συνάδελφοί των του άνατολικού τομέως. Της συσκέψεως προήδρευσε ο στρατάρχης Φρήντριχ Πάουλου.

Ο.Η.Ε.: Είς τον τόπον της άναταραχής

- Ο Γενικός Γραμματέυς του ΟΗΕ Ντάγκ Χάμερσκελντ άνήγγειλε το πρόγραμμα του ταξιδιού του εις την Μ. Άνατολήν. Άθήναι—Άγκυρα—Κάιρον—Τελ Άβιβ—Βηρυττός—Δαμασκός—Βαγδάτη και Καράτσι. Μετά την διάσκεψιν της Μπαγκαλδρ (2 Φεβρ.) θα συνεχίση προς Ν. Δελχί, Ραγκούν, Μπαγκκό, Τζακάρτα, Καμπέρρα και Ουέλιγκτων.

ΜΟΣΧΑ: Προηγείται ή τοπογράφησις

- Οί Ρώσοι θέλουν να γνωρίζουν το έδαφος το όποιον διεκδικούν. Έπί τη εύκαιρία της συμμετοχής της ΕΣΣΔ εις το Διεθνές Γεωφυσικόν Έτος, ή Σοβιετική Ένωσις θα άποστείλη «πολυμελή έξερευνητικήν άποστολήν» εις την 'Ισημερινήν Άφρικήν. Μετεωρολόγοι, φυσιοδίφαι και γεωλόγοι θα μετέχουν της άποστολής.

Ν.Α.Τ.Ο.: Προϊούσα έξασθένησις

- 'Η δημιουργία του ΝΑΤΟ όφείλεται εις την διαπίστωσιν ότι ή ΕΣΣΔ υπερέιχε των Δυτικών δυνάμεων εις στρατιωτικάς δυνάμεις ξηράς, ένδ ή Δύσις εις άτομικά όπλα και στρατηγικήν άεροπορίαν. 'Ηδ ή ύπεροχή εις τακτικά όπλα και δυνάμεις της ΕΣΣΔ διατηρείται με έλαφροτάτην μείωσιν, ένδ ή ύπεροχή εις πυρηνικά όπλα και άεροπορίαν της Δύσεως δεν ύφίσταται πλέον. 'Η στρατιωτική έξασθένησις της Γαλλίας, ή πρόσφατος συμφωνία Νορβηγίας—ΕΣΣΔ και ή άπειλουμένη άποχώρησις της 'Ισλανδίας έξησθένησαν περισσότερο τον θεομόν από ό,τι ένισχύθη ούτος με την είσοδον της Δυτ. Γερμανίας. Ο λόγος του Κροϋστσεφ εις το άνώτατον συνέδριον των Σοβιέτ αυτήν την έννοιαν είχε.

Ε. Σ. Δ.: 'Η τύχη της Κομινφόρμ

- «'Η Κομινφόρμ δεν πρόκειται να διαλυθί», έτόνισαν οί Κροϋστσεφ και Μπουλγκάνιν εις άπάντησιν των έρωτημάτων των δημοσιογράφων. Ο Μπουλγκάνιν προσέθεσε μάλιστα: «Είναι περισσότερο παρά ποτέ χρήσιμος ή λειτουργία της».

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ: Είς την 'Ιορδανίαν

- Έσπειρε άνέμους και έθέρισε θυέλλας με τον διορισμόν του πρωθυπουργού Μαχαλί και την έντολήν προς τον τελευταίον να έντάξη την χώραν εις το σύμφωνον της Βαγδάτης. 'Η θυέλλα έσίγασε κάπως με τη ύπηρεσιακήν του 'Ιμπραήμ Χασίμ και την διάλυσιν της Βουλής από τον βασιλέα Χουσεΐν. Ο νέος πρωθυπουργός Χασίμ έν τω μεταξύ δεν άπήντησεν εις την προσφοράν των τριών κρατών του άραβικού συνδέσμου όπας αναλάβουν την συντήρησιν της ύπό των Βρεταννών συντηρουμένης Άραβικής Λεγεώνας του Γκλάμπ Πασά. Μέχρις όως των εκλογών του Άπριλίου ύπεσχέθη να μην έντάξη την 'Ιορδανίαν εις το σύμφωνον της Βαγδάτης.

Είς την Μαλαισίαν

- 'Η 31η Αύγουστου είναι ή τελευταία ήμερομηνία διά την άνεξαρτησίαν της Μαλαισίας. Αυτή είναι ή άπόφασις της 'Ηνωμένης Γενικής Συνελεύσεως. Την άπόφασιν θα χρησιμοποιήση ως στοιχείον ό ήγέτης της χώρας Ταγκού Άμπντολλ Ραμάν κατά τας διαπραγματεύσεις που θα διεξαγάγη εις Λονδίνον τον τρέχοντα μήνα.

ΣΟΥΗΔΙΑ: Ναυπηγικά νέα

- Τον παρελθόντα μήνα εις τά ναυπηγεία του Κόκουμς έγένετο ή παράδοσις του μεγαλυτέρου πετρελαιοφόρου που έναυπηγήθη εις την Σουηδίαν. Πρόκειται περί του «Παγκόσμιος Είλικρίνεια» έκτοπίσματος 32.750 τόννων άνήκοντος εις την έταιρίαν «Ερμής» του Σ. Νιάρχου. Είς τά ναυπηγεία έχουν δοθή παραγγελίαι ύπό του ίδιου πλοιοκτήτου διά την ναυπήγησιν δύο άκόμη πετρελαιοφόρων έκτοπίσματος 38.500 τόννων έκαστον.

Ν. ΚΟΡΕΑ: Προάγγελος έγκαταλείψεως

- Είς έκθεσιν του καθηγητού Τζών Λιούις, δημοσιευθείσαν εις Ουάσιγκτων κατόπιν έρεύνης κατ' έντολήν της Νάσιοναλ Πλάνινγκ Άσosiείσων, ή νοτιοκορεατική κυβέρνησις χαρακτηρίζεται ως «καταπληκτικώς διεφθαρμένη». Παρομοίους χαρακτηρισμούς περιείχε και ή έκθεσις περί του Τσάγκ Κάι Σέκ που προηγήθη της ύπό των Άμερικανών έγκαταλείψεως της Κίνας.

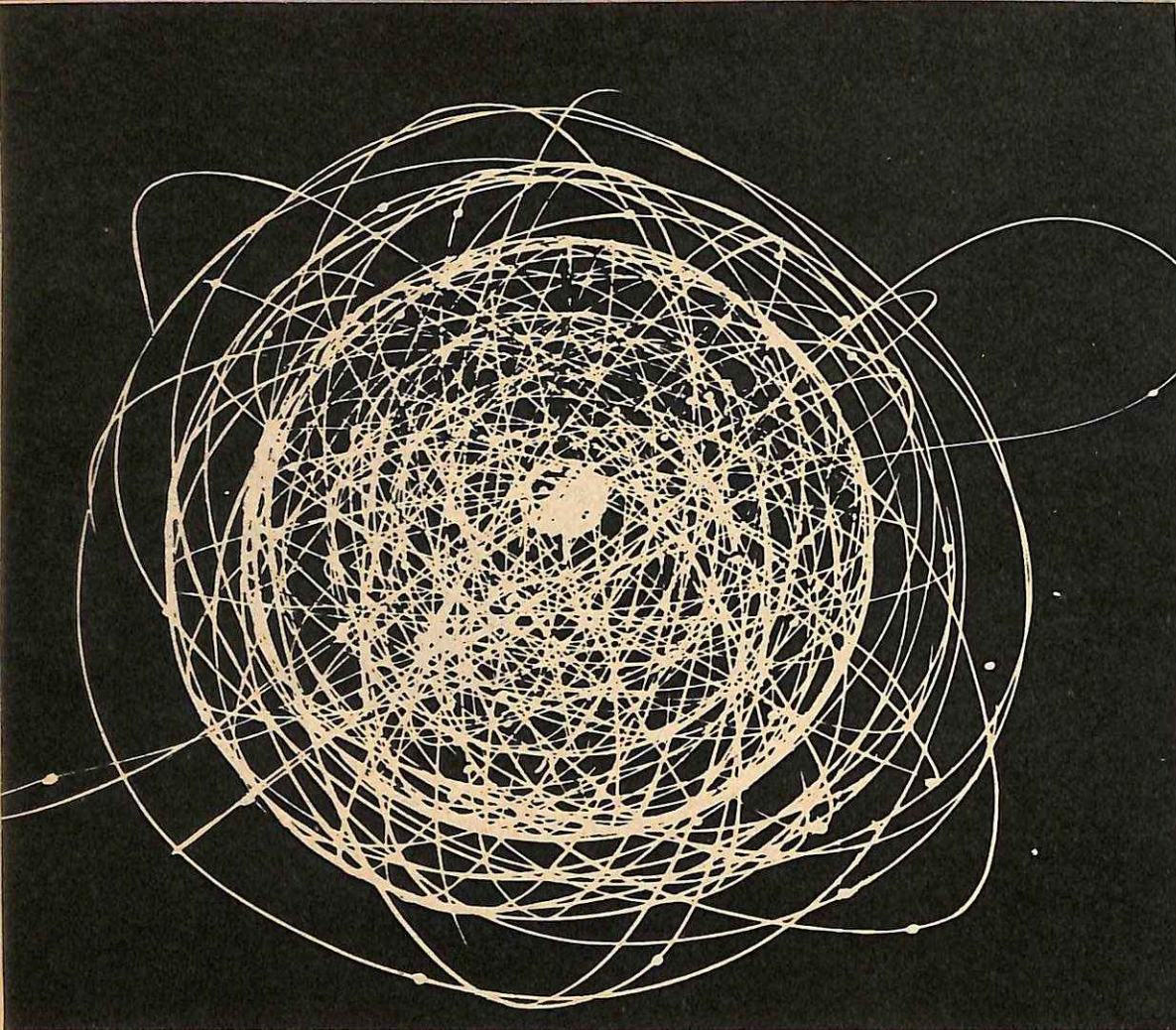

ΕΝΑ ΝΕΟ ΑΝΕΜΟΠΛΑΝΟ για τις ένοπλες δυνάμεις δοκιμάζεται στη Νέα Έγρσή. Έλπίζεται ότι ή χρήσι του θα γενικευθή και ότι στο μέλλον όλοι οί στρατιώτες θα έπιτίθενται από άέρος. Περιττόν να σημειωθή ότι ή ύποχώρησι είναι εύκολωτάτη, ό βομβαρδισμός των οδικών κόμβων άχρηστος και ότι ένα τάγμα ίπταμένων στρατιωτών θα θυμίζει τις μάγισσες του μεσαίωνος, με τη φτερωτή σκούπα και τά φοβερά προμαντέματα. (United Press)

(Α. Γ. Ι. Ρ.)

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ στην άκρογιαλιά της Κυανής Άκτής είναι ένα πολύ παλιό έθιμο. Ένώ οί διαβάτες τουρτουρίζουν, οί χαριτωμένες αυτές κολυμβήτριες χαίρονται την παγωμένη θάλασσα.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ: ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ ΕΝΟΣ ΑΤΟΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ. ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΠΥΡΗΝ ΜΕ ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΑ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ ΓΥΡΩ ΤΟΥ

Τὰ παγκόσμια αποθέματα πετρελαίου καὶ ἀνθράκος, δὲν φθάνουν γιὰ περισσότερα ἀπὸ 50 ἕως 100 χρόνια.

Οὐτὲ ὁ Ἀϊνστάιν, οὐτὲ ἐκεῖνοι στοὺς ὁποίους γιὰ πρώτη φορὰ ἀνέπτυσε τὴ θεωρία τοῦ τῆς Σχετικότητος σκέφθηκαν ποτὲ νὰ συσχετίσουν τὴν περίφημη ἐξίσωσι μὲ τὸ παραπάνω γεγονός, τῆς ταχέως ἐξαντλήσεως τῶν πηγῶν ἐνεργείας τῆς Γῆς.

Ἦταν μιὰ θεωρία, πού οἱ λογαριασμοὶ στὸ χαρτὶ τὴν ἔδειχναν σωστή, ἀλλὰ τὰ ἐμπορικά θιβλά καὶ οἱ ἐμπορικοὶ λογαριασμοὶ οὐτὲ τὴν πρόσεξαν, οὐτὲ καὶ μποροῦσε νὰ τοὺς ἐνδιαφέρει.

Πρὶν ἀπὸ δέκα ἀκριβῶς χρόνια, ἡ πρώτη ἀτομικὴ βόμβα τῆς Χιροσίμα ἀπλῶνε τὸ τεράστιο σύννεφο σὲ σχῆμα μανιταριοῦ στὸν ὀρίζοντα τῆς ἀτυχῆς πόλεως, ἐξαφανίζοντας τὴ ζωὴ τῆς καὶ σκορπίζοντας τὸν τρόμο στὶς ψυχὰς τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀπὸ τότε, στὰ δέκα αὐτὰ χρόνια, γιὰ τὸν κόσμον δὲν ἦταν γνωστὲς παρὰ οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς καταστροφῆς. Ἦταν τόσο ὁμιῶς ὁ κίνδυνος τῆς βόμβας, τόσο σημερινός, ὥστε ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν ἔλπειψιν καυσίμων, μετὰ ἀπὸ 50 ἢ 100 χρόνια, νὰ φαίνεται ὡς μιὰ μακρινὴ καὶ ἀσήμαντὴ ἀπειλή.

Βόμβα ατόμου, ἀτομικὲς ἐκρήξεις, ἀτομικὰ πυροβόλα, ἀτομικὰ ὑποβρύχια, κατάσκοποι, προδοσίαι, ὑπερβόμβες, βόμβα ὕδρονου, αὐτὰ ἦσαν τὰ μόνον πού ἐξέφευγαν ἀπὸ τὰ μυστικά τοῦ ἐργαστηρίου, πρὸς τὰ αὐτὰ καὶ τὶς ἐναγώνιες ψυχὰς τοῦ παγκόσμιου κοινού. Ποιὸς θὰ μπορέσῃ νὰ φθάσῃ πρῶτος στὸ ποθούμενον τέρμα, τῆς αἰφνιδίας καὶ ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς τοῦ ἅλλου.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅμως, πρὸς τὸ τέλος τοῦ 1953, οἱ «μεγάλαι», οἱ ἀρχηγοὶ πού κρίνουν τὴν τύχην τοῦ κόσμου, βλέπουν κατὰπληκτοὶ ὅτι στὴ μυστικὴ αὐτὴ κοῦρσά τῆς καταστροφῆς, τὸ μόνον πού θὰ μποροῦσαν νὰ ἐξασφαλίσ-

σουν δὲν ἦταν ἡ νίκη καὶ ἡ ἐπικράτησί τους ἀπέναντι στὸν ἀντίπαλο, ἀλλὰ ὁ ἀμοιβαῖος ἐκμηδενισμός. Ἐνῶ νόμιζαν ὅτι ἔτρεχαν σὲ διαδρομὴ εὐθεία πού θὰ τοὺς χάριζε, ἂν ἔτρεχαν γρηγορώτερα, τὴ νίκη τῆς ἐπικρατήσεως, διεπίστωσαν τελικὰ, ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια, ὅτι ἔτρεχαν σ' ἓνα κύκλο πού δὲν ἔδινε τὴν πιθανότητα νίκης σὲ κανένα καὶ ὅτι διέγραφαν μόνον ἐπάνω στὴ σελίδα τοῦ θιβλίου τῆς αὐριανῆς ἱστορίας ἓνα κύκλο, τὸ μηδενικὸ στὸ ὁποῖο ἡ ἀνθρωπότης θὰ κατέληγε.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΤΕΦΤΕΡΙ

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ θεώρησε πρόσφορὴ νὰ θυγῇ στὴ μέση ὁ ταπεινὸς ἐπιχειρηματίας μὲ τὸ εὐλογημένο τεφτέρι του. Ὁ ἄνθρωπος, τὸ ἐμπόριο, ἡ ἐπιχειρήσις. Καὶ στὴ διάσκεψιν τῶν «μεγάλων» τῆς Γενεύης, στὴ Γενεὴ τῆς γερμανικῆς ἐνοποιήσεως, τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ ψυχροῦ πολέμου, ἀντιπαράταχθηκε ἡ Γενεὴ τῶν «μικρῶν», τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ατόμου, τοῦ πυρῆνος.

Οἱ βόμβες ἐξασφαλίζουν τὴν ταχέως ἐκμηδένισιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὰ ἀποθέματα τῶν καυσίμων ἐξαντλοῦνται σὲ ἑκατὸ χρόνια, γιὰτὶ ἡ ἀνθρωπότης νὰ θιασθῇ νὰ ἐξαφανισθῇ γρηγορώτερα; Ἐκατὸ ἐτῶν ἀναμονὴ δίνει τὸ ἴδιο μὲ τὴ βόμβα ἀποτέλεσμα. Ἡ λογικὴ τοῦ συλλογισμοῦ εἶχε ἀπόλυτὴ συγγένεια μὲ τὴν ἐξίσωσιν τοῦ Ἀϊνστάιν. Καὶ ἡ διάσκεψιν τῆς Γενεύης ἀπέδειξε ὅτι τὸ συνοικέσιον ἦταν ἐφικτὸ καὶ ὁ γάμος θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ μὲ πολλὰς ἐλπίδες εὐτυχίας.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Στὸ Μέγαρον τῶν Ἑθνῶν συγκεντρώθηκαν 1.100 ἐπιστήμονες ἀπὸ 72 χῶρες. Ἐπρόκειτο νὰ διαβαστοῦν 400 περίπου ἔγγραφα ἐπιστημονικὰ στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ νὰ γίνῃ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων. Πάντα θεωρη-

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ, ΕΙΔΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ἡ περίφημος ἐξίσωσις τοῦ Ἀϊνστάιν

$$E = \mu \cdot \kappa^2$$

E = Ἐνέργεια

μ = Μάζα τῆς ὕλης

κ = Ταχύτης τοῦ φωτός (300.000 χμ ἀνὰ δευτερόλεπτον)

τικὰ καὶ πάντα στὸ χαρτὶ. Σκοπός: Πολιτικά ὠφελήματα καὶ θεωρητικὲς οικονομικὲς συζητήσεις.

Ἐκεῖ ὅμως, στὸ σημεῖο τῆς πολιτικῆς ὠφελιμότητος, εἶναι πού οἱ λογαριασμοὶ ἀπεδείχθησαν λανθασμένοι. Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς «μεγάλους», γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν δεκαετὴ τοῦ ἐνασχόλησι στὴν προπαρασκευὴ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀνθρώπου, θέλησε νὰ παρουσιάσῃ καὶ τὴν παράλληλὴ προσπάθεια γιὰ τὴν εὐημερίαν του. Καὶ ἐπειδὴ πρὶν ἓνα μῆνα, στὴν ἴδια πόλιν, ἀνάμεσα σὲ μειδιάματα καὶ ὑποσχέσεις, συμφωνήθηκε νὰ μὴν ξαναγίνῃ λόγος γιὰ πολέμους καὶ καταστροφές, ἀφοῦ ἡ ἀμοιβαίότης εἶχε ἐξασφαλισθῇ μαθηματικὰ μὲ τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀρχέγονου ὅπλου τῆς Χιροσίμα, ἄρχισε ἓνας ἄλλος ἀνταγωνισμός, μιὰ ἄλλη κοῦρσα. Ποιὸς προχώρησε περισσότερο στοὺς ἐμπορικοὺς λογαριασμούς, στὸ μπακαλικο τεφτέρι. Ποιὸς ἔκανε ἐμπορεύσιμην τὴν ἐξίσωσιν τοῦ Ἀϊνστάιν;

ΤΙ ΉΤΑΝ ΓΝΩΣΤΟ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΕΥΗ

- Ὅτι μὲ τὴν ἀτομικὴ βόμβα, ἀντὶ νὰ ἀποσυντίθεται τὸ οὐράνιον σιγά-σιγά μὲ τὴ ραδιενέργεια, καταρρώθηκε νὰ γίνῃ διάσπασιν τοῦ πυρῆνος τοῦ στιγμιαία καὶ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ τεράστιον ποσὸ τῆς ἐνεργείας πού κρύβει ἡ συνοχὴ τοῦ πυρῆνος τῆς μάζης του.
- Ὅτι ὁ πυρὴν τοῦ ατόμου ἔχει τέτοια συνοχή, ἐπομένως τέτοιο θάρος, ὥστε ἡ πυρηνικὴ μάζα, ἴση μὲ ἓνα κεφαλάκι τῆς καρφίτσας, νὰ ἔχῃ θάρος δύο ἑκατομμυρίων τόνων.
- Ὅτι ἡ ἐνέργεια πού περικλείει τὸ κεφαλάκι αὐτὸ τῆς καρφίτσας, ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἐνέργειαν πού μᾶς δίνει ἡ καύσις 20 ἑκατομμυρίων τόνων γαιάνθρακος.
- Ὅτι ἀπὸ τὰ γνωστὰ χημικὰ στοιχεῖα, μόνον τὸ οὐράνιον 235 παρουσιάζει τὴν ιδιότητα διασπάσεως τοῦ πυρῆνος του σὲ φυσικὴ κατάστασιν. Ἀλλὰ στὴ φύσιν, μὲ τὴ μορφὴ ὀρυκτοῦ, τὸ οὐράνιον 235 δὲν θρίσκεται παρὰ σὲ ποσοστὸ 0,7% μέσα στὸ γνωστὸ οὐράνιο 238 πού ἡ ἀναλογία του πάλιν στὰ γῆινα οὐρανοῦχα κοιτάσματα, εἶναι 4-8 κιλά σὲ κάθε τόννον μεταλλεύματος.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΠΟΥ ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ

Μὲ τὰ προηγούμενα δεδομένα, κάθε σκέψιν γιὰ ἐμπορικὴ, γιὰ πραγματοποιήσιμην ἐκμετάλλευσιν ἐπομένως ἀπεκλείετο. Μπορεῖ νὰ ὑπῆρχαν τεράστιες θεωρητικὲς δυνατότητες, μεγάλο ἐργαστηριακὸ καὶ ἐπιστημονικὸ ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἔδειχνε ὅτι ὁ ἄνθρωπος/μποροῦσε νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπ' αὐτὰ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καταστροφὴν του.

Τὸ συνέδριο ἀτομικῆς ἐνεργείας τῆς Γενεύης, δὲν ἀπεκάλυψε κανένα ἐπιστημονικὸ μυστικόν.

Διαπιστώθηκε ὅμως ὅτι οἱ κύριοι ἀνταγωνισταί, στὸν θεωρητικὸν τομέα οὐτὲ ὕστερον οὐτὲ ὑπερτεροῦν ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλο. Καὶ τότε, τὸ συνέδριο ἐξέφυγε ἀπὸ τὸ θεωρητικὸν τοῦ χαρακτήρα καὶ ἔχασε κάθε προπαγανδιστικὴ πολιτικὴ σημασία γιὰ νὰ μεταβληθῇ σὲ μιὰ ἐμποροπανήγυρι. Ὁ καθένας θέλησε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἐμπόρευσμά του καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ πελατεία.

Οἱ Ρῶσοι ἔδειξαν τὸ μοντέλλον ἐνὸς ἐργοστασίου παραγωγῆς ρεύματος κοντὰ στὴ Μόσχα, πού λειτουργεῖ μὲ ἀτομικὴ ἐνέργεια.

Οἱ Ἀμερικανοὶ παρουσίασαν τὰ ραδιοϊσότοπα. Καὶ ἡ ἐταιρία Westing-house δέχτηκε στὴ Γενεὴν μιὰ παραγγελίαν τῶν ἐργοστασίων Φιάτ τῆς Ἰταλίας γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ πρώτου ἐργοστασίου ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας πού θὰ κινήται μὲ ἀτομικὴ ἐνέργεια.

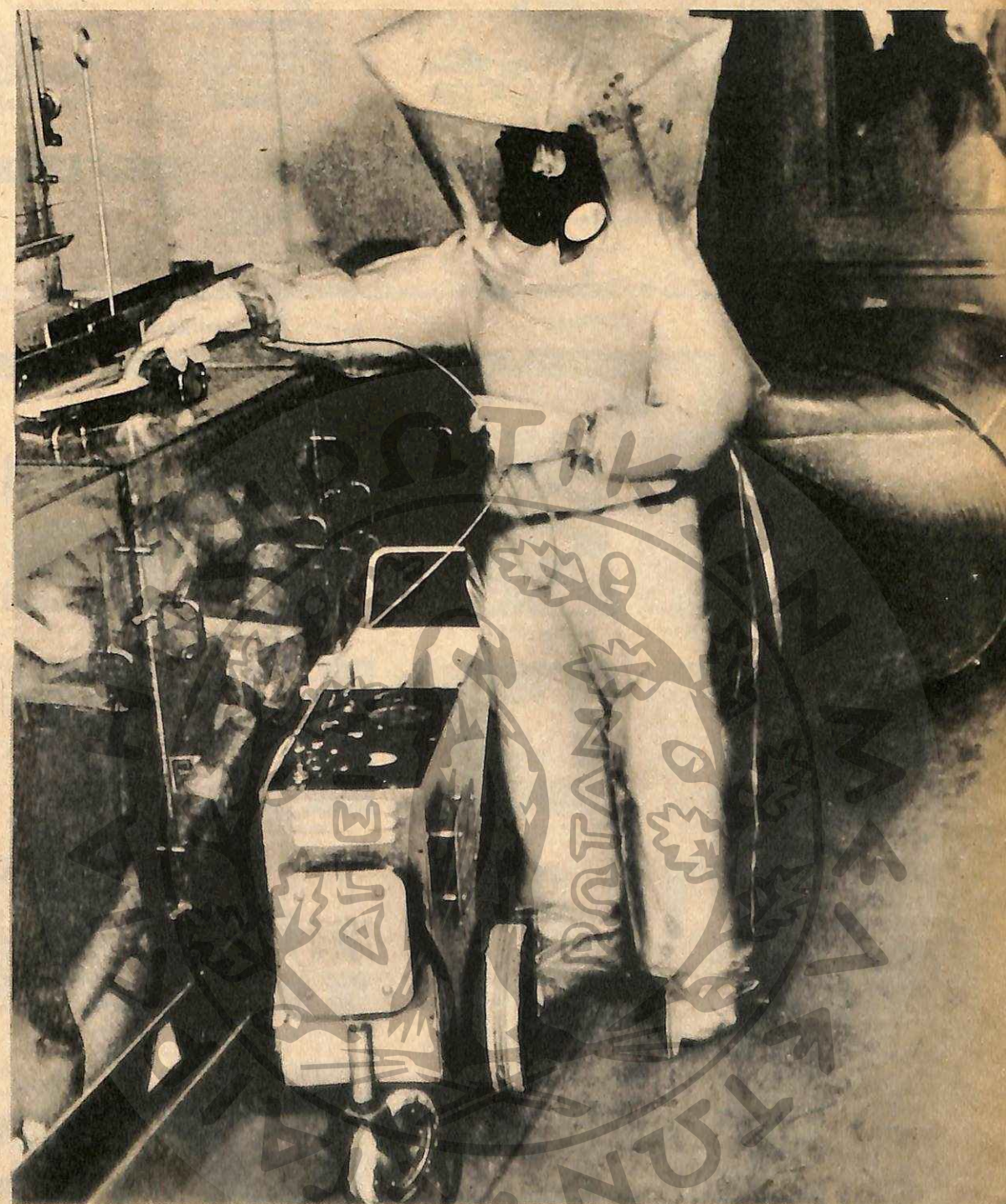
Οἱ Ἀγγλοὶ προσέφεραν στὴ Γενεὴν 50 πυρηνικὰ βιομηχανικὰ προϊόντα πρὸς πώλησιν.

Οἱ Γάλλοι, ὁ οἶκος Σιτροέν, προσφέρει καὶ αὐτὸς τὸ μυστικὸ τοῦ καινούργιου αὐτοκινήτου του, πού μέχρι σήμερα ἔμενε ζηλότυπα κλεισμένο.

Ἀνάμεσα σὲ χίλιες δυὸ ἐπιστημονικὲς ἀλήθειες καὶ ἀποκαλύψεις πού, σύμφωνα μὲ τὴν ἡμερήσια διάταξιν, διαβάστηκαν στὴ Γενεὴν, ἀποκαλύφθηκε μιὰ μεγάλη οικονομικὴ ἀλήθεια: Ὅτι σήμερα ὑπάρχει πρὸς πώλησιν πυρηνικὴ ἐνέργεια. Ὑπάρχει γιὰτὶ ἄρχισε νὰ κινήται τὸ σύστημα τῆς παραγωγῆς στὸν οικονομικὸν τομέα καὶ ἡ παραγωγὴ αὐτὴ θέλει ἀντίστοιχον κατανάλωσιν.

Ὁ φόβος τῶν ἐπιστημόνων ὅτι μὲ τὴ διάσπασιν τοῦ πρώτου πυρῆνος θ' ἀρχίζε μιὰ «ἀλυσωτὴ» ἀντίδρασις πού θὰ ὠδηγοῦσε σὲ μιὰ ὁλοκληρωτικὴ καταστροφὴ τοῦ πλανῆτη, ἀποδείχθηκε ἀβάσιμος. Στὴ Γενεὴν ὅμως, οἱ συγκεντρωμένοι ἐπιστήμονες, μὲ κατάπληξι διαπίστωσαν ὅτι μιὰ ἄλλη «ἀλυσωτὴ» ἀντίδρασις ἀρχισε, πού δὲν μπορεῖ νὰ σταματήσῃ. Ἡ οικονομικὴ ἐκμετάλλευσιν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας μῆκε στὴ δίνην τῶν οικονομικῶν νόμων. Καὶ στὴ δίνην αὐτῇ, τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὴν σταματήσῃ. Μόνον ἐλπίδα, γιὰ νὰ μὴ συμβῇ μιὰ κοινωνικὴ οικονομικὴ ἔκρηξις, ὅμοια μὲ τὴν βιομηχανικὴ ἐπανάστασιν στὶς ἀρχὰς τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος, εἶναι νὰ προετοιμασθῇ ἡ οἰκονομία τῆς ἀνθρωπότητος γιὰ νὰ δεχθῇ τὴν προσφορά. Νὰ ἐτοιμασθῇ ἡ νοικοκυρά γιὰ ν' ἀγοράσῃ τὴν ἐμπορικὴ μετουσίωσιν τῆς ἐξισώσεως τοῦ Ἀϊνστάιν.

Κ. Α. Ρ.

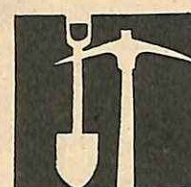

Ο ΤΕΧΝΙΤΗΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ «ΠΑΡΑΞΕΝΟ» ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΟΥ. ΕΙΔΙΚΑ ΝΑΥΛΟΝ ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΙΟΧΕΤΕΥΕΤΑΙ, ΑΠΟ ΕΝΑ ΣΩΛΗΝΑ, ΚΑΘΑΡΟΣ ΑΕΡΑΣ

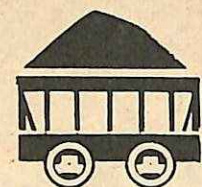
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

ΕΡΕΥΝΑ ΥΠΕΔΑΦΟΥΣ

ΕΞΟΡΥΞΙΣ

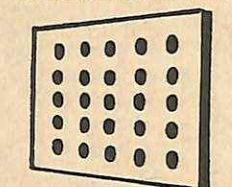

ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΟΣ

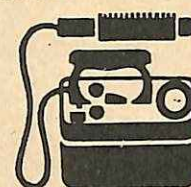

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΚΑΥΣΙΜΟΥ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΟΣ

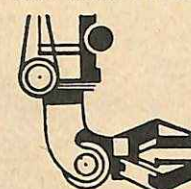
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΝΙΧΝΕΥΣΕΩΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΡΓΑΝΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΘΩΡΑΚΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΥΤΟΜΑΤΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ

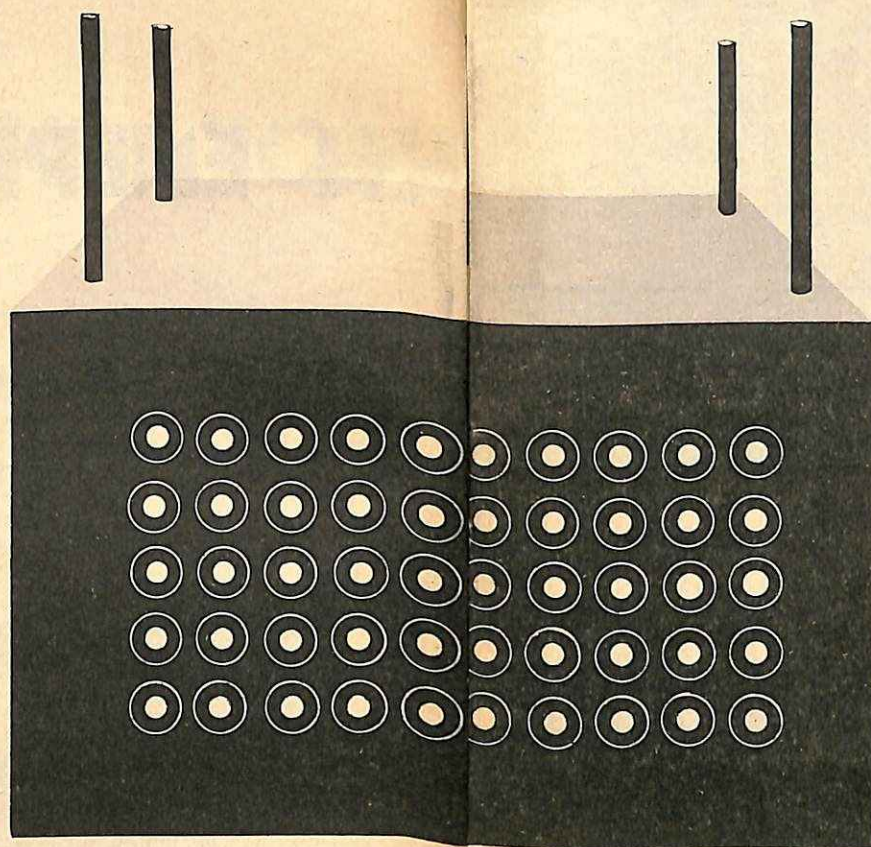
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΛΕΒΗΤΩΣ

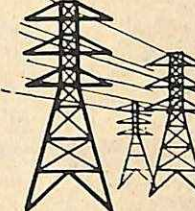
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

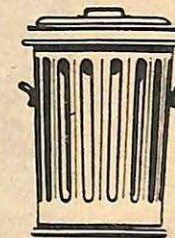
ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΟΣ

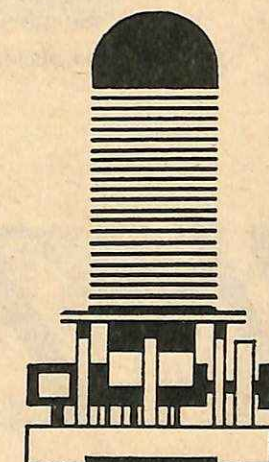
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΑΠΟΡΙΨΙΣ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΤΩΝ

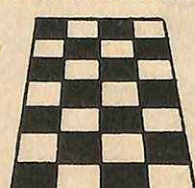
ΙΣΟΤΟΠΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

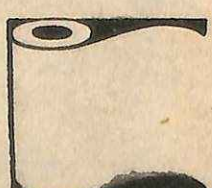
ΜΕΤΡΗΤΑΙ ΠΑΧΟΥΣ ΚΑΙ ΠΥΚΝΟΤΗΤΟΣ

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

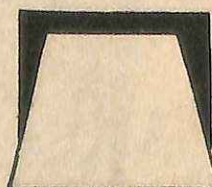
ΛΙΝΟΤΑΠΗΣ

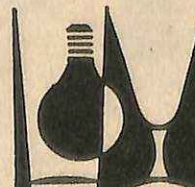
ΧΑΡΤΗΣ

ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΛΛΟΥ

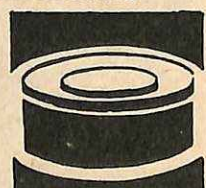

ΛΥΩΜΕΝΗ ΥΑΛΟΣ

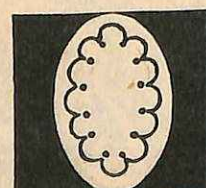
ΕΡΕΥΝΑ ΜΕ ΑΝΙΧΝΕΥΤΑΣ

ΕΛΑΣΤΙΚΑ

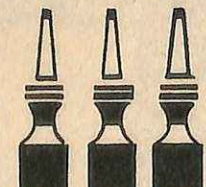
ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ

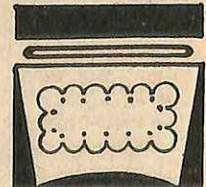
ΣΑΠΟΝ

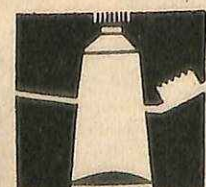
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ

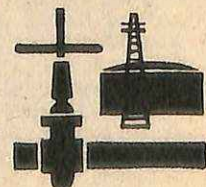
ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΟΝ

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

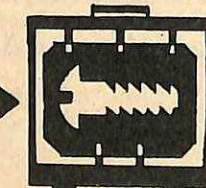

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΣΙΛΗΝΕΣ

ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΧΗΜΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ

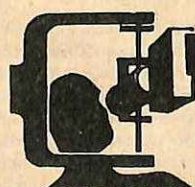
ΙΑΤΡΙΚΗ

ΕΡΕΥΝΑ ΜΕ ΑΝΙΧΝΕΥΤΑΣ

ΜΕΛΕΤΗ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΟΓΚΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ΕΡΕΥΝΑ ΜΕ ΑΝΙΧΝΕΥΤΑΣ

ΔΙΑΙΤΑ ΖΩΩΝ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

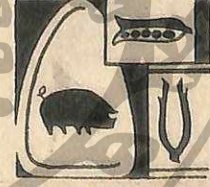
ΦΥΤΟΓΕΝΕΤΙΚΗ

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΝΤΟΜΩΝ

ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΙΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Από την έρευνα του υπεδάφους στην Ασφαλιστική Έταιρία

Η ατομική βιομηχανία εξελίσσεται σε νεαρό πολύποδα που πρόκειται να κλείσει δόκιμη τη βιομηχανία. Καρδιά της βιομηχανίας αυτής αποτελεί ο ατομικός αντιδραστήρας που παράγει τα καταναλώσιμα προϊόντα, δηλαδή, την θερμότητα και την ραδιενέργεια.

Η παραγωγή ραδιενεργού καυσίμου περιλαμβάνει τέσσερες λειτουργίες (αριστερά άνω) από την έρευνα για ούρα νιόβιο μέχρι την παραγωγή του ραδιενεργού στοιχείου. Οι τεχνητοί τρόποι κατασκευής αντιδραστήρων έδημιούργησαν την ανάγκη λειτουργίας άλλων βιομηχανιών για την κατασκευή ειδικών προϊόντων, όπως π.χ. τα μηχανήματα ρομπότ. Έπίσης η ραδιενεργός στάκτη που μένει μετά την «καύση», έδημιούργησε νέο κύκλο βιομηχανιών για την απόρριψή της.

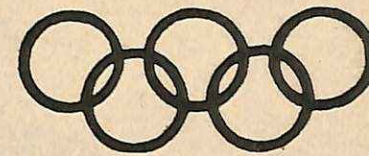
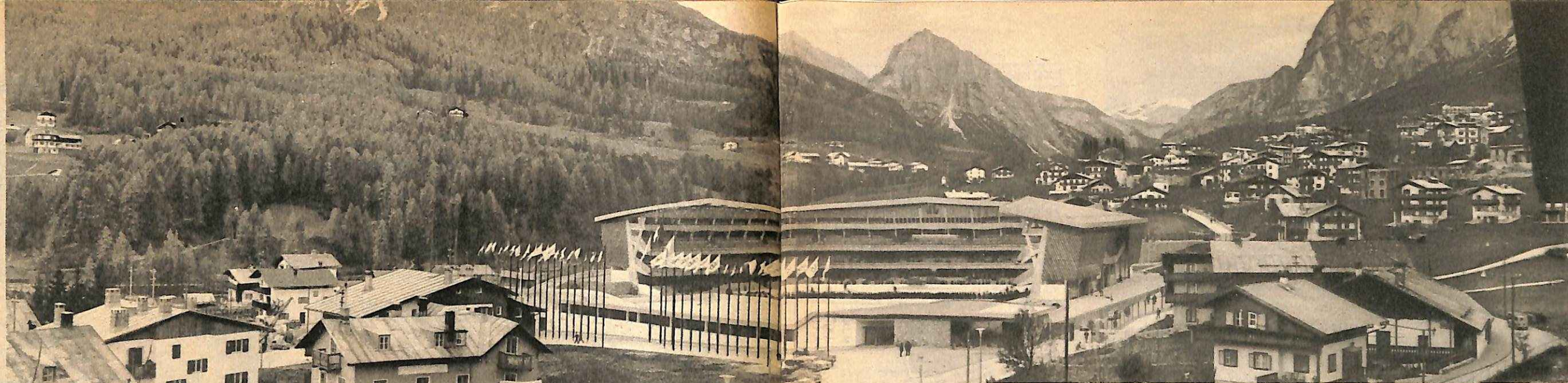
Η θερμότης από τον αντιδραστήρα μπορεί να μετατραπεί σε ηλεκτρική ενέργεια. Επίσης κατ'ελάχιστον από τον αντιδραστήρα μπορεί να ληφθούν ραδιενεργά οξυγόνα που χρησιμοποιούνται πειραματικώς στην βιομηχανία τροφίμων

και την θεραπεία του καρκίνου. Περισσότερο εν τούτοις χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ραδιενεργών ισότοπων. Στην βιομηχανία τα ισότοπα αυτά χρησιμοποιούνται για την εξασφάλιση ομοιομορφίας των βιομηχανικών προϊόντων (σιγαρέττα, λινοτάπητες κλπ.). Στην ιατρική τα ραδιοϊσότοπα εξασφαλίζουν ομοιομορφία των βιομηχανικών προϊόντων (σιγαρέττα, λινοτάπητες κλπ.). Στην ιατρική τα ραδιοϊσότοπα έσωσαν ήδη τη ζωή σε περισσότερα άτομα απ'όσα έχάθηκαν στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι.

Στην γεωργία τα ισότοπα χρησιμεύουν για την απόσπωση της καταστροφής των τροφίμων, την βελτίωση των καλλιεργειών, την προστασία από τα βλαβερά έντομα και ζιζάνια και τον έμπλουτισμό των φυτών και λιπασμάτων.

Όπως και σε κάθε άλλη βιομηχανία, και η ατομική έχει ανάγκη γραφικής εργασίας. Οι πυρηνικοί σύμβουλοι ανακαλύπτουν διαρκώς καινούργιους τομείς χρησιμοποίησε των ατομικών προϊόντων. Το ατομικό βιομηχανικό έπιμελητήριο επιβλέπει, και τελικά διαρκώς περισσότερες ασφαλιστικές εταιρίες δείχνουν ενδιαφέρον ασφαλίσεως των βιομηχανιών από τους καινούργιους και άσυνήθιστους κινδύνους της ατομικής εποχής.

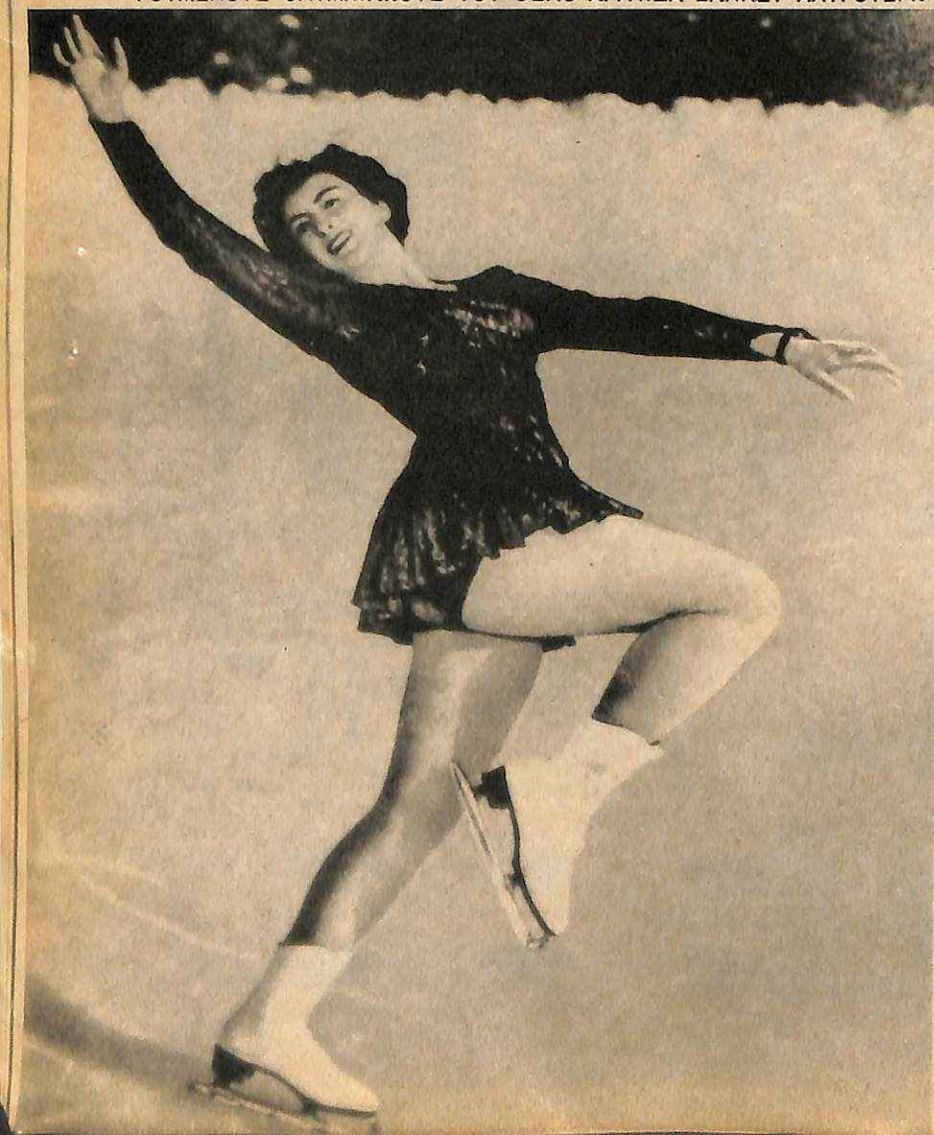

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 11.30 ΤΟ ΠΡΩΙ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΩΝ VII ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΠΑΓΟΔΡΟΜΙΩΝ ΤΗΣ ΚΟΡΤΙΝΑ ΝΤ' ΑΜΠΕΤΣΟ, ΠΟΥ ΕΧΕΙ 12.000 ΘΕΣΕΙΣ

ΟΙ 7^{ΟΙ} ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΑΤΙΝΑΖ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΤΟΥ ΟΣΛΟ ΑΓΓΛΙΔΑ ΖΑΝΝΕΤ ΑΛΤΓΟΥΕΓΚ

Ο ολυμπιακός χρόνος άρχισε. Η XVI σύγχρονη Όλυμπιάς θα τελεσθή έφετος στη Μελβούρνη. Ποτέ άλλοτε ο ολυμπισμός δεν είχε άπλωθι τόσο πλατειά στον κόσμο, όσο σήμερα. Όγδοντα κράτη θα πάρουν μέρος στους άγώνες. Όλα αυτά τὰ έθνη προετοιμάζονται τάρω για τή μεγάλη άθλητική γιορτή. Διαλέγουν τούς καλύτερους άθλητάς και τίσ καλύτερες άθλήτριές τούς. Όλοι αυτοί οι νέοι ζούν με ένα όνειρο: τόν τίτλο τού Ολυμπιονίκη.

Στὴν άρχαία Έλλάδα για έναν Όλυμπιονίκη γκρέμιζαν τὰ τείχη τών πόλεων. Κάπου τρείς χιλιάδες χρόνια από τότε, ο τίτλος αυτός εξακολουθεί νά συγκινεί. Καί σήμερα συγκινεί ανθρώπους κάθε φυλής, κάθε χρώματος. Πανύψηλοι Νέγροι στο Κογκό γυμνάζονται στο άλμα εις ύψος. Μικρόσωμοι Γιαπωνέζοι επιδίδονται στο κολύμπι, στο Τόκιο. Μεγαλόσωμοι Γαλλοκαναδοί προετοιμάζουν μιά ομάδα χόκεϊ στον πάγο, στο Τορόντο. Γεροδεμένοι Ρώσοι γυμνασται πηδούν, σε μονόζυγα και κρίκους, κάπου στον Καύκασο. Ξανθοί Φινλανδοί τρέχουν μέσα σε χιονισμένα δάση, ν' αψηήσουν τὴν άντοχή τούς. Σβέλτοι Μεξικανοί πηδούν, με άλογα, έμπόδια. Παντού έτοιμάζονται. Η ολυμπιακή ιδέα κατέκτησε τόν κόσμο.

Έφετος οι Όλυμπιακοί θα τελεσθούν σε τρία στάδια. Η ολυμπιακή αύλεια θα σηκωθή με τούς χειμερινούς άγώνες που θα γίνουν στην Κορτίνα ντ' Αμπέτσο, στην Ιταλία, από τις 26 Ιανουαρίου ως τις 5 Φεβρουαρίου.

Στους άγώνες πατιναζ ταχύτητας διακρίθηκαν πάντα οι Νορβηγοί άθληταί. Στην Κορτίνα ντ' Αμπέτσο θα αντιπροσωπεύσουν τὴν Νορβηγία οι άσσοι τού πατιναζ (έξ άριστερών): Κνούτ Γιόχανσεν, 22 έτών, δρόμοι 5000 και 10.000 μ. Χάαρ Έλβεν, 23 έτών, δρόμοι 1500 και 5000 μέτρων, Φιν Χόντ, 23 έτών, δρόμος 500 μέτρων.

αρίου. Τόν Ιούνιο θα τελεσθούν οι Ίππικοί Όλυμπιακοί, στη Στοκχόλμη. Καί από τις 22 Νοεμβρίου ως τις 8 Δεκεμβρίου θα διεξαχθούν οι κυρίως Όλυμπιακοί στη Μελβούρνη τής Αυστραλίας.

Οι χειμερινοί Όλυμπιακοί έχουν καθιερωθή από τὸ 1924. Οι άγώνες αυτοί τελούνται χωριστά από τούς κυρίως Όλυμπιακούς, σε τόπο όπου είναι άφθονο τὸ χιόνι. Οι έφετεινοί είναι οι έβδομοι τής σειράς και τὴν όργάνωσί τούς ανέλαβαν οι Ιταλοί.

Οι Ίππικοί Όλυμπιακοί μονάχα έφετος θα γίνουν χωριστά από τούς κυρίως Όλυμπιακούς. Έγινε μιά εξαίρεσι. Τὴν άπόφασι νά γίνουν οι Ίππικοί άγώνες στη Στοκχόλμη, τὴν πήραν πριν δύο χρόνια τὰ μέλη τής Διεθνούς Όλυμπιακής Έπιτροπής στο ολυμπιακό συνέδριο τών Αθηνών. Οι XVI Όλυμπιακοί τής Μελβούρνης κινδύνευαν τότε νά ματαιωθούν, γιατί ένας νόμος τής κυβερνήσεως τής Αυστραλίας άπαγορεύει τὴν εισαγωγή ίππων στη χώρα, αν δεν προηγηθούν πολλές διατυπώσεις. Η κυβέρνηση τής Αυστραλίας έπέμενε νά τηρηθή, με όλη τὴν αυστηρότητά του, ο νόμος. Οι Αυστραλοί Έλεγαν ότι κινδύνευε ή κτηνοτροφία τούς. Η Διεθνής Όλυμπιακή Έπιτροπή άπειλούσε, ότι στην περίπτωση που ή αυστραλική κυβέρνηση δεν θα υποχωρούσε, θα ανέθετε σ' άλλη χώρα τὴν όργάνωσι τών άγώνων. Τόν Μάιο τού 1954 τὰ μέλη τής Διεθνούς Όλυμπιακής Έπιτροπής πήραν τὴν άπόφασι νά τελεσθούν τὰ ίππικά άγωνίσματα χωριστά.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΤΕΝΛΗ ΑΛΜΠΡΑΤΤ ΕΙΝΑΙ ΦΑΒΟΡΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΤΙΤΛΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΑΤΙΝΑΖ ΣΤΗΝ ΚΟΡΤΙΝΑ

Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΣΝΕΙ-ΝΤΕΡ, ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΣΛΑΛΟΜ ΤΟ 1952, ΘΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ ΤΟΥ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΜΕΙ-ΝΤ-ΛΩΡΕΝΣ ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΤΟΥ 1952

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΣΚΙΕΡ ΜΠΟΖΟΝ ΘΑ ΑΓΩΝΙΣΘΗ ΣΤΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΑΣΕΩΣ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ

Ποιοι είναι οι πιθανοί νικηταί τών αγώνων

Ενώ κυκλοφορεί αυτό το τεύχος τών «Εικόνων», χιονοδρόμοι από 33 κράτη έχουν συγκεντρωθή στην Κορτίνα ντ' Αμπέτσο. Μεταξύ τών εθνών αυτών είναι και η Ελλάς.

Οι μετέχοντες άθληται θα διεκδικήσουν τόν ολυμπιακό τίτλο στα παρακάτω χειμερινά άθλήματα: Χιονοδρομίες άντοχής και άλμα με σκί (γνωστό με τόν όνομα Νόρντινγκ - σκίινγκ). Χιονοδρομίες καταβάσεων: τεχνική κατάβασις, σλάλομ και γιγαντιαίον σλάλομ (γνωστό ως "Αλπιν - σκίινγκ). Καλλιτεχνικό πατινάζ. Πατινάζ ταχύτητας (σκέϊτινγκ). Χόκεϊ επί πάγου. Αγώνες έλκθρου (μπόμπσλινγκ).

Οι προβλέψεις για τούς νικητάς τών Ολυμπιακών αγώνων είναι πάντα δύσκολες. Ακόμη μεγαλύτερη δυσκολία παρουσιάζουν τά προγνωστικά για τούς νικητάς τών χειμερινών Ολυμπιακών, όπου οι έκπληξεις είναι συχνές.

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΕΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

Στά αγωνίσματα αυτά οι Βόρειοι υπερέχουν. Αυτή τη φορά όμως δίπλα στους έκπληκτικούς Σκανδιναβούς χιονοδρόμους παρουσιάζονται σοβαροί διεκδικηται για τά ολυμπιακά μετάλλια και οι Ρώσοι.

Στά 15 χιλιόμετρα καλύτεροι παρουσιάζονται, ό Νορβηγός Μπρέντεν, ολυμπιονίκης τού 1952 και οι Φινλανδοί Χακουλίνεν και Βιϊτάνεν.

Στά 30 χιλιόμετρα, οι ίδιοι Φινλανδοί Χακουλίνεν και Βιϊτάνεν θα διεκδικήσουν τήν πρώτη θέση, μαζί με τόν Ρώσο Κουσίν, νικητή τού τελευταίου παγκοσμίου πρωταθλήματος.

Στά 50 χιλιόμετρα, ό περίφημος Φινλανδός Χακουλίνεν - ολυμπιονίκης τού 1952, στήν απόστασι - θα έχη σοβαρότερο αντίπαλο τόν Ρώσο Κουσίν.

Στή σκυταλοδρομία 4 Χ 10 χιλιόμετρα, ή νίκη φαίνεται από τώρα εξασφαλισμένη για τή φινλανδική ομάδα. Η σουηδική, ή νορβηγική και ή ρωσική θα διεκδικήσουν τισ τιμητικές θέσεις.

Στά 10 χιλιόμετρα γυναικών, πρίν τέσσερα χρόνια στό Όσλο, οι κοπέλλες τής Φινλανδίας είχαν κερδίσει τισ τρεις πρώτες θέσεις. Τώρα ή Φινλανδέζα Μιρτζα Χιετάμιες θα συναγωνισθή με τισ δυναμικές αθλήτριες τής Ρωσίας. Στή σκυταλοδρομία 3 Χ 5 χιλιόμετρα γυναικών, οι ομάδες τής Ρωσίας, τής Φινλανδίας και τής Νορβηγίας θα διεκδικήσουν τόν τίτλο.

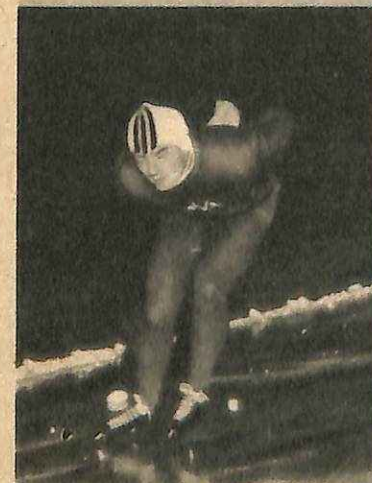

Ο ΝΟΡΒΗΓΟΣ ΣΣΕΛΝΤΕΡΟΥΠ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΣΤΟ ΘΕΑΜΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΚΙ

Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΙΣΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΑΣΕΩΣ

Ο ΝΟΡΒΗΓΟΣ ΑΣΣΟΣ ΑΝΤΕΡΣΟΝ

Στό συνδυασμένο αγώνισμα τών 15 χιλιόμετρων και άλματος οι Νορβηγοί Στένερσον και Πέρ Όλσεν παρουσιάζονται καλύτεροι. Στό γνωστό, θεαματικώτατο άλμα με σκί τήν πρώτη θέση θα διεκδικήσουν οι Φινλανδοί Πιετρίκινεν και Χείνόνεν και οι Νορβηγοί Μπέργκμαν - ολυμπιονίκης τού 1952 - και Φαλκάνγκερ.

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΕΣ ΚΑΤΑΒΑΣΕΩΝ

Τρία χρυσά μετάλλια υπάρχουν για τούς άνδρες και τρία για τισ γυναίκες για τήν τεχνική κατάβασι (αγώνισμα ταχύτητας) για τόν σλάλομ αγώνισμα δεξιοτεχνίας με αλλεπάλληλες στροφές) και τόν γιγαντιαίο σλάλομ (μικτό αγώνισμα τών δύο προηγούμενων). Στά αγωνίσματα καταβάσεως, όπου ή σειρά αφίξεως τών συναγωνιζομένων διαφέρει μόλις κατά δέκατα τού δευτερολέπτου, ή τύχη παίζει σημαντικό ρόλο. Πάντως είναι γνωστό ότι από τούς τρεις νικητάς τών προηγούμενων Ολυμπιακών, μονάχα ό Αυστριακός Σνέιντερ - νικητής τού σλάλομ - θα υπερασπίση τόν τίτλο του. Οι άλλοι δύο, ό Ιταλός Ζένο Κόλο - τεχνική κατάβασις - και ό Νορβηγός Στέιν Έρικσον - γιγαντιαίον σλάλομ - είναι σήμερα έπαγγελματίαι.

Στά αγωνίσματα ανδρών, Έλβετοί, Αυστριακοί, Γάλλοι και Ιταλοί θα είναι μεταξύ τών πρώτων. Στά αγωνίσματα γυναικών, ή Έλβετίδα Μαντλέν Μπερτόντ έχει πολλές έλπίδες νίκης. Αλλά και οι αθλήτριες τής Γαλλίας, τής Αυστρίας, τής Γερμανίας, τών Η.Π.Α. και τής Ιταλίας θα διεκδικήσουν τά ολυμπιακά μετάλλια.

ΠΑΤΙΝΑΖ

Το πατινάζ επί πάγου περιλαμβάνει τέσσερα αγωνίσματα δρόμου: 500 μέτρα, 1500 μέτρα, 5000 μέτρα και 10.000 μέτρα. Στους 'Ολυμπιακούς αγώνες ανακηρύσσονται χωριστοί νικηταί για το καθένα από τα αγωνίσματα αυτά. 'Αντίθετα, στο πρωτάθλημα του κόσμου και το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα νικητής είναι εκείνος που θα μετάσχη και στα τέσσερα αγωνίσματα και θα συγκεντρώσει το μεγαλύτερο σύνολο βαθμών.

Ο Σουηδός Έρικσον κέρδισε τα τελευταία πρωταθλήματα του κόσμου και Ευρώπης. Είναι ένας πολυσύνθετος άσος του πατινάζ. Στην Κορτίνα θα διεκδικήσει τον ολυμπιακό τίτλο στα 5.000 και 10.000 μέτρα. Ο Νορβηγός Άντερσον που ανέδειχθη ολυμπιονίκης σε τρία αγωνίσματα το 1952 στο Όσλο θα αγωνισθεί αυτή τη φορά μονάχα στα 10.000 μ. Ο Άμερικανός ολυμπιονίκης του Όσλο στα 500 μ. θα υπερασπίσει τον τίτλο του στην Κορτίνα. Δίπλα στους τρεις αυτούς πρωταθλητές του πατινάζ, θα συναγωνισθούν με έλπίδες νίκης οι Ρώσοι Σεργκέγιεφ, Σίλκωφ, Σακουένκο και Μερκούλωφ, ο Αυστριακός Όφφενμέργκερ, ο Νορβηγός Γκέσντβαγκ και ο Όλλανδός Μπέργκμαν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΤΙΝΑΖ

Ένα φαινόμενο του καλλιτεχνικού πατινάζ είναι ο Άμερικανός Ρόναλντ Ρόμπινσον, 18 ετών. Αντίπαλός του στο πρωτάθλημα ανδρών θα είναι ο συμπατριώτης του Άλλαν Τζένκινς.

Για το πρωτάθλημα γυναικών τις περισσότερες έλπίδες συγκεντρώνει η Τένλι Όλμπράιτ των Η.Π.Α., με αντίπαλό της τη νεαρά Κάρολ Χίς, επίσης των Η.Π.Α.

Στο πρωτάθλημα ζευγών, Καναδοί, Αυστριακοί και Ούγγροι θα διεκδικήσουν κυρίως τον τίτλο. Τα ζεύγη αυτά είναι: ο Νόρρις Μπόουντεν και η Φράνσις Νταφός (Καναδάς), ο Κούρτ Όπελταντ και η Σούζη Σβάρτζ (Αυστρία), ο Λάζο Νάγκυ και η αδελφή του Μάριαν (Ούγγαρια).

Ο ΦΙΝΛΑΝΔΟΣ ΒΕΙ-ΚΚΟ ΧΑΚΟΥΛΙΝΕΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΤΟΥ 1952

ΧΟΚΕΪ

Κυριώτεροι αντίπαλοι στο πρωτάθλημα χόκεϊ θα είναι ο Καναδάς, η Ρωσία, η Τσεχοσλοβακία, η Σουηδία και οι Ηνωμένοι Πολιτείες. Με μεγάλο ενδιαφέρον αναμένεται η συνάντησι Καναδά - Ρωσίας. Οι Καναδοί έχουν έλπίδες να κρατήσουν τον τίτλο, που κερδίζουν συνεχώς στις χειμερινές 'Ολυμπιάδες.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Η Ελλάδα μετέχει στους αγώνες με μία ομάδα από έξι χιονοδρόμους και ένα συνοδό. Ο Άλέκος Βούζινος, ο λοχαγός Χρ. Παπαγεωργίου

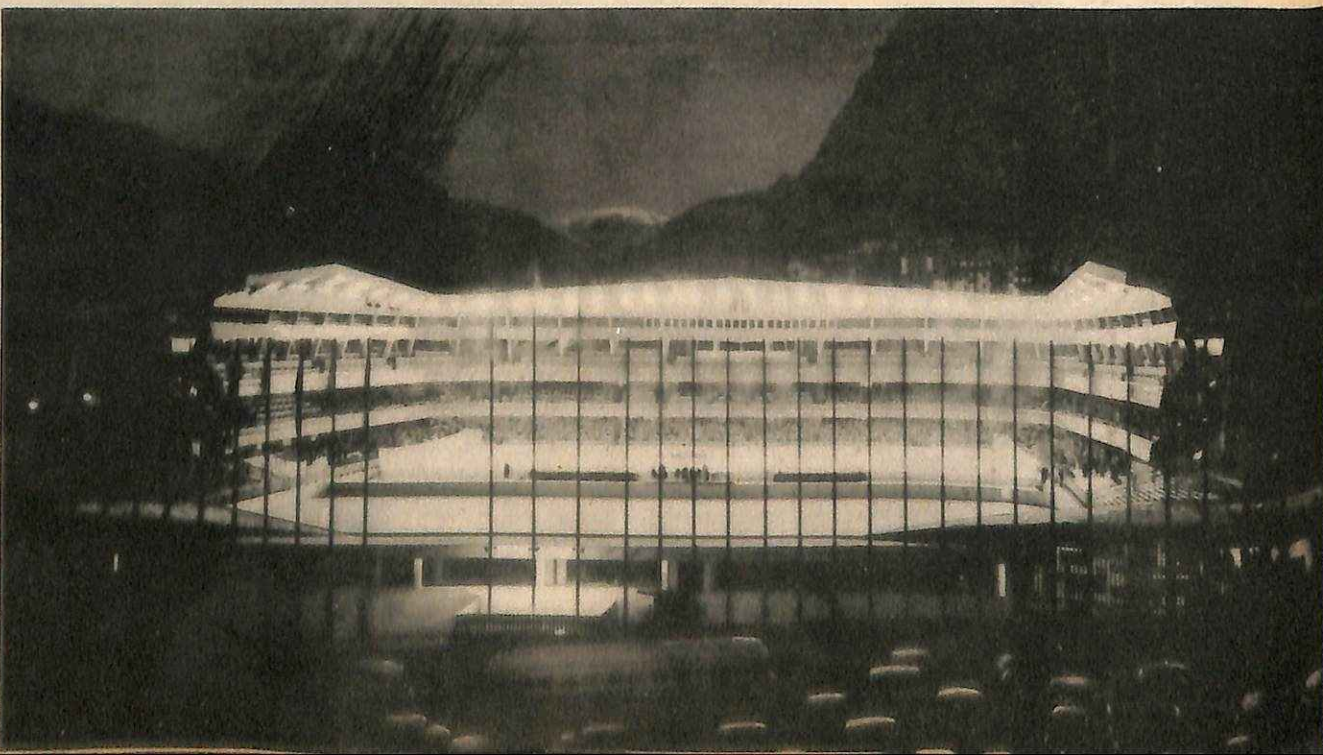
και ο Άρης Βατιμπέλας από την Αίγυπτο θα αγωνισθούν στην τεχνική κατάβασι, το σλάλομ και το γιγαντιαίο σλάλομ.

Ο Χρ. Πλιάτσικας από τη Νάουσα, ο Άριστοτέλης Παυλίδης από την Καστανιά και ο λοχαγός Γεώργιος Παυλίδης θα αγωνισθούν στο δρόμο 15 χιλιομέτρων. Επί κεφαλής της ομάδας θα είναι ο γεν. γραμματέας του Έλλην. 'Ορειβατικού Συνδέσμου κ. Νάσος Τζάρτζανος.

Οι αθληταί μας μετέχουν στους αγώνες περισσότερο για να διδαχθούν. Οι έλπίδες τους είναι περιωρισμένες.

Δ. Κ.

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΘΑ ΣΤΕΦΘΟΥΝ ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΤΩΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΝ 5ην ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ο χιονοδρόμος Άλέκος Βούζινος είναι ο μόνος αθλητής μας που μετέσχε και στους προηγούμενους 'Ολυμπιακούς αγώνες του Όσλο, το 1952. Ο Βούζινος θα αγωνισθεί στην Κορτίνα, στην τεχνική κατάβασι, στο σλάλομ και στο γιγαντιαίο σλάλομ. Θεωρείται σήμερα ο καλύτερος αθλητής μας στα αγωνίσματα καταβάσεως με σκί.

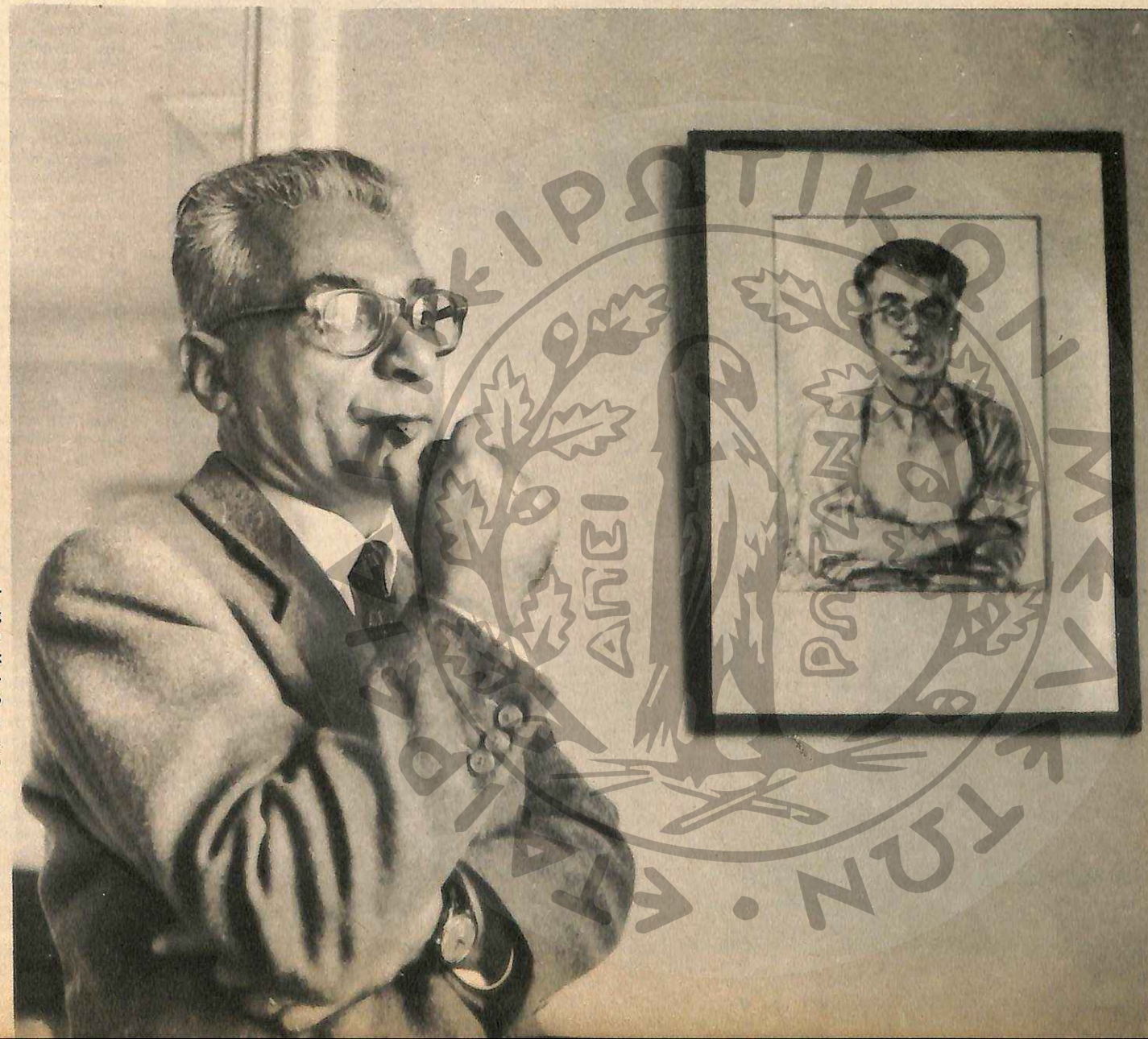
ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

ΒΕΝΕΖΗΣ

Ένας χαλκᾶς και μίλᾶ ἀρχή

31328: ήταν το νούμερο ενός νεαρού αιχμαλώτου των Τούρκων, «Το νούμερο 31328» ήταν ο τίτλος του δευτέρου βιβλίου ενός νεαρού, σχεδόν αγνώστου, συγγραφέα. Ο 'Ηλίας Βενέζης πιστεύει στο πεπρωμένο. 'Αν δεν του περνούσαν αυτόν το φτηνό, αριθμημένο χαλκά οι Τούρκοι, κι' αν δεν τον ξεριζώναν απ' το προγονικό του, δεν θα φούντωνε μέσα του ο καημός που ξεχύθηκε αργότερα στα βιβλία του. Βλέποντας τώρα το νούμερο που σημάδεψε τη ζωή του, θα μπορούσε να πη σαν τον Καδάφη:

Αύριο, μεθαύριο ή μετά χρόνια, θα γραφούν οι στίχοι οι δυνατοί που έδω ήταν ή αρχή των.

Ο 'Ηλίας Βενέζης με το τσιμπούκι του, δίπλα σ' ένα πορτραίτο του, ξεκουράζεται μετά το βραδινό φαγητό, μελετώντας, ίσως, το θέμα κάποιου καινούργιου έργου.

Ο ΩΚΕΑΝΟΣ

—Α ήταν μεσάνυχτα. 'Ο οὐρανός είχε σκεπαστή με σύννεφα μαύρα. 'Η θάλασσα δυνάμωνε.

—'Ο μάργμπα—Νικολός, παραπατώντας, ανέθηκε τη σκάλα της γέφυρας. Κύτταξε τόν οὐρανόν, έκαμε τὸ σταυρό του.

—Βοήθησέ το, είπε.
Ξανακύτταξε τόν οὐρανόν. Τότε, αναπάντεχα, μέσα απ' τὰ μαύρα σύννεφα πού τρέχαν δαιμονισμένα, από ένα σκίσιμό τους, τού φάνηκε πώς είδε άξαφνα λάμψη παράξενη, φλόγα. Τί ήταν; Δέν άστραφτε. Τί ήταν;

—Έκαμε πάλι τὸ σταυρό του, κύτταξε ξανά. 'Ηταν σίγουρος πώς ξαναείδε τη φλόγα. Μέσα απ' τὰ σκιεμένα σύννεφα. Έσθησε στη στιγμή. Τού φάνηκε πώς ή φλόγα είχε τὸ σχήμα τού σταυρού.

—'Αϊ Νικόλα!...μουρμούρισε καί σταυροκοπήθηκε.

Τότε τὸ θολό, τὸ κουρασμένο απ' τόν πόνο, μυαλό του δοῦλεψε σθέλτα, σάν τήν άστραπή.

—Μπάς κι' είναι τούτη τη φορά νά μου φανερωθῇ στο Γκόλφ Στρήμ;... Μπάς κι' ήρθε ή ώρα νά τὸ βρῶ;...

Σχεδόν σάν τρέλλα, ή έμμονη ιδέα χυμοῦσε, αναστάτωνα τη φτωχή ύπαρξί, τήν έκανε ν' άρπάχεται απ' τὸ τίποτα, απ' τήν έλπίδα, απ' τη μυστική δύναμη.

—Μπάς κι' είναι αὐτή τη φορά...

Μέσ' στην παραζάλη τού δράματος είχε ξεχάσει τὸ λόγο πού έρισκόταν στη γέφυρα, ὡρα μεσάνυχτα. Είχε ξεχάσει τόν Έβραίο. Άλλά, κατά πώς χαμήλωσαν στη θάρκα τὰ μάτια, ή εικόνα τού μικρού λαθρεπιβάτη ήρθε στιλπνή.

—Μπάς κι' είναι γιατί τόν πήρα στο καράβι καί τόν έκρυψα;... Μπάς κι' είναι γι' αὐτό πού τὸ μυστικό θά μου φανερωθῇ τούτη τη φορά στὸν 'Ωκεανόν;...

—Έτρεξε κατά τη θάρκα. Μὲ τὸ μπότζι, έπεσε άπάνω της. Τράβηξε απ' τη μέση τὸ μαχαίρι του, έκοψε τὸ σκοινί πού έδενε τὸ κάλυμμα της θάρκας. Μὲ νευρικές, άπανωτὲς κινήσεις σήκωσε τὸ καραδόπανο. Σκοτάδι πίσω ήταν, τίποτα δέν ξεχώριζε. 'Ομως ὁ άγέρας πού φύσηξε κρύος, καθώς έπεσε τώρα πάνω στο άπροφύλαχτο παιδί, τὸ ζύπνισε. 'Ηταν εκεί κουλουριασμένη, σκετασμένη μὲ τίς κουδέρες, μιά μάζα σάρκα έρμη, κνηνημένη, μέσ' στὸν 'Ατλαντικό.

—'Εγώ είμαι... ψιθύρισε ὁ μάργμπα—Νικολός. 'Ελιά, είμαι γώ. Είσαι καλά;

Τὸ παιδί δὲ μιλούσε απ' τὸ φόβο, απ' τήν ιδέα τού 'Ωκεανού.

—Είσαι καλά;

—'Ο 'Ελιά άνασκήκώθηκε. Τὸ ξανθὸ κεφάλι του γράφτηκε μέσ' στο σκοτάδι. Σάν πουλί πού ανασταίνονταν. 'Ο μάργμπα—Νικολός χάιδεψε τὸ κεφάλι τού παιδιού.

—'Ο «'Ωκεανός», τὸ νέο βιβλίο τού 'Ηλία Βενέζη πού θά κυκλοφορήσῃ έντὸς τού 1956, είναι μυθιστόρημα ἐξ ολοκλήρου θαλασσινόν, καί μάλιστα τῆς μεγάλης θάλασσας. 'Εδῶ, σ' αὐτό τὸ μυθιστόρημα, καθὼς μᾶς λέει ὁ συγγραφεὺς του, ὁ ὠκεανὸς ὁ πραγματικὸς εἶναι σάν πρόσωπο πού πρωταγωνιστεῖ. Καί ὁ μῦθος τοῦ βιβλίου δέν εἶναι παρὰ ἡ ζωὴ ἐνός κοπαδιοῦ ἀνθρώπων μὲ ποικίλες ἀντιδράσεις, τοῦ πληρώματος ἐνός φορτηγοῦ, τοῦ «Μαντῶ» στοῦ ταξίδι του στὸν 'Ατλαντικό. 'Η θάλασσα ἐδῶ δέν εἶναι ἀπλῶς τὸ φυσικὸ περιβάλλον μέσα στὸν ὁποῖον τοποθετεῖται ἡ δράσις τῶν ἡρώων τοῦ ἔργου. 'Αλλὰ καθορίζει καί τὴ λειτουργία τῶν χαρακτήρων, τῶν συνειδησεων, τῆς ψυχῆς. 'Ο τρόπος πού ἀντιδρῶν στὴ μοῖρα καί στὸ περσωμένο, τὸ ἦθος τῆς πάλῃς τους καί τῆς ὑποταγῆς τους, τὸ ὅφος τοῦ πάθους τους εἶναι ἐξαρτημένο ἀπὸ τὴ θάλασσα.

Μέσ' στοῦ πλήρωμα τοῦ φορτηγοῦ εἶναι διττὸ γερόντιο: ἓνας ναῦτης τῆς κοινῆς, ὁ ἐπιλεγόμενος Χιμναντζής, ἀπ' τὴ Θεσσαλία. Αὐτὸς ὅλη τὴ ζωὴ του τὴν πέρασε στὴ θάλασσα νά βασανίζεται καί νά ἀνιερτεῖται πότε νά γνωρίσῃ στὴ λάσπη τῆς Θεσσα-

λίας, νά δουλέψῃ στὸν ὁδοστρωτῆρα. 'Ο ἄλλος εἶναι ὁ γερο-καμαρότος τῆς τραπεζαρίας τῶν ἀξιωματικῶν, ὁ μάργμπα-Νικολός. Στὸ βομβαρδισμὸ τοῦ Πειραιᾶ ἀπ' τοὺς 'Ιταλοὺς σκοτώθηκε τὸ μικρὸ κορίτσι του. 'Υποφέρει ἀπὸ φοβεροὺς πονοκέφαλους καί στίς ὥρες τοῦ παροξυσμοῦ θαρρεῖ πὼς κάποτε, μέσ' στοῦ Γκόλφ Στρήμ —τὴ περίφημο ρεύμα τοῦ 'Ατλαντικοῦ— θά τοῦ ἀποκαλυφθῇ ἡ σωτηρία: ἓνα μηχανήμα πού νά γλυτώσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπ' τὸ νά συλλογίζεται. Γιατί ἀπ' αὐτὸ πιστεῖται πὼς ἔρχεται ἡ δυστυχία: ἀπ' τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου, πού δέν μπορεῖ νά ἀρμολογήσῃ ὅ,τι γίνεται στὴ ζωὴ, δέν μπορεῖ νά μὴν τὰ ἀναμοχλεύει ὅλα ὅσα ἔγιναν. Πράγματι, μέσ' στοῦ Γκόλφ Στρήμ ἀργότερα θά συμβοῦν πράγματα ἀνέλπιστα.

Οἱ διττοὶ γεροὶ ναυτικοί, ὁ καθένας ἀπὸ παρορμήσεις διαφορετικές, ἔχουν βοηθήσει ἓνα πεινασμένο χαμῖνι τοῦ Λιβόρνου, πού κατάγεται ἀπ' τὴ Σμύρνη καί πού στοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ Λιβόρνου ἀπ' τοὺς συμμάχους σκοτώθηκαν οἱ γονεῖς του, νά μεταφράσῃ κρυφὰ μέσ' στοῦ φορτηγοῦ. 'Όταν τὸ «Μαντῶ» βρίσκεται στὸν 'Ατλαντικὸ ἀποφασίζουν νά τὸν φανερώσουν.

ναί ὁ Γραμματικὸς. Αὐτὸς νά σέ δῇ πρῶτος. Αὐτός, λέω, δὲ θά σέ χτυπήσῃ.

—'Ο 'Ελιά τὴν τελευταία στιγμή δειλιάζει.

—Δὲ γίνεται νά περιμένω ἴσα μὲ τὸ πρῶ;

—Τώρα εἶναι πιὸ καλά. Τώρα! 'Όλοι εἶναι στὰ γιατάκια τους. Κι' ὁ καπετάνιος... Μὲ τὸν Γραμματικὸ μόνον στὴ γέφυρα θάναί πιὸ καλά...

Τρέμοντας, ζυπόλητος, ὁ μικρὸς λαθρεπιβάτης τράβηξε κατὰ τὴν τιμονιέρα. Τὸ «Μαντῶ» ἀνεβοκατέβαινε τώρα παλαιόντας μὲ τὸ γερό κύμα. 'Ο μάργμπα—Νικολός ἀποτραβήχτηκε πίσω ἀπ' τὴ θάρκα. 'Ο μικρὸς βάδιζε μόνος.

—'Ο υποπλοίαρχος ἔτριψε τὰ μάτια του, ἔκαμε χωρίς νά τὸ καταλάβῃ ἓνα βῆμα πίσω. Τού φάνηκε σὰ φάντασμα αὐτὸ τὸ σιωπηλὸ σῶμα πού ξεπρόδελνε στοῦ σκοταδὶ τῆς γέφυρας, μέσ' στὸν 'Ωκεανόν.

—Ποιὸς εἶσαι; φώναξε. Τί εἶσαι;

Τάχασε κι' ὁ τιμονιέρης, γύρισε βιαστικά, κύτταξε κατὰ τὴν πόρτα τῆς τιμονιέρας πού εἶχε φανεῖ ὁ μικρὸς, ἔφυγε διττὸ πόντους ἀπ' τὴν πορεία του.

—Ποιὸς εἶσαι σύ; φώναξε τώρα ἄγρια ὁ υποπλοίαρχος πιάνοντας ἀπ' τὸ μανίκι τὸν 'Εβραίο.

—'Η ἀδύνατη φωνὴ τοῦ παιδιοῦ λέει:

—Δὲ θυμάσαι, καπτα—'Ιωακείμ, πού ἀνέβαινα στοῦ παπῶρι σου κι' ἔτρωγα... Δὲ μὲ θυμάσαι στοῦ Λιβόρνου;...

Τὸ Λιβόρνο! Ποιὸ Λιβόρνο; 'Ηταν ἓνας λαθρεπιβάτης μέσα στοῦ καράβι ἀπ' τὸ Λιβόρνο, διττὸ δδομάδες τώρα, καί δέν τὸν εἶχε μυρίστῃ;

—Μωρέ, τί Λιβόρνο μοῦ λές; Λιβόρνο; Βρέ, μπᾶς κι' εἶσαι κείνος ὁ 'Οδριγιός ἀπ' τὸ Λιβόρνο; 'Αγρίεψε:

—Πὼς βρέθηκες, μωρέ, στοῦ βαπῶρι; Ποιὸς σ' ἀνέβασε; Λέγε! Ποιὸς σ' ἔκρυψε!

Τὸν ταρακουνοῦσε μὲ τὰ διττὰ χέρια του δυνάτα, ὁ μικρὸς δέν ἀποκρινόταν.

—Βάστα καλά τὴν πορεία σου! φώναξε στὸν τιμονιέρη.

Σφύριξε μὲ τὴ σφυρίχτρα του. 'Ανέθηκε ὁ σκάπουλος. Σάστισε κι' αὐτὸς βλέποντας τὸ μικρό.

—Ξύπνα τὸν πλοίαρχο! Πές του πὼς κατεβαίνω στὴ στιγμή! Ξύπνα τὸν καπτα—Βασίλη νά μὲ σκατάρῃ.

—'Ο πλοίαρχος τοῦ «Μαντῶ» μὲ τὰ γυαλιά του, μὲ τὸ παγερό του μάτι σήκωσε τὸ χέρι του. Τὸ χέρι του κατέδρακε ἀμείλιχτο: μιά, διττὸ, πάνω στοῦ παιδί.

—'Εξω ἀπ' τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα τῆς καμπίνας του, εἶχαν μαζεωτῇ, ἀγουροξυπνημένοι, μισόγυμνοι, στοῦ Chart—Room, ὅλοι οἱ ναῦτες, οἱ διττὸ δόκιμοι. Τὸ νέο εἶχε περάσει σάν άστραπή σ' ὅλα τὰ γιατάκια, ὅλα τὰ γιατάκια τρέχαν γιὰ τὸ νέο. 'Επιτέλους κάτι συνέβαινε στὸν 'Ωκεανόν.

—'Ενας λαθρεπιβάτης ἀπ' τὸ Λιβόρνο! Βάλε μὲ τὸ νου σας: ἀπ' τὸ Λιβόρνο!

—'Ο πλοίαρχος μὲ ἀπίστευτη χλωμάδα στοῦ πρόσωπό του, κατέβασε ἄλλη μιά γερὴ στοῦ πρόσωπο τοῦ 'Εβραίου. "Αρχισε νά τὸν χτυπᾷ ἀπανωτὰ μὲ λύσσα:

—Λέγε! Λέγε!

Μπροστὰ στοῦ πλήρωμα πού τὸν παρακολουθοῦσε ἤθελε νά κρατήσῃ ὅσο γίνεται τὴν ἡρεμία καί τὴν ἐπιβολή του. 'Αλλὰ μέσα του ἔβραζε.

—Λέγε! Λέγε! Ποιὸς σ' ἔκρυψε! Ποιὸς σὲ τάιζε τόσες μέρες. Λέγε! 'Εχω, λοιπόν, σκουλήκια μέσ' στοῦ καράβι μου; Λέγε!

Χτυποῦσε τὸ μικρό. 'Αλλὰ τὴν ἴδια στιγμή δέν ξεχνούσε νά χτυπᾷ κι' ἄλλου, κεί πού ἤθελε. Γιὰ νά θάλαψῃ. Γιὰ νά ξερῇ πὼς μαστιγώνει:

—Πρέπει νά μᾶς πῆς, κύριε ὑποπλοίαρχε! Τί ἔγινε ὅταν σοῦ ἄφησα τὸ βαπῶρι στοῦ Λιβόρνου γιὰ νά πάω στὴ Τζένοβα! "Ο,τι ἔγινε, ἔγινε τότε πού σοῦ ἄφησα τὸ βαπῶρι! 'Αλωνίζατε βπέπα!

Καί πρὶν προλάβῃ ὁ καπτα—'Ιωακείμ νά μιλήσῃ, ὁ πλοίαρχος σήκωσε τὸ χέρι του καί κατέβασε αὐτὴ τη φορά τὴ γροθιά του στοῦ πρόσωπο τοῦ μικροῦ 'Εβραίου πού, τρέμοντας, σάπαινε. Τὸ λιγδιασμένο, ἀπλυτο πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Η ANNA-MARIA ΠΙΕΡΑΝΤΖΕΛΙ, «ΕΝΑΣ ΣΑΓΗΝΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΙ ΓΟΗΣΙΑΣ»

Σήμερα που η φωτογραφία έχει πάρει τη θέση της ζωγραφικής στην πιστή απεικόνιση του ανθρώπου και της φύσεως, έχει κι' αυτή, όπως όλες οι άλλες τέχνες, τη δύναμη να καθρεφτίσει τα αντικείμενά της, μέσα από την προσωπικότητα του καλλιτέχνη. Γι' αυτό και στις φωτογραφίες που βλέπετε σ' αυτές τις σελίδες, δεν θ' αναγνωρίσετε μόνον μερικές από τις πιο διαφορετικές γυναίκες του κινηματογράφου, αλλά και την παρουσία μιάς έντονης προσωπικότητας, την παρουσία του μεγάλου καλλιτέχνη Μπάρον, φωτογράφου-πορτραίγιστα της αγγλικής Βασιλικής Οικογενείας και γνωστού για τα θαυμάσια

αλμπουμ του γύρω από το μπαλλέτο.

Ο Μπάρον, όπως βλέπετε λοιπόν, αυτή τη φορά ζήτησε την εμπνευσί του στα άστρα —καινούργια και παλιά— του αμερικανικού κινηματογράφου. Οι φωτογραφίες του δεν έχουν την ψεύτικη εκείνη ρετουσαρισμένη όμορφη των συνηθισμένων πορτραίτων του Χόλλυγουντ. Όσο για τις σημειώσεις που συνοδεύουν τις φωτογραφίες, είναι του ίδιου του Μπάρον και δείχνουν καθαρά την άποψη του φωτογράφου που συχνά έρχεται σε αντίθεση με την άποψη του κριτικού ή του ήθοποιου, ή και του κοινού γενικότερα. Άς δούμε λοιπόν πώς είδε ο Μπάρον τις στάρ:

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο βασιλιάς του ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η πώς ένας φωτογράφος έγινε... αστρολόγος

ΠΙΕΡΑΝΤΖΕΛΙ

«Η Πιεράντζελι έχει ένα πρόσωπο που στέκεται μεσοδρομίες ανάμεσα στους αγγέλους και στους... καλλικάντζαρους. Ένα μίγμα αφέλειας και πείρας. Επίσης είναι, κατά τη γνώμη μου, ένα από τα τρία όμορφότερα κορίτσια του κόσμου. Η όμορφη δέβαια δεν αρκεί για τη σειρά αυτή των φωτογραφιών που έχει για θέμα της τη γοητεία, αλλά η Πιεράντζελι, μολοντί είναι τόσο νέα ακόμη, έχει πλούσια τα χαρίσματα που αποτελούν τη γοητεία.

Όπως συμβαίνει και με την Μαίριλυν Μονρόε, είναι σχεδόν αδύνατον να δγάλη κανείς κακή φωτογραφία της Πιεράντζελι.

Το προφίλ της θυμίζει την Αιγυπτία βασίλισσα Νεφερτίτι, έτσι καθώς η εύθετα γραμμή της μύτης της συνεχίζει, δίχως σχεδόν καμιά καμπύλη, την καθαρή γραμμή του μετώπου. Τα μάτια της είναι μεγάλα, άσπρα σχεδιασμένα και γεμάτα έκφραση. Πραγματικές καθάρεις λίμνες πονηρίας. Το σχήμα του προσώπου της δεν αλλάζει σχεδόν καθόλου, είτε χαμογελά, είτε παραμένει σοβαρή.

Ποτέ δεν έχει τύχει να την δώ στον κινηματογράφο, αλλά μου είπαν ότι είναι εξαιρετική ηθοποιός, που παίζει τελείως άβυσσα. Τότε, κατά τη γνώμη μου και από άποψη προσώπου και μόνον, θα της ταίριαζε να ερμηνεύσει την Ίωάννα της Λωρραίνης, την Κλεοπάτρα και την Έλίζα Ντουλίτλ από τον «Πυγμαλίωνα» του Μπέρναρντ Σώ, ή και την «Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων». Δεν θα μπορούσε να παίξει την Σκάρλετ Ο'Χάρα, την Λαίδη Μάκβεθ ή την κοπέλλα στην «Εύα».

*

ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ

Πριν την γνωρίσω, η Μονρόε ήταν για μένα ένα μεγάλο, άναιδές χαμόγελο και του κόσμου οι καμπύλες και τα ξανθά μαλλιά, που με κύτταζε με μισόκλειστα μάτια από τα εξώφυλλα άναρθμένων περιοδικών στα περίπτερα. Ύστερα, κάποια μέρα, μία μαύρη Καντιλάκ σταμάτησε μπροστά στο Μέγαρο της Διαχείρισης των στούντιο της «Φόξ». Έγώ ήμουν εκεί μ' ένα δημοσιογράφο που πλησίασε τον οδηγό της Καντιλάκ και είπε: «Χέλλο». Ο οδηγός απάντησε χαιρετώντας, του χαμογέλασε, και, για κάποιον άγνωστο λόγο, χαμογέλασε και σέ μένα. Συμπαθητικά και φιλικά. Κάποιος εκεί κοντά είπε: —Είναι η Μαίριλυν Μονρόε!

Κι' εγώ είπα:

—'Αδύνατον!

Κι' όμως ήταν η Μονρόε. Την ξαναείδα μία μέρα πριν από το διαζυγίο της. Καθόμαστε και τρώγαμε στην τραπεζαρία της «Φόξ». Φαινόταν άρρωστη και κουρασμένη και το χαμόγελό της ήταν βιασμένο.

Ο κόσμος έλεγε χίλια-δυό αντιφατικά πράγματα για την Μονρόε, αλλά πάντως όλοι μιλούσαν γι' αυτήν κι' εγώ ακόμη δεν είχα καταλάβει το γιατί. Για μένα ήταν ακόμη ένα πρόβλημα, γιατί θυμόμουν τον παλιό χαρακτηρισμό: η ξανθή με το άναιδές χαμόγελο.

Λίγες μέρες αργότερα βρέθηκα μαζί της στο εστιατόριο της «Φόξ», με τον μάνατζέρ της Χιού Φρέντς, που είναι πολύ φίλος μου. Φορούσε ένα μπλουζούκι χνουδωτό και ήταν τελείως άσπρη. Είπε «Χέλλο», ή «Χάι» —δεν θυμάμαι τι ακριβώς— κι' εγώ απάντησα μ' ένα μουρμουριστό εγγλέζικο χαιρετισμό.

Χαμογέλασε και πάλι και άρχισε να αισθάνομαι και να καταλαβαίνω τον ηλεκτρισμό της Μονρόε.

*

KIM NOBAK

Η Kim Νόβακ είναι η κλασική περίπτωση της μικρής ταξιδέτριας από φτωχή οικογένεια που κατάφερε να γνωρίσει την έπιτυχία. Η ίδια άλλωστε δεν έχει ακόμη συνέλθει από την έκπληξή της. Έχει θαυμάσιο σώμα και η γνώμη μου είναι πως θα γινόταν μία ξανθή Τζέην Ράσελ δίχως καμιά δυσκολία. Είναι συμπαθητική και γλυκειά και έχει μία τρυφερή, πολύ αμερικανική φωνή.

*

ΕΛΑΙΝ ΣΤΙΟΥΑΡΤ

Η Έλαιν Στιούαρτ υπήρξε πο-

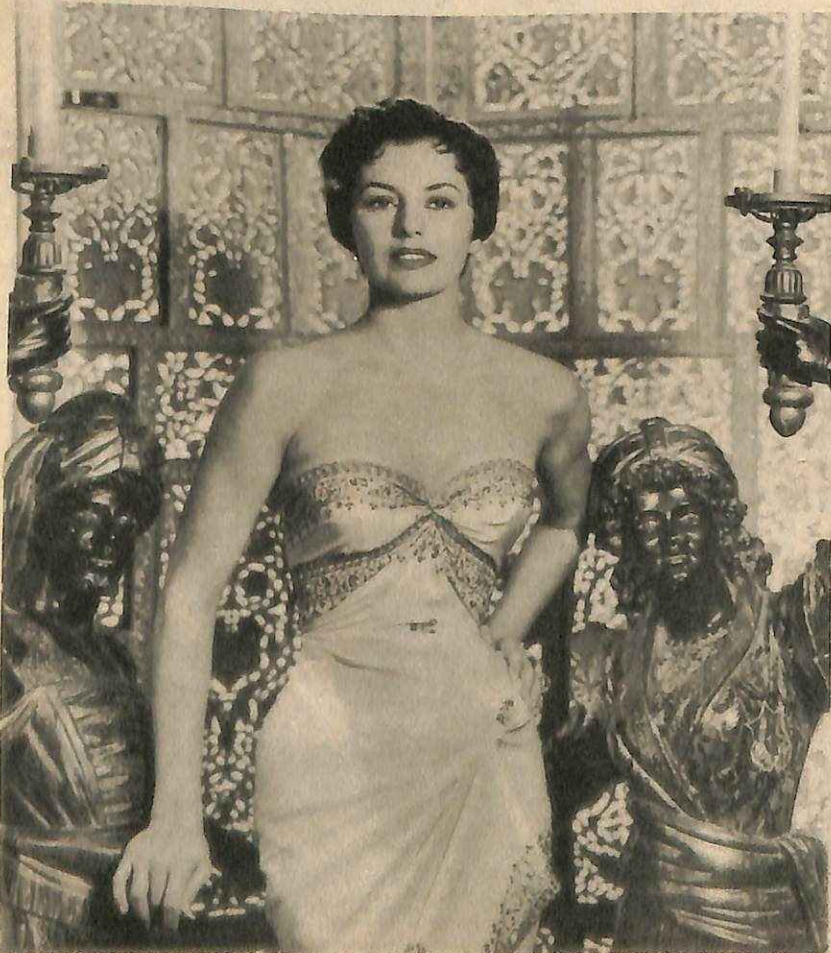
Η «ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ» ΤΩΝ Η.Π.Α. —Η ΜΑΙΡΙΛΥΝ, ΦΥΣΙΚΑ— ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΙΣ «ΑΦΕΛΕΣΤΕΡΕΣ» ΟΡΕΣ

Η ΚΙΜ ΝΟΒΑΚ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) ΚΑΙ Η ΕΛΑΙΝ ΣΤΙΟΥΑΡΤ (ΔΕΞΙΑ), ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΙΣ «ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΕΣ» ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΓΑΛΑΞΙΑΣ

ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΚΑΙ ΗΘΟΠΟΙΟΣ, Η ΣΥΝΤ ΤΣΑΡΙΣΣ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΓΟΡΓΗ ΑΝΟΔΟ ΤΗΣ ΝΕΑΡΗΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΝΤΑΡΡΟΥ

λυν καιρό «στάρλετ» και ακόμη και σήμερα, που έχει παίξει σε πολλές ταινίες σαν πρωταγωνίστρια δεν φαίνεται να έχη κερδίσει επισήμως τον τίτλο της «στάρ». Η ομορφιά της είναι τέλεια και η κατασκευή των οστών του προσώπου της είναι τόσο θαυμάσια, ώστε η φυσιολογία της έχει μια κλασική απλότητα. Λεπτή, νευρική, υπήρξε ένα εξυπνο μοντέλο και της εύχονται να πραγματοποιήσει γρήγορα τα όνειρά της για μια λαμπρή σταδιοδρομία.

Το χαμόγελο δεν έρχεται από το επιδεικτικό εξώφυλλο κανενός περιοδικού. Έρχεται από την καρδιά της και ήταν θερμό. Η Μονρόε σήμερα είναι πια θρύλος. Ένα κορίτσι κλεισμένο στον έαυτό του, μια Γκάρμπο που ξέρε όμως να χαμογελά και να χι φίλους. Ντρέπομαι για την έτικετα που της είχε βάλει πριν τη γνωρίσω, την «εξανθη με το άναίδες χαμόγελο». Πάντα είναι κακό να κρίνει κανείς έτσι επιπόλαια τους ανθρώπους, στην περίπτωση όμως της Μονρόε αυτό αποτελεί εσχάτη προδοσία.

*

ΣΥΝΤ ΤΣΑΡΙΣΣ

Είχα τελειώσει την πόζα και τις φωτογραφίες, όταν έμαθα τα θαύματα που κάνουν στο χορό οι γάμπες της Σύντ Τσάρις. Το νόστιμο, σ' αυτή την πόζα, είναι πώς όταν άρχισα, μου εμφανίστηκε φορώντας ένα άχνό, ροζ φόρεμα από ένα είδος ταφτά. Ούτε έμένα μου άρεσε, ούτε εκείνη αισθανόταν πολύ άνετα μ' αυτό το φόρεμα. Ύστερα, δοκίμασα να την φωτογραφίσω με πουλόβερ. Και πάλι, όμως, η φωτογραφία δεν θα ήταν αυτό που έπρεπε, ήμουν βέβαιος!

Συνεχίσαμε τη δουλειά, αλλά αδικώς χάναμε την ώρα μας τόσοι άνθρωποι, γιατί, βέβαια, μάς περιτριγύριζαν βοηθοί, μακιγιέρ, σωφέρ, διαφημιστάι και ηλεκτρολόγοι. Πέρασαν δυο ώρες αποτυχημένων προσπαθειών. Τότε πια δεν άνθεξα. Φώναξα την Άνν Στράους της «Μέτρο-Γκόλντουϊν» που φρόντιζε τα ρούχα της Σύντ Τσάρις και την παρακάλεσα να της φορέση κάτι σαν ανατολίτικο ντραπέ. Πράγματι, το αποτέλεσμα μάς ηλεκτρίσε όλους και το τελευταίο τέταρτο της ώρας, έβγαλα τόσο καλές φωτογραφίες, ώστε πέταξα τις περισσότερες από τις προηγούμενες.

Το λευκό σημαδάκι στα μαλλιά της είναι η μικρή λεπτομέρεια που συμπληρώνει ένα τέλειο σύνολο. Είναι μια μικρή μέλισσα από μαργαριτάρι.

*

ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΝΤΑΡΡΟΥ

Όταν η Μπάρμπαρα Ντάρρου γίνη μια μεγάλη στάρ, όπως σίγουρα θα γίνη, προφητεύω πως θα την φωνάζουν στο Χόλλυγουντ «Το στόμα». Όταν την βλέπη κανείς, έχει τον πειρασμό να την κάνει να κλάψη μόνον και μόνον για ν' απολαύσει το στόμα της καθώς θα τρέμει, στο κατώφλι των δακρύων. Το πρόσωπό της έχει ασυνήθιστη —και θα έλεγα κλασικά αμερικανική— ομορφιά. Τα μάτια της επίσης είναι ωραία και το χρώμα τους είναι λαμπρό γαλαζοπράσινο. Είναι η μόνη που διάλεξα να φωτογραφίσω άμέσως μόλις είδα μια φωτογραφία που της είχε δώσει ο εξαιρετικός φωτογρά-

φος του Χόλλυγουντ Έγκστεντ. Η Μπάρμπαρα έχει δυο αδελφές που είναι —λέει η ίδια, με χαριτωμένη μετριοφροσύνη— ακόμη πιο όμορφες από αυτήν. Επιμένει επίσης ότι δεν ζηλεύονται καθόλου άναμταξύ τους. Οι αγαπημένοι της ήθοιοι είναι ο Μάρλον Μπράντο και η Τζένιφερ Τζόουνς. Θα ήθελε να παίξει σε δράματα, σαν τη «Μονομαχία στον Ήλιο». Σίγουρα μπορούμε να την συγχωρήσουμε γι' αυτήν την δήλωση αν θυμηθούμε πως οι αναλογίες της είναι: 91 εκ., 60 εκ., 93,5 εκ. χωρίς να ξεχνούμε φυσικά κι' εκείνο το στόμα της!

*

ΤΖΗΝ ΣΙΜΜΟΝΣ

Πριν όκτώ περίπου χρόνια μια

κοπελλίτσα εμφανίστηκε στην όθνη, σε μια ταινία με τίτλο «Μεγάλες Προσδοκίες». Σαν την Κάθριν και σαν την Ώντρεϊ Χέμπτον, έγινε «στάρ» από την μια μέρα στην άλλη. Η νεραϊδένια αγνότητα της ομορφιάς της και η αθωότητα της ήθοποιας της ήταν αξιοθαύμαστες. Σήμερα, στα 25 της χρόνια, η Τζήν Σίμμονς διατηρεί ακόμη τις αρετές που την έκαναν «στάρ». Ζή με τον άνδρα της τον Στιούαρτ Γκρέντζερ, ψηλά στους λόφους, επάνω από το λόδς Άντζελες. Το σπίτι μοιάζει με παλιό κυνηγετικό περίπτερο, διακοσμημένο με τα ψαράδικα εργαλεία και τα τουφέκια του Γκρέντζερ. Την ημέρα που πήγα να την φωτογραφίσω, ήταν ξετρελλαμένη από την χαρά της. Θα πήγαινε πίσω στην πατρίδα της, ύστερ' από πέντε χρόνια στο Χόλλυγουντ.

—Στην Άγγλία! είπε. Δεν μπο-

ρώ να σάς πώ πόσο ένθουσιασμένη είμαι.

Κι' έτσι ή ώρα που πέρασα μαζί της ήταν μάλλον εύθυμη.

—Δεν έχω καθόλου ρούχα, μου είπε με απλότητα και, πράγματι, αγωνιστήκαμε πολύ να διαλέξωμε, δι, θέλαμε από την περιορισμένη γκαρνταρόμπα της. Το πρόσωπό της είναι εύκνητο και έκφραστικό. Αν η Λώρεν Μπακάλ έχη το ήρεμο μυστήριο της γάτας, η Τζήν έχει την σκανταλιά αλλά και την απλότητα που έχει ένα γατάκι. Ζαρώνει την μύτη της σαν γελάει, αλλά το πρόσωπό της, όταν είναι ήρεμο, είναι ωραίο από όλες σχεδόν τις πλευρές.

Παρά τις μεγάλες της επιτυχίες, έχει μείνει τελείως απλή. Έχει την μοναδική γάτα που έχω δει σ' όλο-κλήρο το Χόλλυγουντ, δυο σκυλά-

ΟΙ «ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ» (Η ΠΡΩΤΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΤΖΗΝ ΣΙΜΜΟΝΣ) ΔΙΚΑΙΩΘΗΚΑΝ. ΣΗΜΕΡΑ Η ΝΕΑΡΗ ΑΓΓΛΙΔΑ ΕΙΝΑΙ, ΧΑΡΙΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΤΗΣ, ΑΠ' ΤΑ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ «ΓΑΛΑΞΙΑ»

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΤΖΗΝ ΣΙΜΜΟΝΣ, Η ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΤΑΙΪ-ΥΛΟΡ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΑΓΓΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

κία καί, φυσικά, μιὰ πισίνα. Πραγματικά, οι «Μεγάλες Προσδοκίες» δγῆκαν ἀληθινές.

*

ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΤΑΙΪ-ΥΛΟΡ

Στὰ ἐξώφυλλα δυὸ συγχρόνως ἀμερικανικῶν περιοδικῶν, πρόσεξε τὸ ὠραῖο κεφάλι τῆς Ἑλίζαμπεθ Ταϊ-υλор. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἶναι πρὶς δημοφιλῆς παρὰ ποτὲ στὴν καινούργια τῆς πατρίδα.

Τὸ πρόσωπό τῆς εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ τόσο τέλεια, τόσο ὀνειρώδη πρόσωπα πού κατανοῦν σχεδὸν βαρετά. Ἐν τούτοις ἔχει κάτι τὸ τόσο ἀγνὸ καὶ ὁμῶς ἡδονικὸ στὴν κατασκευή του, ὥστε σώζεται ἀπὸ τὴν μονοτονία. Αὐτὴ ἡ φωτογραφία, πού τῆς ἐβγάλα στὸ Χόλλυγουντ, θὰ εἶναι ἡ τελευταία, τουλάχιστον γιὰ ἀρκετὸν καιρὸ, γιατί πρόκειται νὰ κἀνῃ καὶ τρίτο μωρὸ. Ὅπως καὶ ἡ Τζὴν Σίμμονς, ἔκανε πατρίδα τῆς τὸ Χόλλυγουντ καὶ ἀπέκτησε σπουδαία θέσι στὴν καρδιά τοῦ ἀμερικανικοῦ κοινοῦ. Εἶναι ἀπλή, δίχως καθόλου προσπάθεισι, καθὼς καὶ ὁ ἄνδρας τῆς, ὁ Μάικελ Οὐάλντιγκ. Καὶ οἱ δυὸ τους μαζί εἶναι ἓνα θαυμάσιο παράδειγμα γιὰ τοὺς ἄλλους Ἀγγλους «ἐξόριστους».

Ἐφαγα μαζί τους στὸ θαυμάσιο καινούργιο σπίτι τους, πού τὸ ἔχτισε ὁ στενὸς τους φίλος, ὁ Τζῶρτζ Μάκ Λήν. Κάτω μακρυὰ, τὰ φῶτα τοῦ Λὸς Ἀντζελες ἔλαμπαν σὰν ἓνα διαμαντένιο βραχιόλι, πού ἐκτεινόταν ἑκατοντάδες μίλια πρὸς τὸν Εἰρηνικό. Ὁ Μάικ μιλοῦσε γιὰ τὴν εἰδησι πού εἶχε κυκλοφορήσει στὸ Χόλλυγουντ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ χωρίσουν, καθὼς ἐσφίγγε τὴ γυναῖκα του στὴν ἀγκαλιά του κι' ἔδινε ἓνα χαϊδευτικό χτύπημα στὸ κεφάλι τοῦ γιου τοῦ, Μάικ. Ἡ Ἑλίζαμπεθ ἔκοψε τὰ μαλλιά τῆς γιὰ τὴν τελευταία τῆς ταινία. Ὁ Μάικελ Οὐάλντιγκ καὶ ὁ ταπεινὸς σας θεράπων ἐλπίζουν ὅτι θὰ τ' ἀφήσει καὶ πάλι νὰ μακρύνουν.

*

ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ

Μιὰ ἀπὸ τὶς πρὶς χαριτωμένες ἀποκαλύψεις τοῦ Ρολάν Πετί καὶ ἡ πρώτη πού γνωρίζει τὴν ἐπιτυχία στὸ Χόλλυγουντ.

Ἡ Λέσλι Καρόν ἔχει μιὰ πονηρή, παιχνιδιάρικη γοητεία καὶ μιὰ ἀνέσι δχι μόνον στὸ παίξιμό τῆς, ἀλλὰ καὶ στὸν χορὸ τῆς. Δὲν εἶναι θέβαια καμμιά μεγάλη χορεύτρια διεθνούς κλάσεως, ἀλλὰ ἀρκετὰ καλὴ γιὰ τὸν κινηματογράφου καὶ τὶς ἀπαιτήσεις του. Τὴν πρώτη μέρα πού ἔφθασε στὸ Χόλλυγουντ, τὴν πῆρα ἀμέσως στὸ τηλέφωνο. Μοῦ θυσίασε ἓνα μεγάλο μέρος τῆς Κυριακῆς τῆς, ποζάροντας μὲ τὸ ἀπλὸ αὐτὸ πουκάμισο στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Χάρρυ Κρόκερ. Πιστεύω ὅτι θὰ περάσει πολὺς καιρὸς ὥσπου νὰ ξαναδρεθοῦν κοπέλλες μὲ τόσες ἱκανότητες καὶ τόση γοητεία, ὅσες ἔχουν ἡ Λέσλι Καρόν, ἡ Ρενὲ Ζαμμαῖρ καὶ ἡ Λιλιάνα Μοντεδέκις.

Αὐτὲς λοιπὸν εἶναι οἱ γνώμες τοῦ κ. Μπάρον καὶ αὐτὲς εἶναι οἱ φωτογραφίες του —τουλάχιστον τόσο ὠραίες, σὰν ἔργα τέχνης, ὅσο εἶναι τὰ μοντέλα του, σὰν ἔργα τῆς φύσεως..

ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ, Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

Παντού θά θαυμάζουν
τὴν ὀμορφιά σου,.....
Πάντοτε θά μείνετε νέα...

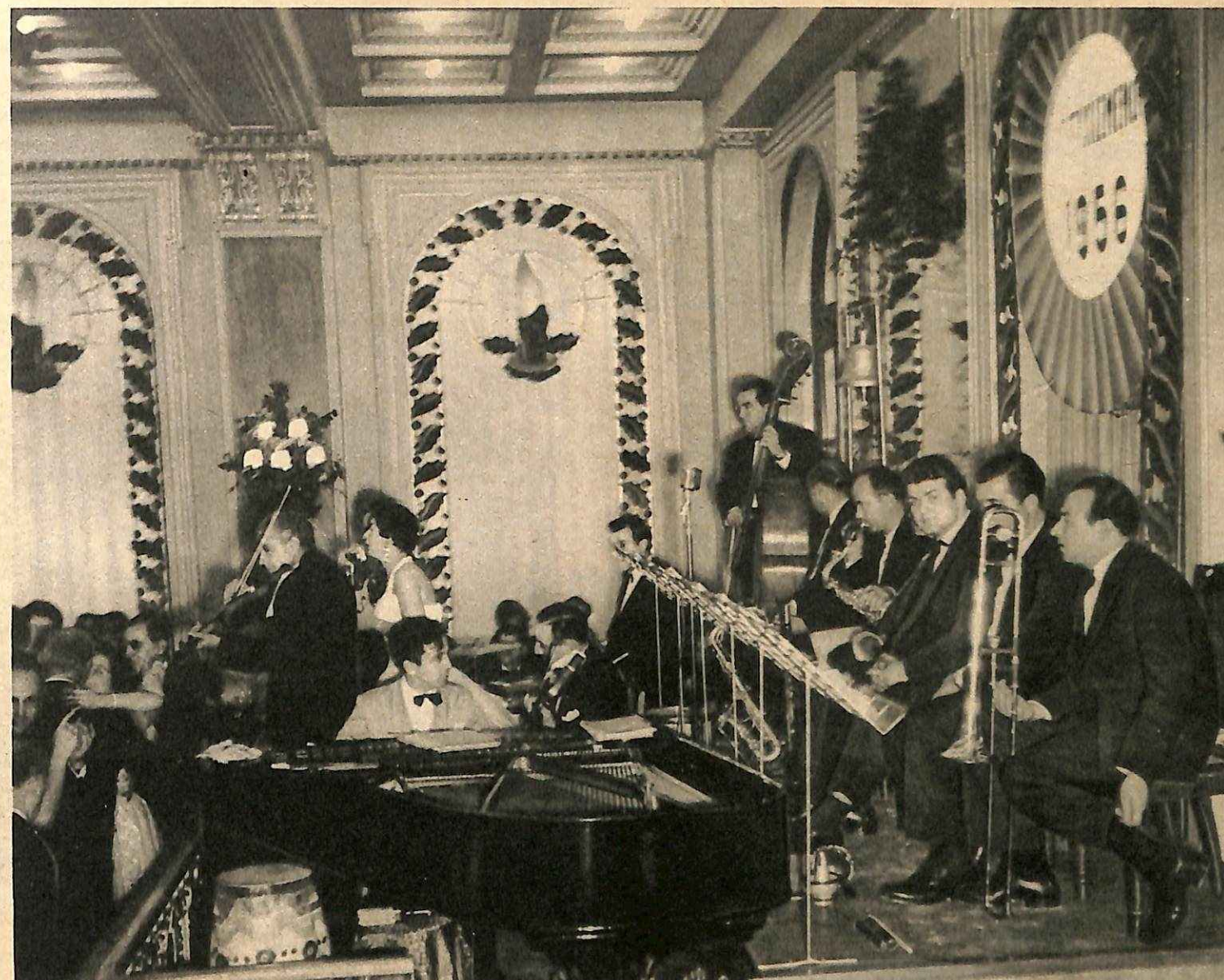

..ἀν χρυδαμοποιεῖτε:

- **EXTERNES... BOGOMOLETZ** Ἐπιστημονικά καλλυντικά προσώπου..
- **ΤΑΛΙΚΑ**..... Κρέμα γιὰ τὸ μεγάλωμα τῶν βλεφαρίδων..
- **Cubana**..... Γιὰ νὰ μὴ δῆτε ποτέ λευκά τὰ μαλλιά σας..

Πωλοῦνται εἰς τὰ κεντρικά φαρμακεία καὶ καταστήματα καλλυντικῶν.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: Β. ΔΡΑΚΑΚΗ 10, ΣΙΝΑ ΤΗΛ. 30-046 ΑΘΗΝΑΙ

Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΛΕΒ ΚΑΙ ΤΟ ΦΩΤΙΣΜΕΝΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ 1956, ΠΟΥ ΑΝΑΨΕ ΤΗΝ ΔΩΔΕΚΑΤΗΩΡΑ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΙΣ "ΕΙΚΟΝΕΣ,, ΣΕ

Μιά 'Αθηναϊκή βραδυά

ΤΟ ΡΕΒΕΡΙΟΝ ΤΗΣ
"ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ,,

Κάθε παραμονή, στις ὥραϊες αἰθουσες τοῦ παλαιότερου ἀθηναϊκοῦ ξενοδοχείου, ἑκατοντάδες Ἀθηναῖοι χαιρετοῦν τὴν εἰσοδὸ τοῦ καινούργιου χρόνου. Ἀλλοτε, τὸν παλιὸ καλὸ καιρὸ τῶν μεγάλων σπιτιῶν, ἡ «παραμονή» ἔδινε ἀφορμὴ σὲ ἐπίσημες προσκλήσεις, γεύματα, χοροὺς καὶ, φυσικά, χαρτοπαίξια καὶ μπακαρά. Τώρα ὅμως, μέσα στὰ στενόχωρα «ἀππαρτεμάν», στὶς χαμηλοτάβανες πολυκατοικίες, δὲν χωρᾶνε οὔτε χοροί, οὔτε γεύματα, οὔτε ἀρχοντικές προσκλήσεις ἑκατὸ καὶ διακοσίων ἀνθρώπων. Τὰ κέντρα καὶ οἱ δημόσιοι χώροι ἀνέλαθαν νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ ἰδιωτικά μέγαρα, καὶ τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα εἶναι τὰ πρὶ ἐνδεδειγμένα γιὰ νὰ διμυοργήσουν μιὰ ἀτμόσφαιρα κεφιῶ, σὲ πλαίσιο ζωντανῆς καὶ σύγχρονης πολυτελείας. Ἀλλωστε, σὲ ὅλες τὶς μεγάλες πρωτεύουσες, τὸ ξενοδοχεῖο χρησιμεύει γιὰ τὶς γιορτές, τὶς τελετές, τοὺς γάμους, τὰ φιλανθρωπικά, τοὺς χοροὺς, τὰ κοκτέιλ, τὰ γεύματα, καὶ ἡ Ἀθή-

να εἶναι φυσικὸ ν' ἀκολουθῇ τὴν συνήθεια τῆς ἐποχῆς. Ἐχει, ἄλλωστε, νὰ διαθέσῃ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς αἰθουσες τῆς «Βρεταννίας» καὶ τὰ σαλόνια τοῦ «Κίγκ Τζώρτζ», τοῦ «Ἀθηναίου», τοῦ «Ἀκροπόλ», τοῦ «Σέσιλ» καὶ ἄλλες πολλῶν ὥραϊων ξενοδοχείων. Σὲ λίγες ἡμέρες, ὅλες αὐτές οἱ αἰθουσες, καθὼς πλησιάζει ἡ περίοδος τῆς Ἀποκριᾶς, θὰ γνωρίσουν κίνησι καὶ ζωὴ καὶ μουσικὲς καὶ νειάτα καὶ φωτογράφους. Καὶ χάρις σ' αὐτοὺς —καὶ σὲ μᾶς— θὰ ρίξουν καὶ ἕνα βλέμμα πολλοὶ ποὺ δὲν ὀρίσκονται κοντὰ σὲ τέτοιες ἐκδηλώσεις. Σήμερα, μεταφέρομε λίγες στιγμὲς ἀπὸ ἕναν ἰδιαίτερα ὥραϊο χορὸ. Ὁ διάκοσμος, ἔργο γνωστοῦ σκηνογράφου, εἶχε συνδυάσει κίτρινα, πράσινα καὶ χρυσὰ μοτίβα, ποὺ πλούτιζαν τὸ σύνολο, καὶ εἶχε φωτίσει ὅλα τὰ παράθυρα δίνοντάς τους ὅσι μοντέρνων «βιτρώ». Στὰ γύρω τραπέζια κόσμος, πολιτικοί, ἐπίσημοι, ἐλάχιστοι ξένοι —καὶ πολλὰ νειάτα ποὺ φάνταζαν μὲ τὰ ὥραϊα βραδινὰ τῆς ἐφετεινῆς μόδας.

Στή μεγάλη κεντρική αίθουσα του ξενοδοχείου της «Μεγ. Βρετανίας» ο χορός άρχισε στις έντεκα και τελείωσε στις έξη τὸ πρωί. Τὰ φῶτα, τὰ ἄνθη, οἱ ὠραίες τουαλέττες, ἡ μουσική, συνέθεταν ἕνα χαρμόσυνο σύνολο γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ νέου χρόνου.

ΜΕ ΛΕΥΚΟ ΚΕΝΤΗΜΕΝΟ ΦΟΡΕΜΑ ΚΑΙ ΛΕΥΚΗ ΓΟΥΝΙΝΗ ΚΑΠΑ, ΚΟΜΨΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ, Η ΡΩΣΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΚΥΡΙΑ ΝΑΔΙΑ Ο. ΡΗΖ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

Η ΒΡΑΔΥΑ αυτή αρχίζει ακόμη πιο αργά από τις συνηθισμένες αθηναϊκές. Οι πιο θιαστικοί φθάνουν γύρω από τας δέκα, αλλά πολλοί, ίσα - ίσα προφθαίνουν να πιούν τις πρώτες γουλίες του κλασσικού «κονσομμέ» πριν σβήσουν τα φώτα και ανάψει, στο βάθος της αίθουσας, το σήμα της νέας χρονιάς.

*

Τα τραπέζια γύρω από τον στίβο συγκεντρώνουν συνήθως τους πιο επίσημους παρευρισκόμενους. Έφ'ετος, η κυβέρνηση εξαμψε διά της απουσίας της, αλλά, αντιθέτως, η αντιπολίτευσις αντιπροσωπεύετο από πολλά της μέλη. Είδαμε τον κ. και την κ. Σοφ. Βενιζέλου, τον κ. και την κ. Κ. Τσαλδάρη, τον κ. και την κ. Θ. Τουρκοθασίλη και επίσης τον κ. Ν. Ζέρβα.

*

Οι κυρίες φορούσαν τὰ ώραϊότερά τους φορέματα, ἀλλ' οἱ κύριοι, ὑπακούοντας εἰς ἀγραφονόμο, φορούσαν μόνον σμόκιν. Χορὸς σὲ δημόσιο χωρὸν, «μαύρη γραβάτα», χορὸς σὲ σπῖτι, «λευκὴ γραβάτα», δηλαδή φράκο. Ἴσως ὁ λόγος νὰ εἶναι ἀπλός. Σὲ δημόσιο κέντρο κινδυνεύει περισσότερο ὁ κάθε κύριος ν' ἀκούσῃ κανένα ἐπιτακτικό: «Ψτ! φέρε μας δυὸ λεμονάδες!»...

*

Γιὰ νὰ γυρίσωμε στὶς κυρίες,

τὰ περισσότερα φορέματα ἦσαν ὠραιότατα καὶ τὸ ἐπίπεδο τῆς κομψότητος ἐξαιρετικό. Ἐνα ζευγάρι ἀπὸ Ἀθηναίους, ποὺ μόλις εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὴν Ριβιέρα ὅπου εἶχε περάσει Χριστούγεννα μὲ τὸν κ. καὶ τὴν Ἀριστ. Ὠνάση, ἔλεγε καὶ ξανάλεγε: «Μόνο τὰ κοσμήματα ποὺ θλέπεις στοὺς μεγάλους ἀνάλογους χοροὺς σὲ ζαλίζουν. Πραγματικά, διάφορες Νοτιο-Ἀμερικανίδες καὶ αἱ Ἰνδιάνες σύζυγοι τῶν Μαχαραγιάδων σὲ κάνουν νὰ νομίζῃς ὅτι θρίσκεσαι σὲ παραμῦθι θγαλμένο ἀπὸ τὶς «Χίλιες καὶ Μία Νύχτες». Ἀλλιῶς, ὅμως, σὲ βασική ζμορφιά, σὲ καλὸ γούστο, σὲ γενικὴ γραμμὴ «σίκ», ἡ θεὰ τῆς ἀθηναϊκῆς σάλλας ξεπερνοῦσε κατὰ πολὺ αὐτὰ ποὺ εἶδαμε στὴ Γαλλία. Ἐκεῖ ἓνα μικρὸ ποσοστὸ εἶναι ἐντυπωσιακὰ καλοντυμένο, ἀλλὰ ἓνα μεγάλο, ἀπαρτίζεται ἀπὸ κάθε ἄλλο, παρὰ ὥραϊα θεάματα...» Αὐτὰ, διότι ἀκριβῶς τὰ ἔλεγε ἡ Ἀθηναίῃ, ἦταν περισσότερο πιστευτά.

*

Γιὰ ὅσους παρακολουθοῦν τακτικὰ τὶς κοσμικὲς στήλες —καὶ πόσοι τὸ κάνουν χωρὶς νὰ τὸ δολογοῦν— ἡ θεὰ ἐκεῖνο τὸ θράδυ θὰ χάριζε πολλὰς ἱκανοποιήσεις... καὶ ἴσως, ἂν ἦταν ἀπροειδοποίητοι, μερικὲς ἀπογοητεύσεις. Τὰ ἐπιθετα «ἐκπάγλου καλλονῆς», «ἀφθάστου κομψότητος» καὶ ἄλλα ἀνάλογα, δὲν τοποθε-

τοῦνται πάντοτε ἐκεῖ ποὺ δικαιολογοῦνται. Ὑάραγε φταῖνε οἱ παλιὲς φίλιες, οἱ συμπάθειες, οἱ μυωπίες; Κανείς δὲν ξέρει καὶ ἄλλωστε καὶ κανείς δὲν στενοχωρεῖται. Οἱ ὁμορφες εἶναι ποὺ εἶναι ὁμορφες, τὰ ἐπιθετα ἂς παρηγοροῦν τὶς ἄλλες...

*

Κατὰ τὰς δύο τὸ πρῶτ' ἀρχισε τὸ «πήγαινε - ἔλα» μεταξὺ τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ συμπαιθεστάτου παλαιοῦ μπάρ, ὅπου εἶχαν φθάσει συντροφίες ποὺ εἶχαν ξεκινήσει τὴν θραδυὰ ἄλλου. Ἐκεῖ ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν πολὺ λιγώτερο ἐπίσημη, ἀλλὰ ὅχι λιγώτερο κεφάλτη. Ἀντιθέτως, τὰ ζωηρότερα στοιχεῖα, ὅσο προχωροῦσε ἡ νύχτα, ἀφηναν τὸ κέντρο γιὰ τὸ ἀπόκεντρο. Καὶ ἀκόμη ἀργότερα, ὥρα πέντε τὸ πρῶτ' πλέον, τὸ μπάρ ἦτο ὁ σταθμὸς ἀφετηρίας γιὰ τὶς ἀναχωρήσεις πρὸς «Μαϊάμι» καὶ «Ἀρζεντίναν».

*

Σ' αὐτὴ τὴν τελευταία νύχτα ἐνὸς κουρασμένου χρόνου, ὁ κόσμος προσπάθησε ν' ἀφήσῃ πίσω, βαρεῖα κληρονομιά στὶς ἡμέρες ποὺ ἔφυγαν, ὅλα τὰ τυχόν προβλήματα καὶ νὰ διασκεδάσῃ ἀμέριμνα. Καὶ χάρισε στὴν πρώτη αὐγὴ ἐνὸς χρόνου καινούργιου ποὺ ἔφθανε ἀθικτος ὅλες τὶς δυνατότητες καὶ ὅλες τὶς ἐλπίδες...

Α. Κ.

ΔΥΟ ΖΕΥΓΗ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΤΗΣ «ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ»: Ο κ. Κ. ΚΟΥΤΡΟΥΒΗΣ & Η ΔΙΣ ΜΑΡΙΑ Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ (ἀριστερὰ) — Ο κ. ΦΩΤΗΣ ΛΥΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ & Η ΔΙΣ ΣΑΒΙΝΑ Ι. ΣΕΡΠΙΕΡΗ

Φωτ. ΕΛΚΗΝ

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΧΟΡΕΥΟΥΝ, ΠΙΝΟΥΝ, ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ, ΧΑΖΕΥΟΥΝ, ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΥΝ:

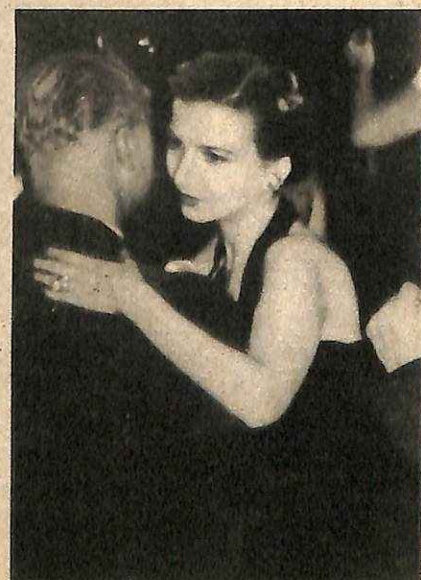
Οἱ κ. κ. Χρ. Κατσάμπας καὶ Ν. Καρέλλας

... ἡ δις Ἑφῆ Νομικοῦ

... ἡ Κυρία Τζένη Χατζῆ

... ἡ Κυρία Εὐλυχρονιάδῃ

... Κύριος καὶ Κυρία Β. Ροσολύμου

... ἡ Κυρία Κ. Παππά

... καὶ τὰ ζεύγη Χρ.Καρόλου καὶ Ἰ.Σερπιέρῃ

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

χότανε να τη βρῇ στη Νεάπολη. Ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ, βέβαια ἦταν ἓνας σωστός ντζέντλεμαν καὶ ἦταν ὁ μογάλακτος ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Ὁ-
λα αὐτὰ εἶχαν, φυσικά, μεγάλη σημασία, ὥστόσο...
—Θὰ μὲ κάνης γυναίκα σου ξέροντας ποιά εἶμαι; ρώτησε χαμηλώνοντας τὰ μάτια.
Ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ χαμογέλασε καλὸκαρδὰ.
—Ποιά εἶσαι, Ἔμμα; Γιά μένα εἶσαι ἡ ὡ-
ραιότερη γυναίκα στὸν κόσμον.
—Μπορεῖ, ἀλλὰ εἶναι μερικά πράγματα πού
δὲν τὰ ξέρεις.
Γιά μιὰ στιγμή ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ πῆρε ὕφος
σοβαρό.

—Ξέρω πὼς ὁ Γκρεβίλ σὲ γνώρισε στὸ Ἄπ
Πάρκ.
Γέλασε κάπως βεδισσμένα καὶ πρόσθεσε:
—Ξέρω ἐπίσης τί εἶδους ἄνθρωπος εἶναι ὁ
Φέδερστον. Ἀλλὰ ἦσαν αὐτὰ πολλὰ νῆα, ἀπειρὴ καὶ
ἦταν εὐκόλο νὰ παρασυρθῇς.
Τῆς χτύπησε χαιδευτικά τὸν ὤμο.
—Τὸ παρελθόν, ἀγαπητὴ μου Ἔμμα, δὲν
ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὸ μέλλον.
—Εἶναι καὶ κάτι ἀκόμη πού δὲν τὸ ξέρεις.
Δὲν ξέρεις τίποτε γιὰ τὸ παιδί.

—Ποιὸ παιδί, Ἔμμα;
Ἡ Ἔμμα τοῦ διηγήθηκε ὅλη τὴν ἱστορία,
χωρὶς νὰ παραλείψῃ ἀκόμη καὶ τὴ λεπτομέρεια
πὼς ὁ πλοίαρχος Οὐίλλετ—Παίην ἦταν ἴσως ὁ
πατέρας τοῦ παιδιοῦ. Ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ τὴν ἀ-
κούσε μὲ ὕφος σοβαρό, χωρὶς νὰ τὴ διακόψῃ. «Τώ-
ρα πιά πᾶει, δὲ μοῦ μένει καμμιὰ ἐλπίδα», σκε-
πτόταν ἡ Ἔμμα. «Μεγάλὴ ἀνοησία μου νὰ τοῦ
πὼ τὴν ἀλήθεια, μὰ τί νὰ γίνῃ»;
—Βλέπεις, λοιπόν, εἶπε, πὼς δὲν εἶναι δυνα-
τὸν νὰ μὲ παντρευθῇ. Ἐνῶς ἀριστοκράτη σὰν
κι' ἐσένα δὲ μπορεῖ νὰ μὲ πάρῃ γιὰ γυναίκα του.
Ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ χαμογέλασε.
—Οἱ λεπτομέρειες αὐτὲς ἀσφαλὼς θὰ ἐνω-
χλοῦσαν τὸν Μεγαλειότατο, εἶπε. Φυσικά, δὲν
πρέπει νὰ τοῦ τὶς ἀποκαλύψωμε.
Ζάρωσε τὰ φρύδια.

—Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω γιὰ ποῖο λόγο ὁ
Γκρεβίλ δὲν μοῦ ἔκανε ποτὲ κουβέντα γιὰ τὸ παι-
δί.
—Νόμιζε πὼς δὲν θὰ ἤθελες νὰ μὲ κρατήσης
ἐδῶ, ἀν ἤξερες αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια.
—Καὶ ὅμως ἐσύ δὲν δίστασες νὰ μοῦ τὴν
πῆς.

—Θέλω νὰ εἶμαι εὐλικρινὴς μαζί σου.
—Ἀκόμη καὶ μὲ κίνδυνον νὰ σὲ διώξω;
Ἡ Ἔμμα κούνησε μελαγχολικά τὸ κεφάλι.
—Ναί.

—Ἀγαπητὴ μου Ἔμμα, εἶπε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ
τρυφερὰ, τὸ θάρρος σου μὲ κάνει νὰ σ' ἀγαπῶ
ἀκόμη πλεονέκτως. Ἰσως ἐπειδὴ, στὸ βάθος, εἶ-
μαι κι' ἐγὼ ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος καὶ ἐκτιμῶ τὴν
εὐλικρινεία. Στάθηκες ἀτυχῇ. Γιατί νὰ σὲ κατη-
γορήσω γι' αὐτό; Μὰ ἀν δὲν εἶχες αὐτὴ τὴν ἀ-
γορήσω ἴσως νὰ μὴ βρισκόσουν τοῦτῃ τὴ στιγμή
τυχία, ἴσως νὰ μὴ γινώριζα ποτέ. Σκέψου τὴ
ἐδῶ. Μπορεῖ νὰ μὴ σὲ γινώριζα ποτέ. Σκέψου τὴ
χαρὰ πού σκόρπισες γύρω σου, ἀκριβὸς ἐπειδὴ
εἶχες τὴν κακὴ τύχη νὰ μπλέξης μὲ ἄνθρωπους
σὰν τὸν Οὐίλλετ—Παίην καὶ τὸν Φέδερστον.
Ὅχι μόνον εἶχα ἐγὼ τὴν εὐτυχία νὰ σὲ συναντή-
σω στὸ δρόμο τῆς ζωῆς μου, ἀλλὰ κι' ὁ Ρόμνεϋ
πού σὲ γνώρισε—μὴν τὸ ξεχνᾷς— στὸ Ἄπ

Πάρκ, σὲ ζωγράφισε καὶ χάρισε στὸν κόσμο τόση
ὁμορφιά μὲ τοὺς πινάκες του.
Δάκρυα ἀνέβηκαν στὰ μάτια τῆς Ἔμμας.
—Τί καλὸς πού εἶσαι, Χάμιλτον!
—Χάμιλτον... ναί, ἔτσι πρέπει νὰ μὲ λὲς τώ-
ρα!

Ξαναπῆρε τὴν Ἔμμα στὴν ἀγκαλιά του κι'
ἐκείνη ἔμεινε ἐκεῖ, μὲ τὸ κεφάλι τῆς στὸ στήθος
του, ἀκούγοντας τοὺς γοργοὺς χτύπους τῆς καρ-
διάς του.

—Γλυκεῖά μου Ἔμμα, ψιθύρισε ὁ σὲρ Οὐίλ-
λιαμ φιλώντας τῆς ἀνάλαφρα τὰ μαλλιά, εἶσαι
τόσο ὡραία πού εἶναι ἱεροσουλία νὰ σ' ἀγγίξῃ
κανεῖς.

Τὴν ξαναφίλησε, ὥστόσο, στὰ χεῖλῃ αὐτῇ τῇ
φορὰ, ξανά καὶ ξανά, μὲ ὁλοένα μεγαλύτερὸ πά-
θος.

—Ἔμμα, τῆς εἶπε στ' αὐτὴ, θὰ χρειασθοῦμε
καιρὸ γιὰ νὰ πάρωμε τὴν ἀδεια τοῦ Βασιλέως,
πέρα πολλὸν καιρὸ... καὶ μοῦ φαίνεται πὼς πέρα-
σε ἓνας αἰώνας ὁλόκληρος ἀπὸ τότε πού σὲ γνό-
ρισα καὶ περιμένα... Εἶναι ἀνάγκη νὰ περιμέ-
νω... περισσότερο;

Ἡ Ἔμμα τὸν ἀπάντησε καὶ τὸν κύτταξε ἐ-
ρευνητικά μὲν στὰ μάτια. Δὲν εἶχε θελήσει ποτέ
νὰ γίνῃ δική του ἐτσι, ποτέ! Ὡστόσο ἡ υποχώ-
ρηση δὲν ἦταν δὰ καὶ τόσο σπουδαῖο πρᾶγμα.
Ἐξ ἄλλου, εἶτε κρατοῦσε τὴν ἐπίσημη ὑπόσχε-
ση πού τῆς εἶχε δώσει, εἶτε ὄχι, τὸ δέβαιο ἦταν
πὼς τὸν χρωστοῦσε μεγάλῃ εὐγνωμοσύνῃ γιὰ τὴν
καλωσύνη του. Εὐγνωμοσύνη... Ἡ Ἔμμα ἤθελε
νὰ εἶναι εὐλικρινὴς μὲ τὸν ἑαυτὸς τῆς. Αὐτὸ πού
αἰσθανόταν ἦταν εὐγνωμοσύνη, ὄχι ἀγάπη. Ἀ-
φοσίωση ἴσως, μιὰ θαθεῖα καὶ αἰώνια ἀφοσίωση,
ἀλλὰ ὄχι ἔρωτας.

—Ἔμμα... ἰκέτευσε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ.
Ἡ Ἔμμα ἔγειρε ξανά τὸ κεφάλι τῆς στὸν
ὄμο του. Τί γελοῖο! Αὐτὴ κι' ἓνας ἄντρας τόσο
ἡλικιωμένος! Μὰ ἦταν κομικὸ! Ἦταν ἀμαρτία
ἀπέναντι στὴ Φύση. Τί ἔπρεπε νὰ πῇ: ναί ἢ ὄχι;
Ἦταν φρόνιμο νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ περιμένῃ; Μπο-
ρεῖς ν' ἀφήσῃς ἓνα νέο νὰ περιμένῃ, ὄχι ὅμως
ἓνα γέρο. Οἱ γέροι καμμιὰ φορὰ γίνονται πολὺ
δυσάρεστοι, ὅταν παρατείνῃς τὴν ἀγωνία τους.
Ὑψωσε τὰ χέρια τῆς καὶ τὰ ἔδεσε πίσω στὸ λαι-
μό του.

—Ἀπόψε, Ἔμμα;
—Καὶ γιατί ὄχι τώρα, Χάμιλτον;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ

Ὁ Γκέιβιν Χάμιλτον, μισοξαπλωμένος σὲ μιὰ
πολυθρόνα, ἀλλάξε κάπου—κάπου καμμιὰ
κουβέντα μὲ τὴν Ἔμμα πού καθότανε μπρο-
στὰ στὸ γραφεῖο τῆς κι' ἔγραφε ἓνα γράμμα στὸν
Γκρεβίλ, στὸ μακρινὸ Λονδίνο. Ὁ καιρὸς περ-
νοῦσε, ἀλήθεια, πολὺ γρήγορα, παρατηρήσε κά-
ποια στιγμή. Ἡ Ἔμμα ζάρωσε τὰ φρύδια.
—Ναί, συμφώνησε, πέρα πολὺ γρήγορα.
—Ὁ Οὐίλλιαμ, εἶπε ὁ Γκέιβιν, φαίνεται γε-
ρασμένος.

—Θὰ μπορούσε κανεῖς νὰ πῇ τὸ ἴδιο καὶ γιὰ
σένα, ἀποκρίθηκε ἡ Ἔμμα ἀπότομα.
Συνῆθας ὅ ἐπισκέψεις τὸν Γκέιβιν τὴν εὐχα-
ριστοῦσαν, ἐκείνη τὴ μέρα ὅμως κατὶ στὸ ὕψος
του τὴν ἐνωχλοῦσε. Θὰ προτιμοῦσε χίλις φορὲς

νὰ εἶχε μείνει ὁ Γκέιβιν στὴ Ρώμη, ὅπου περνοῦ-
σε τὸν περισσότερο καιρὸ.
—Φαίνομαι κι' ἐγὼ γερασμένη; ρώτησε.
Ὁ Γκέιβιν γέλασε.
—Πολύ.

—Νόμιζα πὼς μ' αὐτὸ τὸ φόρεμα δείχνω πο-
λὺ νέα, εἶπε ἡ Ἔμμα πειραγμένη.

Εἶχε περάσει σχεδὸν ὅλες τὶς ὥρες τοῦ πρωί-
νου τῆς ἐπιβλέποντας τὶς ἐργασίες πού γίνονταν
στὸν καινούργιο κῆπο τοῦ «Παλάτσο» καὶ ἦταν
ἀκόμη ντυμένη σὰ μιὰ χωριατοπούλα. Τοῦ ἄρεσε
τοῦ σὲρ Οὐίλλιαμ νὰ τὴν βλέπῃ μὲ τὸ ζωηρόχρω-
μο τοῦτο φόρεμα νὰ περιποιεῖται τὰ λουλούδια
τὸν ὡραῖο κῆπο. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια εἶχε τὴ γνῶ-
μη πὼς τὸ ἐφαρμοστὸ κατακόκκινο μπουστό μὲ
τὴν σουρωτὴ, πολὺχρωμη φούστα τῆς πῆγαιναν
πολύ. Μόνον πού τὸ κόκκινο χρώμα
δὲν ταίριαζε ἀπόλυτα μὲ τὰ καστα-
νὰ μαλλιά τῆς καὶ τὰ ἔκανε νὰ φαί-
νονται θαμπά. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἔμμα
νὰ εἶχε σκεπᾶσει, δένοντας σφιχτὰ
ἓνα γαλάζιο μαντῆλι στὸ κεφάλι τῆς.

—Θὰ γυρίσης στὴ Ρώμη ἀπόψε,
ἢ θάρθῃς μαζί μας στὴ Νεάπολη;
ρώτησε μ' ἓνα ὕφος πού ἔδειχνε
πὼς ἡ ἴδια προτιμοῦσε νὰ τὸν δῇ
νὰ φεύγῃ.

Ὁ Γκέιβιν χαμογέλασε.

—Μὴν ἐλπίζεις νὰ μὲ ξεφορτωθῇς
ἐτσι γρήγορα. Θὰ μείνω ἱκανετὲς
μέρες στὴν πρεσβεία... Ὁ, ἔλα τώ-
ρα Ἔμμα, δὲν σοῦ πᾶει νὰ κάνῃς
τὴ θυμωμένη μ' ἓναν παλιὸ σου φί-
λο. Σὲ πείραζα, ὅταν σοῦ εἶπα πὼς
φαίνεσαι πολὺ πλεονέκτως. Ἐννο-
οῦσα ἀπλούστατα πὼς ἔχεις ἀπο-
κτήσει τώρα κάποια ὠριμότητα. Πό-
σων χρονῶν εἶσαι; Εἰκοσιτεσσάρων,
εἰκοσιπέντε; Ὅσο χρονῶν καὶ ἂν
εἶσαι πάντως, εἶσαι ὡραία ὅσο δὲν
ἦσουν ποτέ. Ἡ ὠριμότητα σοῦ πᾶ-
ει. Τὸ πρόσωπό σου δείχνει τώρα
ἓναν ἄνθρωπο μὲ χαρακτήρα. Δὲν
ἔχεις πιά τὸ ἀνέκφραστο πρόσωπο
τῆς νιότης.

—Εὐχαριστῶ πάρα πολὺ, εἶπε
ἡ Ἔμμα ἱκανοποιημένη.
Ὁ Γκέιβιν γέλασε.

—Τί εἶπα; Πὼς τὸ πρόσωπό σου
δείχνει ἄνθρωπο μὲ χαρακτήρα;
Προσθέτω πὼς ὑποψιάζομαι κάποια
σκληρότητα, κάποια πικρία. Νὰ εἴ-
ναι ἄραγε ἡ πικρία τῆς ἀνικανότη-
της φιλοδοξίας;

—Μοῦ κτυπᾷ στὰ νεῦρα σήμερα,
Γκέιβιν. Κάνε μου σὲ παρακαλῶ τὴ
χάρη νὰ πᾶψῃς τὶς φλυαρίες καὶ ἀ-
φήσῃ με νὰ τελειώσω τὸ γράμμα
μου, παρατήρησε ἡ Ἔμμα πειρα-
γμένη.

Ἐσκυψε πάνω ἀπ' τὸ γράμμα τῆς,
ἀντὶ ὅμως νὰ πάρῃ τὴν πέννα, βυ-
θίστηκε σὲ συλλογὴ. Πὼς τὸ εἶχε πῇ
αὐτὸ ὁ Γκέιβιν; Ἡ πικρία τῆς ἀνι-
κανοποίητης φιλοδοξίας; Καταλάβαι-
νε καλὰ τὸν ὑπαινιγμό του. Ἦταν
τὸ ἴδιο σὰν νὰ τῆς εἶχε πῇ ἀπερί-
φραστα: «Τώρα πιά δὲν πρόκειται
νὰ γίνῃς ποτέ ἡ δεύτερη λαίδυ Χά-
μιλτον».

Πολλὲς φορὲς ἀναρωτιόταν ἂν ὁ
σὲρ Οὐίλλιαμ τὴν εἶχε πραγματικά
κοροϊδεύει, ἂν εἶχε ἀλήθεια σκοπὸ νὰ
τὴν παντρευθῇ. Εἶχε γράψῃ, βέβαια,
στὸν Βασιλέα, τὸν ὁμογάλακτο ἀδερ-
φό του. Ἀλλὰ τί σημασία εἶχε αὐ-
τό; Μήπως δὲν ἦταν βέβαιος ἀπὸ
πρὶν ποῖα θὰ ἦταν ἡ ἀπάντησι; Ὁ
Μεγαλειότατος, ἐκφράζοντας τὴν ἀ-
πορία του γιὰ τὴν πρόθεσι τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ
Χάμιλτον νὰ ξαναπαντρευθῇ, εἶχε ζητήσει νὰ μάθῃ
λεπτομέρειες γιὰ τὴν τυχερὴ γυναίκα πού θὰ γινό-
ταν ἡ δεύτερη λαίδυ Χάμιλτον. «Δυσάρεστο αὐτό,
πολὺ δυσάρεστο», εἶχε πῇ ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ. Νὰ πῇ
τὴν ἀλήθεια, θὰ ἦταν τρέλλα: νὰ παρουσιάσῃ
τὴν Ἔμμα σὰ μιὰ γυναίκα μὲ ἀριστοκρατικὴ κα-
ταγωγή, θὰ ἦταν ἐπίσης τρέλλα. Τὸ φρονιμώτερο
ἦταν—εἶχε πῇ—νὰ περιμένῃ ὡς τὴν προσεχῇ
ἐπίσκεψιν του στὸ Λονδίνο. «Θὰ πετύχω πολὺ πλεονέ-
κτως νὰ πείσω τὸν Βασιλέα, ἀν τοῦ ἐκθέσω τὸ
ζήτημα προφορικά», εἶχε ἐξηγήσει.

Αὐτὰ εἶχανε γίνῃ πρὶν τρία χρόνια! Ἡ Ἔμμα
καὶ ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ δρῖσκονταν ἀκόμη στὴ Νεά-
πολη καὶ κανεῖς δὲν ἔκανε πιά κουβέντα πάνω σ'
αὐτὸ τὸ θέμα. Ἡ ἀλήθεια ἦταν πὼς ἡ Ἔμμα δὲν

τὸ πολυσκεπτόταν· οὔτε τὴν ἐνδιέφερε ἰδιαίτερως.
Ὁ ἴσως αἰστικό, αὐτὴ ἦταν ἡ κυρία στὴν πρεσβεία
καὶ στὸ Παλάτσο Σέσσα· ὅπου κι' ἂν πῆγαινε,
προκαλοῦσε τὸ θαυμασμό· ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς
Εὐρώπης οἱ διασημότεροι καλλιτέχνες ἔρχονταν
γιὰ νὰ τὴν ζωγραφίσουν—ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ εἶχε
τώρα μιὰ ὁλόκληρη πινακοθήκη μὲ πορτραῖτα
τῆς—καὶ ἡ ἀριστοκρατία τῆς Νεαπόλεως τσα-
κίζονταν γιὰ νὰ πετύχῃ μιὰ πρόσκλησι στὰ γεύ-
ματα τῆς πρεσβείας. Στὴν πραγματικότητα, ἡ
Ἔμμα πρωτοστατοῦσε ἀνέπιστα στὴν κοσμικὴ
κίνησι τῆς ναπολιτάνικης κοινωνίας. Ἀνεπίση-
μα... Ἡ λέξι αὐτὴ τὴν ἐνωχλοῦσε ἀφάνταστα.
Πόσο πλεονέκτως θὰ ἦταν ἂν εἶχε τὸν τίτλο
τῆς λαίδυς Χάμιλτον καὶ γινότανε δεκτὴ στὴν
Ἀυλὴ τοῦ Βασιλέως τῶν Δύο Σικελιῶν!

Εἰκονογράφησις Χ. Κουσέντου

Τὴν ξαναφίλησε μὲ ὁλοένα μεγαλύτερο πάθος.

Ὅσο γιὰ τὶς ἰδιαιτέρες σχέσεις τῆς μὲ τὸν
σὲρ Οὐίλλιαμ, αὐτὲς εἶχαν ἀτονήσει ἀπὸ καιρὸ
ὅσοι ἀπὸ τὸ παροδικὸ ξαναζωντανεῖα τῆς δεύ-
τερης νιότης του, ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ εἶχε πείσει σὲ
μιὰ κατάστασι ἀπαθείας. Ὡστόσο, ἐξακολουθοῦ-
σε πάντοτε νὰ εἶναι σὲ ὅλα σκλάβος τῆς πρῶ-
της, τῆς ἔδειχνε ἀπροκάλυπτα τὴ λατρεία του,
τόσο ἀπροκάλυπτα πού οἱ πλεονέκτως τοῦ
φίλους του τὸν κοροῖδευαν πίσω ἀπ' τὴν πλάτη
του. Τὸν κοροῖδευαν, ἀλλὰ συνάμα τὸν φθονοῦσαν
γιὰ τὴν τύχη του νάχῃ δική του τὴν τόσο ὁμορφὴ
αὐτὴ γυναίκα.

Καὶ λεπτὰ! Ποτέ στὴ ζωὴ τῆς ἡ Ἔμμα δὲν
εἶχε στὴ διάθεσιν τῆς τόσα λεπτὰ. Μὲ μεγάλη
ἱκανοποίησι εἶχε γράψῃ τοῦ Γκρεβίλ, σ' ἓνα
πρόσφατο γράμμα, πὼς ἦταν σὲ θέση, χωρὶς νὰ

σκοτισθῇ καθόλου, νὰ χάνῃ στὰ χαρτιά, σὲ μιὰ
μόναχα φορὰ, πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα τῆς
ἔδινε ἐκεῖνος γιὰ ἓνα ὁλόκληρο χρόνον.

—Ἄν ζαρώνῃς ἐτσι τὸ μῆτωπό σου, παρα-
τήρησε ὁ Γκέιβιν, θὰ γεράσης πρὶν τὴν ὥρα σοῖ.

Ἡ Ἔμμα τὸν ἀγνόησε.—Ὁ καιρὸς, εἶχε πῇ
ὁ Γκέιβιν, περνοῦσε γρήγορα. Αὐτὸ ἦταν, βέβαια,
σωστὸ κι' ὅμως ἡ ἴδια νόμιζε πολλὰς φορὲς πὼς
δὲν ὑπῆρχε πιά χρόνος. Δὲν εἶχε ποτέ τὴν ἐντύ-
πωσι οὔτε πὼς οἱ μέρες ἦταν ἀτέλειαιτες, οὔτε
πὼς κυλοῦσαν πάρα πολὺ γρήγορα. Στὴν παρα-
δεισιακὴ Νεάπολη, δὲν ἦταν ἡ μέρα, ὁ μῆνας ἢ
τὸ ἔτος οἱ σταθμοὶ πού σημειῖοναν τὸ πέρασμα
τοῦ χρόνου. Αἰσθανόσαντο τὸ κύλισμα τοῦ μονάχου
ἀπὸ τὰ ἴχνη πού ἀφήνε πάνω στὸ πρόσωπό σου.
Κάποια μέρα θὰ γερούσε κι' αὐτὴ, ὅπως εἶχε γε-
ράσει ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ, πού πλησία-
ζε τώρα τὰ ἐξήντα. Τί τὴν ἐνοιαζε
ὅμως; Ἀλήθεια, τὴν ἐνοιαζε, ἡ ἐνοιαζε, ὡς
ἀπὸ ὅχι. Ἀδιαφοροῦσε κι' αὐτὴ, ὡς
ἀπὸ ὅχι. Ἀδιαφοροῦσε κι' ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ.

—Εἶναι ἀπὸ τὸ κλίμα, εἶπε.
—Τί εἶναι ἀπὸ τὸ κλίμα; ρώτησε
ὁ Γκέιβιν.

—Ἐσὺ νὰ μὴ ρωτᾷς πολλὰ!
Ἐνα ἀχνὸ χαμόγελο πληνῆθηκε
στὰ χεῖλῃ τοῦ Γκέιβιν.

—Μήπως εἶναι τὸ κλίμα πού κά-
νει τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐρωτεύονται
τόσο εὐκόλα; Πού κάνει ἓνα γέρο νὰ
σὲ θέλῃ καὶ νὰ ἐπιμένῃ νὰ σὲ κρα-
τᾷ κοντὰ του παρ' ὅλα του τὰ χρο-
νια;

—Δὲν ὑποφέρεσαι, Γκέιβιν.
—Λοιπόν; Αὐτὸ εἶναι πού σὲ ἀ-
χολεῖ;

—Γκέιβιν, ἀφήσῃ με ἡσυχῇ!

Ἡ Ἔμμα προσπάθησε ξανά νὰ
συγκεντρώσῃ τὴν προσοχή τῆς στὸ
γράμμα πού ἔγραφε στὸν Γκρεβίλ.
Τὸν κακομοῖρη τὸν Γκρεβίλ! συλλο-
γιζόταν μὲ συγκατάθεσι. Ἀκόμα
νὰ παντρευθῇ, ἀκόμα νὰ βρῇ τὴν
πλούσια νύφη πού γυρεύει! Δὲν
τοῦ κρατοῦσε πιά κακία. Τὰ γράμ-
ματὰ τῆς ἦταν φιλικὰ, γεμάτα
κουτοσομπολὶ. Τῆς ἄρεσε νὰ τοῦ
κάνῃ λόγο μὲ καμάρι γιὰ τὶς ἐπι-
τυχίες τῆς στὴ Νεάπολη καὶ γιὰ τὴν
γενναϊοδωρία πού θεῖται του. Δὲν τοῦ
εἶχε γράψῃ ὅμως ποτέ γιὰ τὴν ὑπό-
σχεσι πού τῆς εἶχε δώσει ὁ σὲρ Οὐί-
λλιαμ, πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, νὰ τὴν
παντρευθῇ. Αὐτὸ τοῦ τὸ φύλαγε γιὰ
ἐκπλήξι. Ἐξ ἄλλου, ἤξερε πολὺ κα-
λὰ—ἂν καὶ εἶχε κάνει τὴν ἀνοησία
νὰ τὸν τελειώσῃ κάποτε ἀσυλλόγι-
στα μ' ἐκεῖνο τὸ γράμμα— πὼς ὁ
Γκρεβίλ, ὁ μοναδικὸς κληρονόμος τοῦ
σὲρ Οὐίλλιαμ, θὰ ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ
νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν τὸν γάμο.

Ξαναδιάβασε τὴν τελευταία παρά-
γραφο τοῦ γράμματός τῆς μὲ τὴν λε-
πτομερὴ περιγραφὴ τῆς καινούργιας
τῆς «λεοκῆς» τουαλέτας.

—Πὼς γράφεται ἡ λέξι «λευκή»;
ρώτησε τὸν Γκέιβιν.

Ἐκείνος τῆς εἶπε καὶ ἡ Ἔμμα γέ-
λασε ἀνασπώνοντας τοὺς ὤμους.
—Δὲ θὰ μάθω ποτέ ὀρθογραφία,
ποτέ!

Πῆρε τὴν πέννα καὶ συνέχισε τὸ
γράμμα. Ἐγραφε τὸν Γκρεβίλ πὼς
τοῦ ἔστειλε μερικά ἀκόμη λεπτὰ,
στὴν Τράπεζα Κοῦττες στὸ Λονδίνο,
γιὰ τὸ παιδί τῆς πού ἔμενε πάντα
στὸ Χόουαρντεν. Ἀπὸ τότε πού εἶ-
χε ἀποφασίσει νὰ μείνῃ μὲ τὸν

σὲρ Οὐίλλιαμ, εἶχε ἀρχίσει νὰ στέλνῃ τακτικά
χρήματα τοῦ Γκρεβίλ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, χωρὶς
ὅμως νὰ τοῦ φανερώσῃ ποτέ πὼς ὁ θεὸς του ἤ-
φερε τὴν ὑπαρξὴ τοῦ παιδιοῦ. Γελοῦσε μόνον τῆς
καὶ ὡς ἔγραφε. Μὲ μεγάλη ἱκανοποίησι, μὲ ἱκα-
νοποίησι πού ἐκρυβε μέσα τῆς καὶ κάποια χαι-
ρεκακία, πρόσθεσε: «Ὅπως συνῆθας, θὰ περά-
σῃς τὸ πᾶν αὐτὸ στὸ λογαριασμὸ τοῦ Χά-
μιλτον».

—Βάζω στοιχίμα, εἶπε ὁ Γκέιβιν σέρνοντας
τὴ φωνὴν του, πὼς γράφεις τοῦ Γκρεβίλ καί...
—Μάλιστα, γράφω τοῦ Γκρεβίλ, τὸν ἔκοψε
ἡ Ἔμμα ἀδιάφορα.

—...καὶ— συνέχισε ὁ Γκέιβιν— κάνεις ὅ,τι
μπορεῖς γιὰ νὰ τὸν ταγκλῇ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

ΤΟΥ Σ. KENYON

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Τὸν Μάιο τοῦ 1781, ἡ Ἔμμα Χάρτ, μιὰ νέα ἐπαρ-
χιωτοπούλα, ἐντελὴς ἀμόρφωτη, μὲ ὁμορφιά ἐκθαμβω-
τικὴ καὶ παρελθὸν ὄχι ἀμνηστο, γνωρίζεται τυχαῖα
μὲ κάποιον πλοίαρχο, τὸν Οὐίλλετ—Παίην. Ἀπὸ τὴ
γνωριμία αὐτὴ ἀρχίζει μιὰ νέα φάσι τῆς ζωῆς τῆς.
Μπαίνει σ' ἓναν κύκλο γλεντεζῶν ἀριστοκρατῶν καὶ
συνδέεται πρῶτα μὲ τὸν Οὐίλλετ—Παίην καὶ κατόπιν
μ' ἓνα φίλο του, τὸν σὲρ Χένρυ Φέδερστον. Μένει γιὰ
λίγον καιρὸ στὸν πύργο τοῦ Χένρυ. Ὅταν ὅμως
μοσβαίνει πὼς ἡ Ἔμμα πρέπει ν' ἀποκτήσῃ παιδί, ὁ
σὲρ Χένρυ, πού δὲν εἶχε καμμιὰ διάθεσι νὰ μπλέξῃ
μὲ τέτοιες εὐθύνες, τὴ διώκει. Στὸν πύργο τοῦ σὲρ
Χένρυ ἡ Ἔμμα εἶχε γνωρίσει στὸ ἀναμεταξὺ τὸν Σάρλς
Γκρεβίλ, ἀνεψιὸ τοῦ πρεσβυτῆ τῆς Ἀγγλίας στὴ Νε-
άπολη. Ὁ Γκρεβίλ, γοητευμένος ἀπὸ τὴ γνωριμία
τῆς, παίρνει τὴν Ἔμμα στὸ σπίτι του, στὸ Λονδίνο,
μαζί μὲ τὴ μητέρα τῆς, τὴν κ. Κάντογκαν, ἐντελὴς
ἀνωτεροῦς, μὲ μόνον τὸ σκοπὸ νὰ τῆς δώσῃ μιὰ μόρ-
φωσι ἀντάξια τῆς ἐμορφῆς τῆς. Ἡ Ἔμμα ὅμως τὸν
ἐρωτεύεται καὶ, ὑπονοώντας τοὺς διαταγμούς του, ἡ-
νεται ἐρωμένῃ του. Ἀλλὰ ὁ Γκρεβίλ εἶχε οικονομικὲς
στενωρότητες καὶ βίλει νὰ κἀν ἓνα πλούσιο γάμο.
Γιὰ νὰ ξεφορτωθῇ τὴν Ἔμμα, τὴν πείθει νὰ δεχτῇ
τὴν πρόσκλησι τοῦ θεοῦ του, τοῦ λόρδου Χάμιλτον,
καὶ νὰ φύγῃ γιὰ τὴ Νεάπολη, δίνοντάς τῃ τὴν ὑ-
πόσχεσι πὼς θὰ πᾶι κι' ὁ ἴδιος ἀργότερα ἐκεῖ γιὰ
νὰ τὴν βρῇ. Πολὺ ἀπρόθυμα, ἡ Ἔμμα φεύγει. Στὸ τα-
ξίδι τὴ

Έδω κι' Εκεί

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΚΤΗΣ: 'Ο Νανά- Σίρ- 'Ο σεί 'Ατζυμάν- Πρεμπέ —έκ των άρχηγών της φυλής των 'Ασαντί.

ΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ

ΒΛΕΠΟΥΝ

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥΣ

Η Μαρτίν Καρόλ, ο Ζάν - Λουί Παπαρρό, ο Μισέλ Σιμόν, ο Ζάν Κοκτώ, ο Άλφ Χάν και πάμπολλες ακόμη προσωπικότητες από τον καθηγητή Ζολιό - Κιουρί, μέχρι τον Άλμπερτ Σβάιτσερ, δέχθηκαν να ποζάρουν για μία σειρά πορτραίτων, στους καλύτερους ζωγράφους της Γαλλίας.

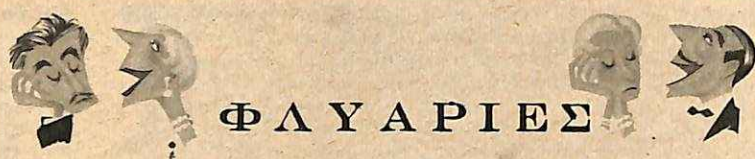
Οι πίνακες θα είναι έτοιμοι κατά τον Μάρτιο και θα παρουσιαστούν σε μία έκθεση με τίτλο: «Οι ζωγράφοι βλέπουν την εποχή τους».

Ο Ζάν - Λουί Παπαρρό έπιασε στον Υπέρμαχο με το κοστούμι του Άμλετ. Ο Άλφ Χάν, με στρατιωτική στολή, στον Τερέκοβιτς. Ο Ζάν Κοκτώ παίζοντας μαριονέτες. Ο Μισέλ Σιμόν, εδρώντας στο ζωγάφο «του» την ημέρα της πρώτης πόδας.

Περιμένετε ένα λεπτό ν' αλλάξω κάτι που θα μέ κάνει αγνώριστο.

Καθώς ο Μισέλ Σιμόν είχε μακριά, αγουρά γενειά, ο ζωγράφος ανησύχησε. Μήπως πήγαινε να τ' αχρηστέψει; Σέ λίγο όμως, ο ήθοποιος εμφανίστηκε με τη γενειάδα του άθικτη.

—Δεν παρατηρείτε τίποτε; ρώτησε τον ζωγάφο. Άλλαξα πανταλόνι!

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

...Σ τὰ ρηχὰ καὶ τὰ θαθειά... τὸ τελευταῖο θαλασσινὸ διδύλιό τοῦ Θέμου Ποταμιάνου, γράφονται νοστιμώτατα πράγματα, καὶ βαθμολογεῖται ἡ ἐξυπνάδα τῶν κατοίκων τοῦ θυθοῦ. Στὴν πρώτη γραμμὴ: Ἡ τσιπούρα, ὁ κέφαλος, τὸ μελανούρι, ὁ σαργὸς καὶ ὁ γύλος. Στὴν τελευταία: ὁ κοκοβίος, ὁ λύχνος καὶ ὁ χάνος... Ἡ Προοδευτικὴς γυναικὲς. Ἡ κυρία Μαίρη Δενδραμῆ, πρῶν Πρέσβειρα, πρῶν διευθύντρια εἰς τὸ κατάστημα τῆς Νέας Ὑόρκης τῆς Ἑλίζαμπεθ Ἀρντεν, ἀνέλαβε τὴν ἀντιπροσωπεῖα τῆς θρυλικῆς φίρμας εἰς τὴν Ἑλλάδα... Προηγῆθη δύο χρόνια τῆς Πρεσβείρας κ. Μποννέ, πωλητριάς τῶν Κριστιάν Ντιόρ... Ἡ Σταγόνες (πολιτικῆς) σοφίας. Τὸς κακοὺς κυβερνήτας τοὺς ἐκλέγουν οἱ καλοὶ πολῖται ποὺ δὲν ψηφίζουν... Ἡ Ἐφέτος ἡ Ἀθήνα χορεύει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη χρονιά. Ὁ λόγος: μεγάλη πρόοδος στὶς ὀρχήστρες. Καὶ οἱ δικές μας καὶ οἱ ξένες εἶναι σὲ πρώτης τάξεως φόρμα... Ἡ Τὸ συμπέθερό καὶ ἀδυστέρω διενθὺς κουτσουμπολιὸ συνδέει —κατὰ τοὺς Ἀμερικανικοὺς κοσμογρόφους— τὸν νεώτατο κ. Πέτρο Μάρκου Νορκί, μὲ τὴν κόρη τῆς Δουκίσσης τοῦ Ἀρτζιλλ, τὴν νοστιμώτατη Φρόντνι Σουίννε... ρωμαντικὴ συνείδησις, λέγουσιν, τῆς περυσινῆς κρουαζιέρας... Ἡ Ὁρατὶες Ἀθηνῶν: Ἡ Ἑλλάδα μετρίως παρατηρήσεις δι' ὀρισμένους δικαιολογημένους παραλήψεις... καὶ γιὰ μερικοὺς ἀδικαιολόγητους. Ἀναφέρουμε, πάντα μὲ ἀλφαριθμητικὴ σειρά. Σειρὰ «νέων κυριῶν»... ἡ κυρία Μίνα Ἀναστασίου, ἡ κ. Ντόλλυ Βουρέκα, ἡ κ. Ἑλὴ Λαμπέτη, ἡ κ. Ἑλένη Μισίου, ἡ κ. Μαίρη Παπαδοπούλου, ἡ κ. Λόλα Τσουκάτου... Ἡ Κριτικὴ: Μία στὶς δέκα Ἀθηναῖες ζυγίζει ὅσο πρέπει... ἀνέφερε εἰδικὸς σχεδιαστὴς μόδας ποὺ πέρασε τελευταίως ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας... Ὅλες οἱ ἄλλες, χρωστοῦν τουλάχιστον δέκα κιλά εἰς τὴν μοντέρνα γραμμὴ... Σημεῖον κινδύνου: Τὰ ἐξῆντα κιλά. Μόνο σὲ ὅσες περνῶν τὸ ὕψος τοῦ ἐνὸς μέτρου καὶ ἐξῆντα ἐπιτρέπονται... Τὰ παλιά μέτρα δὲν ἰσχύουν πιά... Ἡ Πρεμιέρα. Ἡ Μελίνα Μερκούρη, στὸν «Κορυδαλλό», —τὴν «Ἀλουέτ», τὴν πλέον σύγχρονη Ζάν ντ' Ἀρκ, ποὺ σοφίσθηκε ὁ πολυπορκιτισμένος ἀπὸ αἴσθημα καὶ πνεῦμα Ζάν Ἀνούιγ —θὰ παίξῃ τὸν ρόλο μόνο τέσσαρες ἐβδομάδες, διότι ὕστερα ἀρχίζει τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Ὁ Χριστὸς ἐκασταυρώνεται»... Ἡ Ἀνέκδοτο τῆς ἐβδομάδος. Δύο πυγολαμπίδες, ἀρσενικοῦ φύλου, συναντῶνται. Ὁ ἕνας, σὲ κακὸ χάλι, τσουρουφλισμένος καὶ μὲ τὸ κεφάλι δεμμένο μὲ πολλοὺς ἐπιδέσμους. — «Τί ἐπαθες;» ρωτᾷ ὁ φίλος του. — «Ἄστα!», ἀπαντᾷ αὐτὸς. «Μέσα στὸ σκοτάδι, ρίχθηκα σὲ μία γόπα!...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ἀρχίζει νὰ σὰς λέη κάτι μὲ τὸν πρόλογο. — «Ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν θὰ σὲ πειράξῃ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ σοὺ πῶ...»

Η ΜΗΤΕΡΑ στὴν νεαρή κόρη ποὺ ζητᾷ τὴ συμβουλὴ τῆς: — Καλύτερα ρῶτα τὸν πατέρα σου, παιδί μου. Ἐκεῖνος ἔκανε πολὺ καλύτερο γάμο ἀπὸ μένα.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

Ο ΕΡΙΣΚΙΝ ΚΑΛΝΤΟΥΕΛΛ, ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τοῦ «ἑῖς ἑνα κομμάτι γῆς», διάβασε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν στὴν πόρτα μίας ταβέρνας στὴν πύλινη συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης: — Σείε ποὺ πληρώνετε χιλιάδες δολάρια γιὰ νὰ δῆτε στὴν Εὐρώπῃ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, σίγουρα θὰ πληρώσετε καὶ πεντακόσια γιὰ νὰ δῆτε τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὸ κρασί.

ΤΙ ΠΡΟΟΔΟΣ! Τηλεγραφούν ἀπὸ τὴν Κοπεγχάγη ὅτι ἐγέναν τὰ ἐγκαίνια ἐνὸς ρολογιοῦ ποὺ θὰ ἐργάζεται συνεχῶς ἐπὶ 3.000 χρόνια μὲ καθυστέρησι δύο πέμπτων τοῦ δευτερολέπτου κάθε 300 χρόνια.

Τὸ ρολοὶ ἐτέθη εἰς κίνησιν ἀπὸ τὴν Μπριγκίττ Ὀλσεν, ἐγγονὴν τοῦ ἐφευρέτου. Ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος ἀκούμπησε τὸ χέρι τῆς στὸ κουμπὶ καὶ ὕστερα ἀκούμπησε καὶ τὸ δικό του.

Ἡ πίεσις θὰ προφυλάσῃ τὸ ρολοὶ ἀπὸ τὴ σκόνη καὶ δέκα πλάκες θὰ δείχνουν τὶς ἡμέρες, τὶς ἐβδομάδες, τοὺς μῆνες καὶ τὰ χρόνια, τὶς κινήσεις τῶν πλανητῶν καὶ τὴν ἀνατολὴ καὶ δύσι τοῦ ἡλίου. Τὸν 30στὸ αἰῶνα, εἶπε ὁ κατασκευαστὴς του, θὰ χρειαστῇ μία μικρὴ ἐπισκευή.

Η ΝΕΥΡΩΤΙΚΗ κυρία στὴν φίλη τῆς, καθὼς φεύγουν μαζί ἀπὸ τὸ γιατρό:

—Βέβαια, δὲν ἦταν ἡ ἀρρώστεια ποὺ νόμιζα πὼς εἶχα, ἀλλὰ δὲν πειράζει. Καλὴ εἶναι κι' αὕτη ποὺ μοῦ εἶπε!

ΔΥΟ ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΙ, κατὰ τὴν διάρκεια ἐνὸς διαλόγου στὸν ἑαυτοὺς ἑκταν κριτικὴ τῆς σύγχρονης μουσικῆς, εἶπαν γιὰ τὸν Φρανσίς Λοπέζ, τὸν γνωστὸ συνθέτη τῶν τραγουδιῶν τῶν Γκεταρὺ καὶ τοῦ Μαριανό:

—Υπάρχουν στὸ ἔργο του νότες ὁλόκληρες ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ ῥῆ καὶ στὸν Ντεμπουσσύ, ἀλλὰ τὸ κακὸ εἶναι πὼς δὲν τῆς ἔχει βάλε μὲ ἀνάλογη σειρά.

ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ Μπάρνς Γκρήν, στὴν Ἀγγλία, τὸ βροδεῖο σὲ ἑνα διαγωνισμό ποὺ ζητοῦσε ἀπὸ τὶς κυρίες νὰ διαλέξουν «τὸ πιὸ χρήσιμο πράγμα σ' ἑνα νοικοκυριό» τὸ πῆρε ἡ κυρία ποὺ ἀπάντησε ἀπλουστάτα: «Ὁ σύζυγός μου».

ΕΝΑΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ Νεοϋρκέζος ζητοῦσε νὰ παντρευτῇ μὲ μία ἀκόμη πλουσιώτερη χήρα καὶ πῆγε σ' ἑνα γραφεῖο συνοικισίων ὅπου διάλεξε τὴν ὑποψήφια ποὺ τοῦ περιέγραψαν ὡς «ἀλβινη ζωγραφιά». Δόθηκε τὸ ραντεβού σ' ἑνα νυκτερινὸ κέντρο τοῦ Μπροντγουάι, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος τρόμαξε ὅταν εἶδε νὰ πλησιάζῃ μία γυναίκα μὲ αὐτὰ σὰν κουνουπίδια, μὴν ποὺ κρεμόταν σὰν τρακαρισμένο αὐτὸ κινητὸ ἐπάνω ἀπὸ γκρεμὸ καὶ μαλλιά σὰν ταβανόσκουπα. Ἐξῶ φρενῶν, ἔσκυψε καὶ ψιθύρισε στ' αὐτὴ τὸν προσηνισμόν: «Ὁποῖος τὸν συνάδευε:

—Ἄν θυμᾶμαι καλά, μοῦ εἶπατε πὼς εἶναι σὰν «ζωγραφιά».

Ὁ προσηνιστὴς ἀνασῆκε τοὺς ὤμους:

—Ζήτημα γούστου. Ἐγὼ νόμιζα πὼς σὰς ἀρέσει ὁ Πिकासό.

Ο ΖΕΡΑΡ ΜΠΑΟΥΕΡ διηγείται: Μία νεαρὴ γυναίκα φθάνει στὸ σπίτι τῆς μητέρας τῆς μ' ἑνα μάτι σκληρὰ μαυρισμένο ἀπὸ μία γερὴ γροθιά. —Πῶ, πῶ! Ποῖος σοὺ ἔκανε αὐτὸ τὸ μάτι, παιδί μου; —Ὁ ἄντρας μου, μαμά. —Καλὰ, ἐγὼ ἐνόμιζα πὼς ἦταν στὶς Βρυξέλλες. —Κι' ἐγὼ αὐτὸ ἐνόμιζα, μαμά!

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ: Ἐνας κτηματίας στὴν Ἀγγλία εἶχε τόσο ἐκνευρισθῇ μὲ τοὺς λαθροθήρας, ὥστε ἔσπασε γύρω - γύρω στὰ κτήματά του ταμπέλες ποὺ ἔγραφαν: «Ἀπαγορεύεται τὸ κυνῆγι! Ὅσοι μὲ ἐφεύγουν καὶ μένουν ζωντανοὶ θὰ διωχθῶν ποινικῶς».

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΙΕΡΟ ΑΝΝΙΓΚΟΝΙ, τὸν Φλαμανδινὸ ζωγάφο ποὺ ἐτελείωσε πρὸ μηνῶν τὸ πορταῖτο τῆς βασιλισσας Ἑλισάβετ τῆς Ἀγγλίας, οἱ τρεῖς ὠραιότερες γυναῖκες τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Ἄδα Γκάρντινερ, τὸ λονδρέζικο μαννεκέν Φινόν Κάμπελλ - Οὐώλτερ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα Σοράγια. Μήπως ἐλπίζει καὶ ἄλλη, αὐτοκρατορικὴ πλέον, παραγωγή;

Σ' ΕΝΑΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ κινηματογράφο, ὁ ἰδιοκτήτης τοποθέτησε στὴν ἐξοδὸ ἑνα παπαγάλο ποὺ μίλουσε ὠραιότατα καὶ στὸν ὁποῖον ἔμαθε τὸν τίτλο τῆς ταινίας. Δὲν σκέφθηκε ὅμως πὼς, τὴν ἐπομένη ἐβδομάδα, ὁ παπαγάλος δὲν πρό

—Τί ξύπνιος πού είσαι! είπε ή "Εμμα, πάν-
τα άδιόφορα.
"Ο Γκέιβιν κούνησε τó κεφάλι του μέ ύφος
τάχα λυπημένο.

—Πόσο έλλαξες! Τί διαφορά άπό τή με-
λαγχολική κοπελλίτσα μέ τή ραγισμένη καρδιά
πού συνάδευσα στό ταξίδι της άπ' τήν 'Αγγλία!
—"Εγίνα σκληρή, είπε ή "Εμμα ζωηρά. "Ο
Γκρεβίλ μ' έκανε έτσι. Αυτός είναι ó υπεύθυνος,
τό ξέρεις και σύ πολύ καλά.

—Νά ένα θέμα πολύ ενδιαφέρον, παρατήρη-
σε ó Γκέιβιν σκεπτικά: Γιατί οί άνθρωποι γίνου-
ντα σκληροί. Κάθε γυναίκα, φυσικά, ρίχνει τήν
ευθύνη σέ κάποιον άντρα. Άλλά πώς μπορούμε νά
ξέρουμε πώς ή σκληρότητα δέν υπήρχε στην καρ-
διά της, περιμένοντας τήν άφορμή πού θα τήν έ-
κανε νά βγύ στην επιφάνεια; Τό νά λές τώρα πώς
ó Γκρεβίλ σ' έκανε σκληρή... Καί, πρώτα - πρώ-
τα, γιατί σ' έκανε; Κι' εσύ γιατί τόν άφρησες;
—Καί όμως δέν είμαι σκληρή, Γκέιβιν, σέ
δεβαιώ πώς δέν είμαι!

"Η φωνή της έγινε άξαφνα ίκετευτική.
—Στά βάθη της καρδιάς μου είμαι πάντοτε
ή 'ίδια. Καί δέν πρόκειται ν' αλλάξω ποτέ.

"Ο Γκέιβιν άνασώκωσε τούς ώμους.
—"Ισως νάχης δίκιο, αλλά άμφιδόλλω. Δέ
νομίζω πώς ένας άνθρωπος μπορεί νά μείνι πάν-
τοτε ó ίδιος στό βάθη της καρδιάς του. Αυτό
μπορεί νά γίνι ίσως μονάχα σ' έναν άνθρωπο πού
ζή μιά ζωή άποτελεσματική.

Μά ή "Εμμα δέν άκούγε. Τό μόνο πού τόν έν-
διέφερε εκείνη τή στιγμή ήταν νά τήν πιστέψι
ó Γκέιβιν. Αυτό είχε μεγάλη σημασία.

—Πιστέμέ με, Γκέιβιν —ίκετεύσε— σέ πα-
ρακαλώ, πιστέμέ με!

—Παύον προσπάθεις νά πείσης τώρα; ρώτη-
σε έκνεύς. Τόν Γκέιβιν Χάμιλτον ή τήν "Εμμα
Χάρτυ.

Μέ κατάπληξη ή "Εμμα διαπίστωσε πώς δά-
κρυα άνέβαιναν στό μάτια της.
—"Από τά λόγια σου δάλεγε κανείς πώς έκ-
μεταλλεύθηκαν τόν Χάμιλτον, ή... πώς δέν τού στά-
θηκαν πιστή. Ξέρεις πολύ καλά πώς δέν συμβαί-
νει ούτε τό ένα, ούτε τό άλλο.

—"Όσο γιά τό δεύτερο, οί περισσότεροι ά-
πορούν πού δέν έκανε ως τώρα τού Χάμιλτον
καμμιά άπιστία. Μερικοί μάλιστα τό βρίσκουν
πολύ διασκεδαστικό, είπε ó Γκέιβιν.

Χαμογέλασε καί πρόσθεσε:
—Πές μου, δέν αισθάνθηκες ποτέ τόν πειρα-
σμό;

—Ποτέ!

—Παρ' όλη τήν επίδραση τού κλίματος;

—"Ω, Γκέιβιν, σέ παρακαλώ, πάμε τ' άστεία.
Πές μου μονάχα πώς τό ξέρεις ότι δέν έγίνα
σκληρή!

—Πώς μπορεί κανείς νά μή σέ πιστέψι ό-
ταν παρακαλές έτσι, όταν παύρης τήν ίκετευτι-
κή αυτή στάση και τά ώραιά σου μάτια φαίνονται
άπ' τόν πόνο ακόμα πιό μεγάλα; Νά σου πώ κά-
τι; Σέ νομίζω ίκανή νά κάνης μεγάλο κακό, μόνο
πού θα τό κάνης χωρίς νά τό ξέρης.

—Γκέιβιν, σέ μισώ! άναφώνησε ή "Εμμα
θυμωμένα.

"Ενας ύμνρήτης μπήκε άδόρυδα, άπευθύνη-
κε στην "Εμμα λέγοντάς τήν «'Εξελλέντσα» —έ-
νας τίτλος πού πάντοτε τήν κολάκευε και τήν
ευχαριστούσε— και τής έδωσε ένα μεγάλο φά-
κελο. Μέ άπορία, ή "Εμμα είδε πώς ήταν σφρα-
γισμένος μέ τήν σφραγίδα της Α. Μ. τού βασι-
λέως τών Δύο Σικελιών. Τήν ήξερε καλά αυτή τή
σφραγίδα γιατί τήν είχε δει πολλές φορές σέ γράμ-
μα πού έπαιρνε ó σερ Ουίλλιαμ, ως τώρα όμως
ή ίδια δέν είχε λάβει ποτέ γράμμα σφραγισμένο
έτσι. "Ανοιξε γρήγορα - γρήγορα τό φάκελο, διά-
βασε τό σύντομο γράμμα καί χύτησε χαρού-
μενα τά χέρια. "Ηταν τόσο ένθουσιασμένη πού
σηκώθηκε άπ' τή θέση της κι' άρχισε νά χορεύι
μόνη της μέσ' στό δωμάτιο.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε ó Γκέιβιν περίεργα.

"Η "Εμμα έφερε τό δάχτυλο στό χείλι της
και ξανακάθισε μέ ύφος επίσημο στό γραφείο της
για νά ψάξι νά βρη τό τελευταίο γράμμα τού
Γκρεβίλ. Τό άνακάλυψε και ξαναδιάβασε μιά φρά-
ση πού τήν είχε έκνευρίσει ιδιαίτέρως. Σχολιά-
ζοντας τήν έπιτυχία της στους άριστοκρατικούς
κύκλους της Νεαπόλεως, ó Γκρεβίλ παρατηρούσε
μέ τήν πονηρία πού τόν χαρακτηρίζει, πώς άπ'
ό,τι καταλάβαινε άπ' τά γράμμάτα της, ή βασι-
λική Αύλη δέν τήν είχε καλέσει ακόμη ούτε μιά
φορά. "Η "Εμμα άρπαξε τήν πένα και συμπλή-
ρωσε τό γράμμα της.

«'Αύριο τό βράδι, άγαπητέ μου, καλέ μου
Γκρεβίλ —έγραψε— θα πάω στό χορό της Αύ-
λης. Μέ κάλεσε ιδιαίτέρως ή Α. Μ. ó βασιλεύς
Φερδινάνδος».

"Η καινούργια μικρή καμαριέρα, μιά μαυρο-
μάτα μελαγχρονή χωριατοπούλα, πού ή "Εμμα
τήν είχε άνακαλύψει σέ μιά πρόσφατη περιόδεία
της στη Σικελία, είπε πώς ήταν άλήθεια κρίμα
νά μή φαίνεται τό ώραίο μεσοφύρι πού φορούσε
ή «'Εξελλέντσα» —ένα μεσοφύρι μεταξωτό και
χρυσοκεντημένο! —και νά πηγαίνει χαμένο, κάτω
άπ' τό έπίσημο φουστάνι τού χορού.

—"Α, δέν πειράζει, άποκρίθηκε ή "Εμμα εϋ-

θυμα. "Εμείς μιά φορά ξέρουμε πώς ύπάρχει κι'
αυτό είναι άρκετό.

Στεκόταν ακίνητη παρακολουθώντας τή μι-
κρή πού τακτοποιούσε τίσ πτυχές της κόκκινης
μεταξωτής τουαλέττας.

"Όταν έμειναν και οί δυό ίκανοποιημένες ά-
πό τό άποτέλεσμα, ή καμαριέρα άπισθοχώρησε
λίγα βήματα μ' ένα μικρό έπιφώνημα θαυμασμού.

—Σ' άρέσει; ρώτησε ή "Εμμα.

—Ναί, ναί! Τό φόρεμα είναι πολύ ώραίο,
άλλά τό πρόσωπο της κυρίας είναι ακόμη πιό
όμορφο. "Ο Θεός άγαπάει σίγουρα πολύ τήν κυ-
ρία, γιατί τής έδωσε τό πρόσωπο της Παναγίας.
"Η "Εμμα έμεινε έμβρόντητη. Τά Ιταλικά της
δέν ήταν ακόμη περίφημα και δυσκολευόταν νά
καταλάβη τή διάλεκτο πού μιλούσε ή καμαριέρα.
Σκέφτηκε πώς δέν είχε άκούσει καλά κι' έβαλε
τή μικρή νά επαναλάβη αυτό πού είχε πη. Μέ μά-
τια πού έλαμπαν από ένθουσιασμό, μέ τά χέρια
δεμένα μπροστά στό στήθος σέ μιά στάση άνυ-
πόκριτου θαυμασμού, ή καμαριέρα ξανάπε τή
φράση της.

—Τί ιεροσουλιά! διαμαρτυρήθηκε ή "Εμμα.
Δάκρυα άνάβλυσαν άπ' τά μάτια της. Τά
λόγια της μικρής και τό ύφος της τήν έκαναν νά
νοιώση κάτι παράξενο, πολύ παράξενο, μέσ' στην
καρδιά της.

"Ενα λεπτό άργότερα ó σερ Ουίλλιαμ μπή-
κε στό δωμάτιο. «Σά νά μου φαίνεται; κάπως
ραγμένος», σκέφθηκε ή "Εμμα κι' έδιωξε τήν ύ-
πνρήτρια.

—"Ο χορός δέν θα γίνι, άνάγγειλε ó σερ
Ουίλλιαμ.

—"Ω, όχι Χάμιλτον! Πώς είναι δυνατόν; δια-
μαρτυρήθηκε ή "Εμμα.

"Ο σερ Ουίλλιαμ κάθισε. Είχαν φτάσει άπ'
τό Παρίσι —είπε— νέα δυσάρεστα. "Ο όχλος
είχε ξεσηκωθεί και είχε καταλάβει τή Βαστίλλη.

—Πρόκειται για μιά σωστή επανάσταση, έ-

ξήγησε.

—Μά τό Παρίσι είναι τόσο μακριά, παρα-
τήρησε ή "Εμμα. Είναι λόγος νά μή γίνι ó χο-
ρός έπειδι μιά επανάσταση ξέσπασε εκεί επάνω;
—"Αγαπητή μου "Εμμα, κάποια έκδήλωση
συμπαθείας ήταν άπαραίτητη. Μην ξεχνάς πώς
ή Βασίλισσα της Γαλλίας είναι άδελφή της Μα-
ρίας - Καρολίνας.

—Λές κι' έχει αυτό σημασία τή στιγμή πού
εγώ θα ήμουν ή πιό όμορφη γυναίκα στό χορό!
παραπονέθηκε ή "Εμμα.

—Παραδέχομαι πώς ήταν άπρέπεια έκ μέ-
ρους τών Γάλλων ν' άρχισουν τώρα μιά έπα-
νάσταση.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΩΚΕΑΝΟΣ

(Συνέχεια από Σελ. 27)

γέμισε αίμα, τά θαθουλωμένα μάτια του δούρκω-
σαν. Πιάστηκε άπ' τό τραπέζι για νά μήν πέσει.
—Θά τό ξεκάνης! φώναξε άξαφνα μιά φω-
νή άπ' τό πλήρωμα. Θά τό ξεκάνης! φώναξε
ó Πορτορικός.

"Η μιά φωνή έγινε πολλές, τό πλήρωμα μούγ-
κριζε:

—Θά τό σκοτώσης τώρα, καππτα—Γιάννη;
Θά τό σκοτώσης;

"Αλλη φωνή φώναζε:
—Μωρέ, τό σηκώνει ó Θεός; Μέσ' στον "Ω-
κεανό είμαστε! Θά μάς τό πληρώση ó "Αι - Νικό-
λας!

"Άλλος φώναζε:
—Τί τό τυραγνάς, καπτάνιο! Αυτό είναι
μωρό!

"Ο πλοίαρχος έτριζε τά δόντια του. Χύμηξε
στό τραπέζι του, τράβηξε τό συρτάρι, πήρε τό
πιστόλι του.

—Πίσω όλοι σας! Στά γιατάκια σας, το-
μάρία!

"Η ασύλληπτη δύναμι πού είναι ó πλοίαρ-
χος στον "Ωκεανό ένεργούσε δραστητικά. Οί ναυ-
τικοί τόν είχαν αυτό τό φόβο, γι' αυτή τή δύ-
ναμη, γενιές μέσ' στό αίμα τους. Κάναν πίσω.

"Ο πλοίαρχος έπιασε τό πιστόλι άπ' τήν
κάννη, τό κατέβασε μέ τό μανίκι πάνω στίς πλά-
τες τού λαβρεπιδάτη.

—Λέγε!
Τότες μέσα άπ' τή μάζα, τό πλήρωμα, πού
ξανασπούκωσε τήν πόρτα τής καμπίνας, ένας
χοντρός όγκος σάλεψε, άνοιξε τόν τόπο μέ τά
χέρια του, προχώρησε. "Ο Χιμπαντζής!

Λέει ήσυχα:

—"Εγώ. "Εγώ καπτα - Γιάννη.

—Τί έσύ, βρέ;

—"Εγώ τό βόρησα τό παιδί, εγώ τό 'κρυ-
ψα.

Φωνή θαυμασμού βγήκε μέσα άπ' τό πλήρω-
μα. "Ο Χιμπαντζής! Αυτός, τό μπαίγνιο όλω-
νών! "Υψωνόταν μονομιάς στην πρώτη σειρά.
"Ο Χιμπαντζής!
—"Εσύ βρέ, τό 'κανες;
—"Εγώ!

"Ο πλοίαρχος σηκώνει τό χέρι του, κατεβά-
ζει ένα χαστούκι στον γέρο ναύτη. "Ατάραχος
ó Χιμπαντζής έπιασε τό μάγουλό του, κύτταξε
τόν πλοίαρχο. Ταπεινά:

—Καλά, καπτα - Γιάννη. Καλά...

"Ο πλοίαρχος έκαμε νά ξανασηκώση τό χέ-
ρι του, σταμάτησε.

"Ο γέρο - καμαρότος προχώρησε κατά τό
μέρος του:

—"Εγώ, καπτα - Γιάννη. "Εγώ είμαι πρώ-
τος.

—Τί είσαι έσύ πρώτος;
—"Εγώ τ'όκρυφα άπ' τό Λιδόρνο. "Εγώ τό
βγαλα στην Μπόννα. "Εγώ τό ξανάβαλα στην
Μπόννα. "Εμείς οι δυό.

Στέκονταν εκεί οί δυό γερόντιοι τής θάλασ-
σας, τώρα πιά χωρίς ταραχή, κορυφαίοι αυτή τή
στιγμή μέσα σ' όλο τό καράβι, σ' όλον τόν "Ωκε-
ανό. Σ' αυτή τήν ώρα τής ζωής τους, στό τέλος
της.

—Πάρε τό πλήρωμά σου και πηγαίνετε,
κύριε ύποπλοίαρχε! λέει σαρκαστικά ó πλοί-
αρχος και δείχνει τήν πόρτα. "Όλα αυτά θά
πληρωθούν.

"Εμεινε μόνος. Πήγε στό !Chart — Room, ά-
νοιξε τό ήμερολόγιο. "Αρχισε νά γράφι.
«Αυτή τήν στιγμήν άνεκαλύφθη επί τού πλοί-
ου λαβρεπιδάτης άπό τό Λιδόρνο». "Υπηρεούτης
άγνωστος. "Εδραίος. Δύο μέλη τού πληρώματος
συνένοχοι εις τήν άπόκρυψιν του. Συνεχίζομεν
πλούν».

Βγήκε όζω νά πάρη άγέρα. Είχε άρχίσει νά
δρέχη γερά. Γύρισε στό Chart — Room. "Εσκυ-
ψε πάλι στό ήμερολόγιο τού πλοίου. "Εγραψε:

«Κυματισμός έκ βορρά. Τό πλούν διατειχί-
ζεται βαρέως. "Ανεμος μετά βροχής».

ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για τήν έβδομάδα από 23 — 29 'Ιανουαρίου 1956

ΚΡΙΟΙΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου:
Μην αλλάξετε τίσ επαγγελματικές σας κατευθύνσεις. "Η τύχη σας εϋ-
νοει πάντοτε άν δέν στρέψετε τήν προσοχή σας στό αισθηματικά ζητή-
ματα. Φροντίστε τήν οικογένεια σας. Εϋνοική ήμέρα: Σάββατο, αρ. 7.

ΤΑΥΡΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 20 Μαΐου:
Είναι καιρός νά δράσετε. Θά έπιτύχετε όμως μόνον μέ δυναμικές προ-
πάθειες και θάρρος. 'Εργασθήτε έντατικά και δέν θα μετανιώσετε. 'Α-
ναπαυθήτε. Εϋνοϊκές ήμέρες: Τετάρτη και Σάββατο, άριθ. 6.

ΔΙΑΥΜΟΙ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου:
"Εχετε δημιουργήσει πολύ εϋνοϊκή άτμόσφαιρα πού θα σας βοηθήση σέ
κάθε μελλοντική σας ένέργεια. Οί επαγγελματικές σας υποθέσεις θα
σημειώσουν έξελίξεις. Εϋνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουνίου - 22 'Ιουλίου:
Νά τηρήσετε τήν τακτική τής διπλωματίας. Είναι ή μόνη όδός πού θα
σας φέρη κοντά στην έπιτυχία χωρίς ν' άποκτήσετε έχθρους. Κάποιος
συγγενής σας θ' άδιαθετήση. Εϋνοϊκή ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 10.

ΛΕΩΝ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 'Αυγούστου:
Θά σας προτείνουν κάποιο ταξίδι πού θα αλλάξη τόν ρυθμό τής επαγ-
γελματικής καί αισθηματικής σας ζωής. "Αν διατηρήσετε τήν ψυχραι-
μία σας θα έπιτύχετε. Θάρρος. Εϋνοϊκή ήμέρα: Κυριακή, άριθ. 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Αύγ. - 22 Σημρίου:
Μη στηρίζετε όλη σας τήν εύτυχία στίς οικονομικές έπιτυχίες. Δεί-
ξετε πώς έλθε εις θέσιν ν' άντιμετωπίσετε και τούς δύσκολους και-
ρους μέ δυναμικότητα. Εϋνοϊκή ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 2.

ΖΥΓΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου:
Οί αισθηματικές σας υποθέσεις εξακολουθούν ν' άπασχολούν τό οικογε-
νειακό σας περιβάλλον. Πρέπει νά πάρετε μίαν άπόφαση, πού νά έξυ-
πηρετή τά μελλοντικά σας σχέδια. Εϋνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, αρ. 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Νοεμβρίου:
Θά έκπληγείτε από κάποιο φιλικό σας πρόσωπο, πού λείπει στό έξω-
τερικό. "Η τύχη θα σας εϋνοήση, μόνον όταν παύσετε ν' άσχολήσθε μέ
τίς υποθέσεις άλλων. Εϋνοϊκές ήμέρες: Τρίτη και Πέμπτη, άριθ. 4.

ΤΟΞΟΤΗΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου:
"Εχετε πολύ κουρασθή τόν τελευταίο καιρό και πρέπει ν' άναπαυθήτε,
για νά έχετε τίσ ψυχικές και σωματικές δυνάμεις πού χρειάζεται ένας
δημιουργικός άνθρωπος. Εϋνοϊκή ήμέρα: Δευτέρα, άριθ. 3.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιανουαρίου:
"Ενας άνθρωπος πού σας έβλαψε στό παρελθόν θα προσπαθήση νά έμ-
ποδίση τίσ επαγγελματικές σας έπιτυχίες. Δείξετε μετριοφροσύνη και
μυστικότητα. Εϋνοϊκές ήμέρες: Τετάρτη και Κυριακή, άριθ. 9.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρίου:
Καινούργιοι όρίζοντες άνοίγονται στους επιχειρηματίες. Κάθε νέο
σχέδιο πού έχετε θα εφαρμοσθή μέ έπιτυχή άποτέλεσμα. Τά αισθημα-
τικά εϋνοούνται από τά άστρα. Εϋνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΙΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου:
Θά σας προτείνουν μιά έπικερδή έπιχείρησι, πού θα βάλι σέ έννοιες
τους έχθρους σας. Κάτι άπρόοπτο θα αλλάξη τίσ αισθηματικές σας
πεποιθήσεις. Εϋνοϊκές ήμέρες: Κυριακή και Τετάρτη, άριθ. 9.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει σέ 11 σημεία από τό πρώτο, Μπορεί-
τε νά τά βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												
11.												

- ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
- Τό μίσησ των άδυνάτων!
 - Τήν έκέρδισεν ως σύζυ-
γον ό Πέλοψ εις άγώνα
άρματοδρομίας.
 - Πάρων έμπορικός άνευ
κέρκου — 'Αριστέρος
παραπόταμος τού Ση-
κουάνα Βορειοαφρι-
κανική όροσειρά.
 - «Οίνο» κάπνιστρον...»
λέγει μιά άρχαία παροι-
μία. Παρίστανται εις
όλας τάς μεγάλας έορ-
τάς μας.
 - Κινεζικόν νόμισμα —
Μητροπολίτης 'Αρτης,
έργασθείς έπιτυχώς ύ-
πέρ τής άπελευθερώσε-
ως τού Γένους (αίτ.).
 - Προσώπειον — 'Ετέρα
ονομασία των φυτών τύ-
φη ή στενοφύλλος και
δράσκη ή ράπυς, κοινώς
ρέβα (γεν.).
 - Πόλις της Βουλγαρίας, 12
βορείως της Φιλιππου-
πόλεως (άντιστρ.) —
Βουλό της Β. 'Ελλάδος.
 - Χαυζούρι — 'Αντιστροφος νότα.
 - 'Ο κάτοικος μιάς πόλεως της
Στερεάς, ένάρθρος.
 - Πρωτεύουσα της Νοτιοαφρικανι-
κής 'Ενώσεως (μία των δύο γρα-
φών της) — Τού νικελίου χημ.
σύμβολον.
 - 'Η γλυκύτερα συνόδός... της έ-
ξουσίας (ρήμα) — "Ενα «χό-
μπυ» πολλών άνδρών...
 - Μέ τήν διάνοιαν συγγενής —
Δύσκολα κρατείται παραπάνω ά-
πό ένα λεπτό.
- ΚΑΘΕΤΩΣ:
- Τό όνοματεπώνυμον μιάς γνω-
στοτάτης Γαλλίδος ήθοποιού τού
κινηματογράφου.
 - 'Αντιωροπία... διά τής προφοράς
τριών συμφώνων! ('Αρχαίον έπίρ-
ρημα) — Νήσος των Τροπικών
— Καθορίζει τήν τιμήν δι' όρι-
σμένην εξαγωγήν μας.
 - 'Υπονοούν τήν Βόρειον 'Αμερικήν
(συντμ.) — Μία ίθαγενής γλώσσ-
α της 'Ερυθράας (τά 4 πρώτα

- δίδουν γνωστήν συνοικίαν τού
Λονδίνου).
- Πατήρ της Ναυσικής, άντιστρό-
φος — Μονολεκτική ερώτησις.
 - Σ' αυτό είναι άγαπητός ό Γού-
ναρης, άντιστρόφος (ένάρθρος).
 - 'Η Παλιγγενεσία, άριθμητικών
— 'Αρχικά ύπουργείον — 'Εχουν
πολλά όί δρόμοι της Σαντορίνης
(άντιστρ.).
 - Φύλλα, πηγαινε — Μιά έννομαρ-
με — 'Εκφράζουν πόνον.
 - 'Αγριοχαρουπιές πού φυτρώνουν...
εις τά μέτωπα — Αυτή δίδει έ-
λαφρυντικά εις τόν φόνον.
 - 'Αριθμός, όπτικώς — Στιλπνόν
έλαόχρομια ταχείας ξηράσεως
(αίτ.).
 - Πρωτεύουσα όμωνύμου νομού της
Δανίας — Βυζαντινή νότα.
 - Θεός τού Ιταλικού Πανθέου —
"Όστουν της ρινός.
 - 'Αρχαίον έπίκον έπίρρημα, ση-
μαίνον ισχυρός, κραταιός — 'Ε-
παρχία της Κίνας.

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

"Ο σκοπός τού ένδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά
και όμαδικού παιχνιδιού, είναι νά έ-
πιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στό σχηματισμό λέ-
ξων.

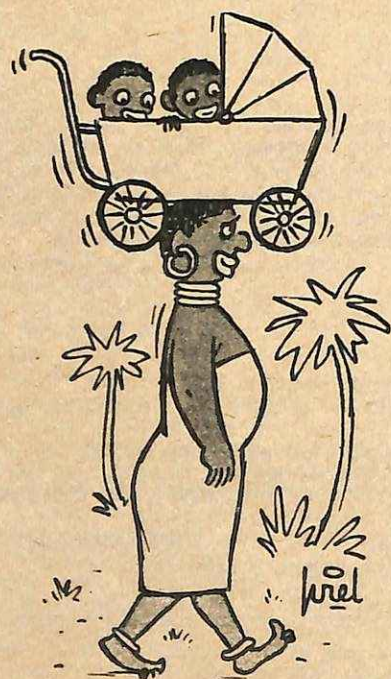
'Αρχίστε λοιπόν από όποιαδήπο-
τε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε ά-
πό τό τετράγωνο αυτό σέ όποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όρίζον-
τας, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας νά διαβάσετε τήν μεγαλύτερη
λέξι πού μπορείτε νά βρήτε.
Σημειώστε τήν λέξι, πού
βρήκατε και ροήσετε στό τετράγωνο
τά γράμματα πού μετοχειρισθήκατε.
Ψάξετε τώρα για μίαν άλλη λέξι
και συνεχίστε, έως ότου δέν μπορείτε
νά βρήτε άλλες.

Ο	Υ	Ι	Σ	Υ	Π
Λ	Μ	Σ	Α	Ρ	Ο
Κ	Α	Π	Ο	Ι	Ε
Α	Τ	Κ	Α	Υ	Κ
Ρ	Ο	Ι	Α	Ρ	Σ
Α	Π	Κ	Τ	Σ	Α

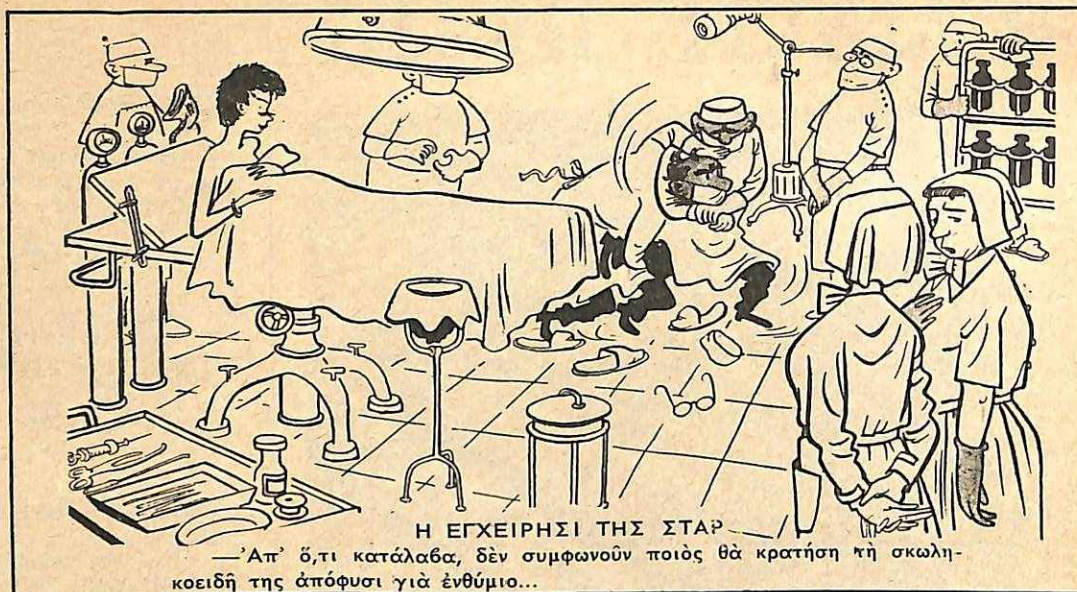
ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε

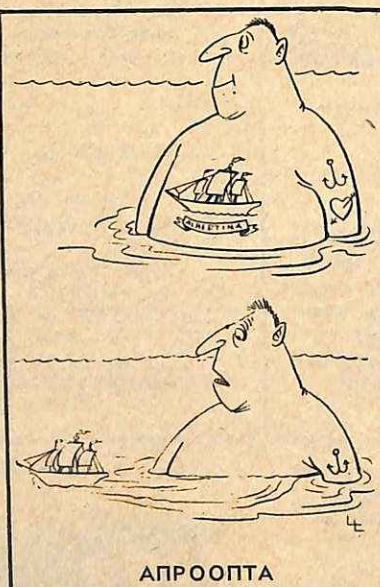
ΧΙΟΥΜΟΡ

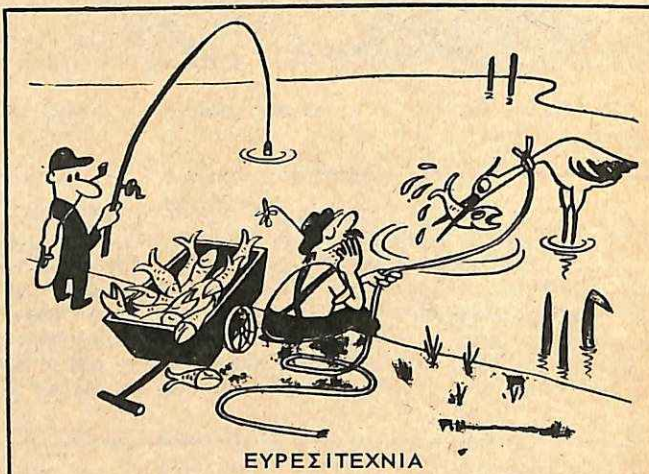
Η ΑΦΡΙΚΗ ΕΚΠΟΛΙΤΙΖΕΤΑΙ

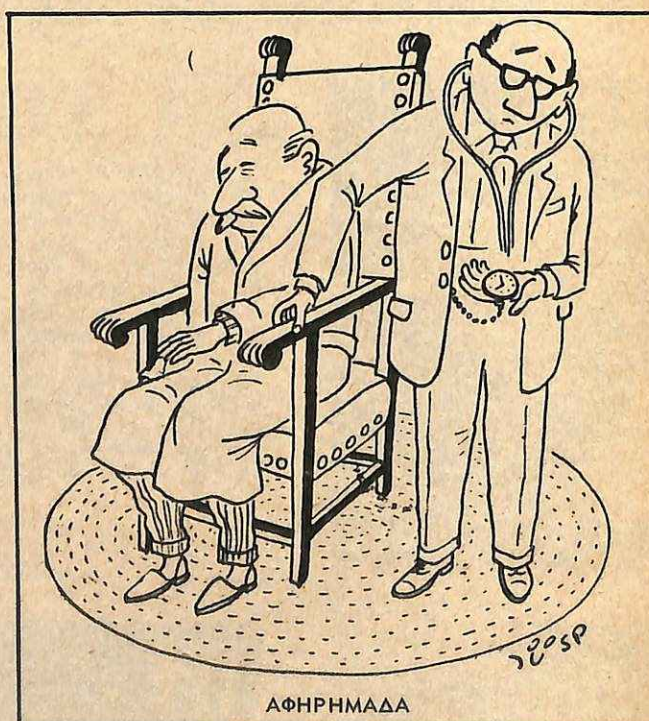
Η ΕΓΧΕΙΡΗΣΙ ΤΗΣ ΣΤΑΡ
—'Απ' ό,τι κατάλαβα, δεν συμφωνούν ποιος θα κρατήσει τη σκωλη-
κοειδή της απόφυσι για ένθυμιο...

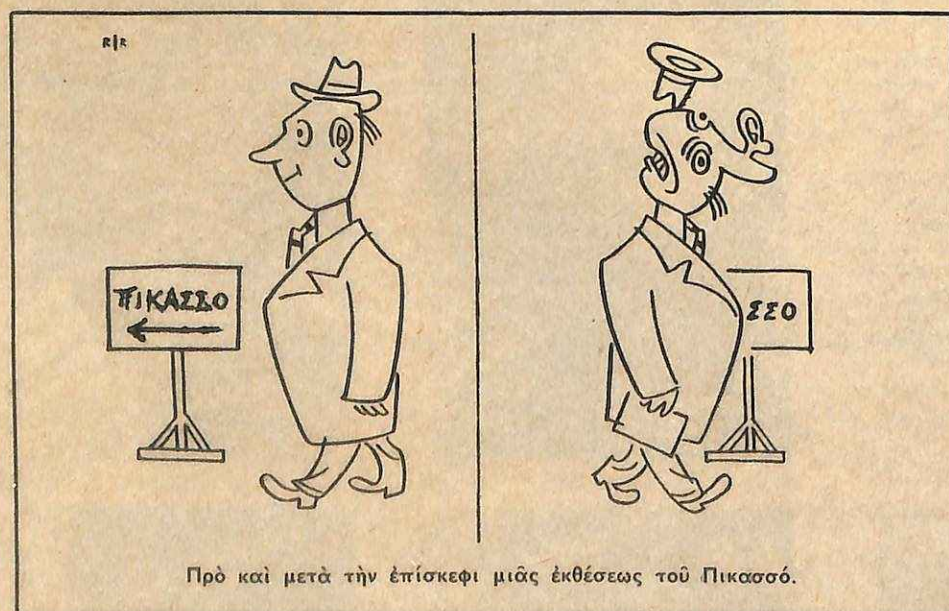
ΑΠΡΟΟΠΤΑ

ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑ

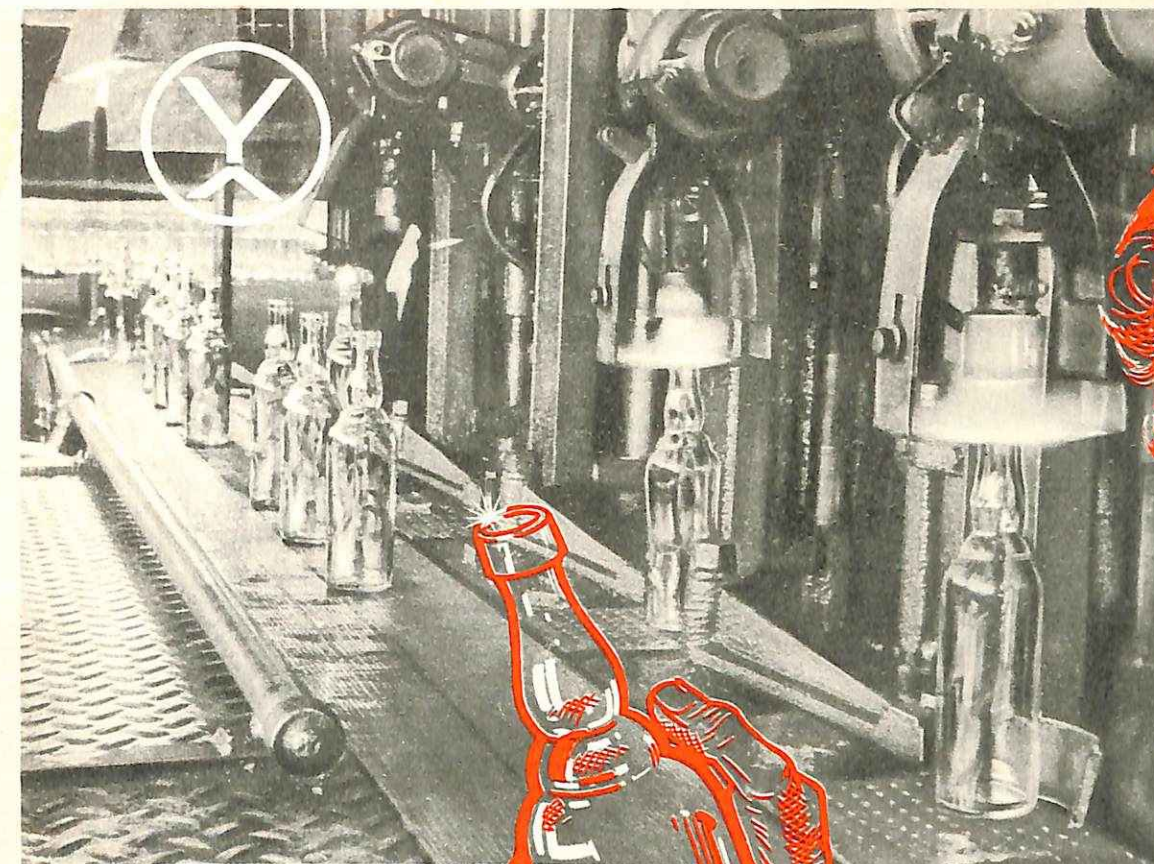
ΑΦΗΡΗΜΑΔΑ

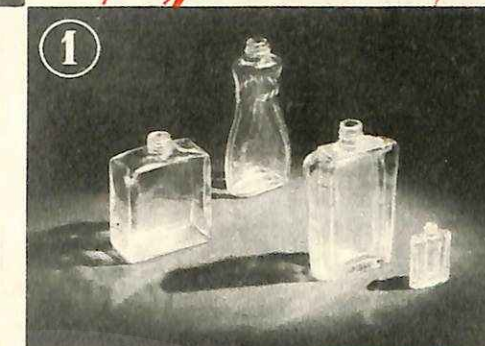
Πρό και μετά την επίσκεψι μιάς έκθέσεως του Πικασσό.

Ο ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ημερησίως).

Ή πολύτιμος πείρα 41 ετών δημιουργικής εργασίας εις την
ύαλουργία και τὰ πλέον σύγχρονα ἐπιστημονικά και τε-
χνικά μέσα πού διαθέτομεν σὰς δίδουν σήμερα τὴν δυνα-
τότητα νὰ ἐμπιστευθῇτε τὰς παραγγελίας σας εἰς τὸ με-
γαλύτερο βιομηχανικὸ ὄργανισμὸ τῆς χώρας.
Ἀσύγκριτος εἰς δυνατότητα παραγωγῆς καὶ ἀσυναγώνι-
στος εἰς ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

- 1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
- 2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης εἰς τὸ ὑαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται

- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΩΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΕ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

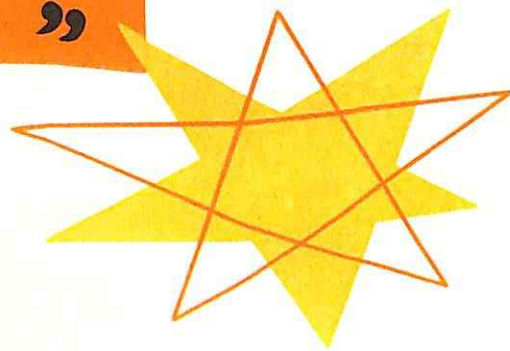

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

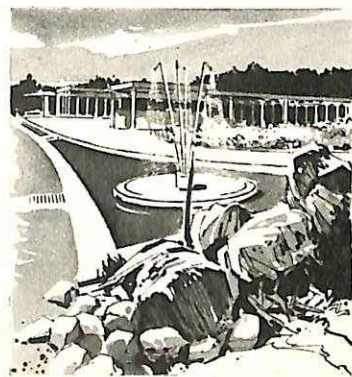

Ακτινί "ΑΣΤΗΡ",

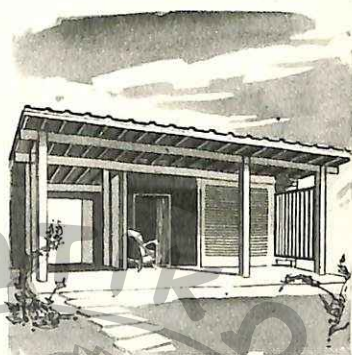
ΓΛΥΦΑΔΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΙΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ.
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ, ΑΠΟΔΥΤΗΡΙΑ, ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ, ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑΣΚΕ-
ΔΑΣΕΩΣ, DANCING, ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΑΙ ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓ-
ΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟΔΥΤΗΡΙΩΝ.
ΜΠΑΡ, ΣΠΟΡ, DOUCHES ΚΤΛ.

ΕΚΑΤΟ ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΠΕΡΙΠΤΕ-
ΡΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΩΣ ΞΕ-
ΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ.
ΠΛΗΡΗΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗ-
ΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΩΜΑΤΙΑ.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΝΟΣ ΠΕΡΙ-
ΠΤΕΡΟΥ. ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΩ-
ΜΑΤΙΟΝ ΔΥΟ ΚΛΙΝΩΝ, ΠΛΗ-
ΡΕΣ ΛΟΥΤΡΟΝ, ΒΕΡΑΝΤΑ, ΤΗ-
ΛΕΦΩΝΟΝ, ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ ΚΤΛ.